

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.7.2006
KOM(2006) 403 endelig

2006/0142 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en fællesskabskodeks for visa

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2006) 957}
{SEK(2006) 958}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og målsætninger**

Inden for rammerne af det tættere Schengen-samarbejde blev en fælles visumpolitik betragtet som et grundlæggende element i forbindelse med oprettelsen af et fælles område uden kontrol ved de indre grænser.

Schengen-reglerne vedrørende visumpolitikken, herunder de fælles konsulære instrukser, der blev udarbejdet inden for rammerne af samarbejdet mellem medlemsstaterne om Schengen, blev inkorporeret i EU's institutionelle og retlige bestemmelser efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse. Schengen-bestemmelserne vedrørende visumpolitikken har fået et retsgrundlag¹ (artikel 62, stk. 2, litra b)) og er derfor fuldt ud en del af fællesskabsretten). De fælles konsulære instrukser er på nuværende tidspunkt det grundlæggende instrument for procedurerne og betingelserne for udstedelse af visa til kortvarigt ophold, transitvisa og lufthavnstransitvisa, selv om visse principper også findes i Schengen-konventionen og en række bestemmelser i andre særskilte retsakter.

I Haag-programmet understreges "behovet for en videre udbygning af den fælles visumpolitik som del af et system med flere niveauer, der skal lette den lovlige rejseaktivitet og håndtere den ulovlige indvandring gennem yderligere harmonisering af national lovgivning og behandlingspraksis ved de lokale konsulære missioner". Med henblik herpå blev Kommissionen blandt andre foranstaltninger opfordret til "at revidere de fælles konsulære instrukser". For at nå Haag-programmets målsætninger og styrke sammenhængen i den fælles visumpolitik vedrørende udstedelsen af ovennævnte typer visa, vil den foreslåede forordning:

- inkorporere alle retsinstrumenter vedrørende de beslutninger, der træffes i forbindelse med visa, i én enkelt visumkodeks
- udvikle visse dele af de nuværende forskrifter for at tage hensyn til den seneste udvikling og nye dimensioner af proceduren for udstedelse af visum samt udfylde eksisterende huller
- øge gennemsigtigheden og retssikkerheden ved at præcisere de fælles konsulære instruksers og bilagenes retlige status ved at fjerne bestemmelser, der er overflødige eller af praktisk operationel art fra retsinstrumentet
- styrke de proceduremæssige garantier ved at fastsætte regler om pligten til at begrunde afslag på visumansøgninger
- sikre en højere grad af ligebehandling af visumansøgerne ved at præcisere en række spørgsmål og derved en mere ensartet anvendelse af retsbestemmelserne.

¹ Rådets afgørelse 1999/436/EF, EFT L 176 af 10.7.1999.

- **Generel baggrund**

Udstedelse af visa til kortvarigt ophold er på nuværende tidspunkt omfattet af forskellige retsinstrumenter som anført i kapitlet nedenfor. Denne revision vil således forenkle de retlige regler, da den fælles visumpolitik fremover vil være omfattet af følgende fire retsinstrumenter:

- forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (retsgrundlag: EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra b), nr. i))
- Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (retsgrundlag: EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra b), nr. iii))
- Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejседokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark (retsgrundlag: EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra b), nr. iii))
- denne forordning om en fællesskabskodeks for visa (retsgrundlag: EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra a), artikel 62, stk. 2, litra b), nr. ii) og iv), og artikel 62, stk. 3).

Der gøres opmærksom på, at som følge af forskellene i retsgrundlaget og den "variable geometri" i forbindelse med retsgrundlaget er det nødvendigt at bevare fire adskilte instrumenter.

- **Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører**

- Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav
- Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa
- Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (særlig artikel 9-18, hvori der fastsættes fælles og ensartede principper på området)
- Rådets forordning (EF) nr. 415/2003 af 27. februar 2003 om udstedelse af visum ved grænsen, herunder udstedelse af visum til søfolk i transit
- Fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer, hvori der fastsættes detaljerede regler for gennemførelsen af disse principper, og næsten alle bestemmelser vedrørende udstedelse af visa til kortvarigt ophold samles
- Rådets forordning (EF) nr. 1091/2001 af 28. maj 2001 om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold
- Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelser (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com-ex (93) 24) (SCH/Com-ex (94) 25), (SCH/Com-ex (98) 12) SCH/Com-ex (98) 57.

- Fælles aktion 96/197/RIA af 4. marts 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om en ordning for lufthavnstransit.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

I forbindelse med revisionen og ændringen af de nuværende regler for udstedelse af visa er der blevet taget hensyn til den nyligt vedtagne Schengen-grænsekodex for at sikre sammenhæng i lovgivningen.

Behandlingen af visumansøgninger bør ske på en professionel og respektfuld måde og stå i forhold til de mål, der forfølges. Konsulære medarbejdere må under udførelsen af deres opgaver ikke diskriminere personer af følgende årsager: køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder og seksuel orientering.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Der er blevet taget behørigt hensyn til de problemer, tredjelands myndigheder har påpeget i forbindelse med medlemsstaternes behandling af visumansøgninger, og de klager, individuelle visumansøgere eller deres familiemedlemmer har indgivet.

- **Ekspertbistand**

Der er blevet taget hensyn til drøftelserne mellem medlemsstaternes repræsentanter i Rådets arbejdsgruppe vedrørende visum om problemer i forbindelse med udstedelse af visum samt eksperternes konklusioner i forbindelse med såvel de målrettede tiltag vedrørende det lokale konsulære samarbejde som evalueringen af Schengen-samarbejdet.

- **Konsekvensanalyse**

Kommissionen har gennemført en konsekvensanalyse, hvor den analyserede seks aktionsmuligheder: bevarelse af "status quo", indførelse af fælles uddannelseskurser for medlemsstaternes konsulære medarbejdere, styrkelse af det lokale konsulære samarbejde, minimal ændring af gældende retsforskrifter, omarbejdning af gældende retsforskrifter og oprettelse af fælles konsulære kontorer. Sidstnævnte mulighed med ændring af retsforskrifterne er blevet valgt som en løsning til at skabe sammenhængende og udtømmende retsforskrifter og øget harmonisering på den mest tilfredsstillende og overordnede måde. Konsekvensanalysen er vedlagt dette forslag.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Ved at inkorporere alle retsinstrumenter vedrørende betingelser og procedurer for udstedelse af visa i én visumkodeks, øge gennemsigtigheden og præcisere de eksisterende regler, indføre foranstaltninger med henblik på at harmonisere procedurerne, styrke retssikkerheden og retsplejegarantierne sikres der en fuldstændig fælles politik med ligebehandling af visumansøgere.

- **Retsgrundlag**

Det foreslåede retsgrundlag for denne forordning er som følger:

- grundlæggende EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra b), nr. ii), fordi der i forslaget til forordning fastsættes fælles "visumregler til forventet ophold i højst tre måneder"
- herudover EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra a), om "standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser" for derved at integrere bestemmelserne om lufthavnstransitvisum i en enkelt visumkodeks; et lufthavnstransitvisum er ikke et "egentligt" visum med henblik på ophold på medlemsstaternes område og falder således ikke ind under begrebet visum som omhandlet i artikel 62, stk. 2, litra b); det er en tilladelse, der gives forud for en tredjelandstatsborgers transit gennem internationalt område i medlemsstaternes lufthavne for at forhindre ulovlig indrejse; det kan således betragtes som "standarder og procedurer" i forbindelse med grænsekontrol og forebyggelse af ulovlig indvandring.

Subsidiaritetsprincippet

I henhold til EF-traktatens artikel 62, stk. 1, og artikel 62, stk. 2, litra b), har Fællesskabet beføjelse - og endog en forpligtelse - til at vedtage foranstaltninger vedrørende visumregler for forventet ophold i højst tre måneder. Disse foranstaltninger skal vedtages senest fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse.

De nuværende fællesskabsbestemmelser om visa til kortvarigt ophold og transitvisa indgår som en del af Schengen-reglerne, der er integreret i EU-retten. Der er imidlertid behov for at tydeliggøre, udbygge og supplere de eksisterende regler. Det gælder også for de gældende regler for lufthavnstransitvisa. Det er således klart, at de nuværende regler for visa til kortvarigt ophold og lufthavnstransitvisa kun kan udbygges ved at vedtage fællesskabsforanstaltninger baseret på EF-traktaten.

I lyset af det foreslåede initiativs art, nemlig en fællesskabskodeks for visa, skal instrumentet have form af en forordning for at sikre, at det anvendes på samme måde i alle medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne.

Formålet er at ændre de eksisterende retsfor skrifter vedrørende den fælles visumpolitik og øge harmoniseringen. Det vil således af retlige årsager være umuligt for medlemsstaterne individuelt at træffe foranstaltninger.

En indsats på fællesskabsplan er den eneste mulige måde at nå målene med forslaget, hvilket begrundes således:

I lyset af retsgrundlaget og forslagets målsætninger er det kun muligt med en indsats på EU-plan.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvilket begrundes således:

I EF-traktatens artikel 5 fastsættes det, at "Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne traktats mål".

Den form, der er valgt til denne fællesskabsforanstaltning, skal gøre det muligt at nå forslagets målsætning og sikre en så effektiv gennemførelse som mulig.

Forslaget til forordning har ingen finansielle virkninger for medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer, og de administrative virkninger af det nye krav står i forhold til målsætningen.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslåede reguleringsmidler: forordning.

Bestemmelserne om procedurerne for alle beslutninger om visa skal følges af alle medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, og en forordning er således det eneste hensigtsmæssige retsinstrument.

4) BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget indebærer en forenkling af forskrifterne.

Forskellige retsinstrumenter vedrørende procedurer og betingelser for udstedelse af visa samles i én visumkodeks.

- **Ophævelse af gældende retsforskrifter**

Vedtagelse af forslaget vil indebære ophævelse af eksisterende retsforskrifter.

- **Fornyelse gennemgang**

Forslaget medfører en fornyet gennemgang.

- **Sammenligningstabel**

Forslaget er vedlagt en sammenligningstabel med angivelse af bestemmelser taget fra de fælles konsulære instrukser og Schengen-aftalen.

- **Nærmere redegørelse for forslaget**

1. Inkorporering i én visumkodeks af alle bestemmelser vedrørende udstedelse af visa og beslutninger i forbindelse med afslag på visum og forlængelse, annullering, ophævelse og afkortning af udstedte visa

1.1. Lufthavnstransitvisum

Bestemmelserne i ovennævnte fælles aktion findes i de fælles konsulære instrukser, hvortil der som bilag er knyttet lister over de statsborgere, der er omfattet af dette krav. For at skabe øget gennemsigtighed og harmonisere er det store antal – generelt identiske – "unilaterale" undtagelser for bestemte kategorier af personer fra kravet blevet harmoniseret.

For at nå den generelle målsætning om at harmonisere alle aspekter af visumpolitikken har man valgt at fjerne individuelle medlemsstaters mulighed for at pålægge visse statsborgere krav om et lufthavnstransitvisum.

1.2. Udstedelse af visa ved grænsen

Rådets forordning (EF) nr. 415/2003 om udstedelse af visum ved grænsen, herunder udstedelse af visum til søfolk i transit, er blevet integreret i denne forordning.

1.3. Annullering og ophævelse af et visum

De nuværende regler for annullering og ophævelse af udstedte visa findes i SCH/Com-ex (93) 24 og de fælles konsulære instrukser, bilag 14, afsnit 2. Alle disse bestemmelser er samlet i to særskilte artikler, hvori det klart fastsættes, hvilke myndigheder der er ansvarlige for disse opgaver.

1.4. Forlængelse af et udstedt visum

En tredjelandstatsborger, der opholder sig på medlemsstaternes område på grundlag af et gyldigt visum, kan have begrundede årsager til at blive længere, end den pågældendes oprindelige visum er gyldigt. Reglerne for disse situationer (SCH Com-ex (93) 21) er blevet gjort mere synlige, og der foreslås en harmoniseret fremgangsmåde, dvs. forlængelser bør kun have form af et stempel, der svarer til modellen i bilaget til forordningen, da medlemsstaternes nationale myndigheder, som af sikkerhedshensyn næppe ligger inde med lagre af de højt sikrede visummærkater, i de fleste tilfælde tillader en sådan forlængelse.

1.5. Udveksling af statistiske oplysninger

Da en analyse af statistiske oplysninger i relation til antallet af udstedte visa og afslag er et nyttigt forvaltningsredskab på både lokalt og centralt plan, fastsættes det i forordningen, at sådanne oplysninger skal udveksles i et fælles format og skal meddeles Kommissionen to gange om året (Kommissionen er ansvarlig for offentliggørelsen af disse oplysninger) og hver måned inden for den enkelte jurisdiktion. Selv om der findes to SCH/Com-ex-afgørelser om udveksling af statistiske oplysninger ((94) 25 og (98) 12), findes der på nuværende tidspunkt ingen nyttige og sammenlignelige oplysninger om antallet af udstedte visa og afslag på visum.

2. Nye dimensioner af visumudstedelsesproceduren

Indførelsen af visuminformationssystemet for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold vil grundlæggende ændre behandlingen af visumansøgninger. På den ene side vil medlemsstaterne automatisk få adgang til oplysninger om alle personer, der har ansøgt om visum (inden for en femårig periode, som er det tidsrum, hvori oplysningerne lagres), hvilket vil lette undersøgelsen af flere på hinanden følgende visumansøgninger. På den anden side vil indførelsen af biometriske identifikatorer som et krav for at ansøge om visum have betydelig indflydelse på de praktiske aspekter i forbindelse med modtagelse af ansøgninger.

Da VIS forventes at blive operationel allerede i 2007, har Kommissionen valgt at ajourføre de fælles konsulære instrukser i et særskilt forslag til retsakt, hvori standarderne for de biometriske identifikatorer, der skal indsamles, fastsættes, og som indeholder bestemmelser om en række mulige måder, hvorpå medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer praktisk kan organiseres med henblik på registrering af visumansøgere, samt retlige bestemmelser for medlemsstaternes samarbejde med eksterne tjenesteydere.

Forslagets indhold er indsat i og tilpasset dette forslags struktur, der vil blive ændret, når forhandlingerne om det særskilte forslag er afsluttet.

Bestemmelserne vedrørende samarbejdet med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, f.eks. rejsebureauer og rejsearrangører, er blevet styrket for at tage hensyn til denne nye situation (se nedenfor).

3. Udvikling af visse dele af gældende fællesskabsregler

3.1. Øget gennemsigtighed og en højere grad af ligebehandling af visumansøgere

Der er indført særlige bestemmelser vedrørende medlemsstaternes forpligtelser til at stille alle relevante oplysninger vedrørende udstedelse af visa til rådighed for den brede offentlighed. Derudover er der tilføjet bestemmelser, der indfører:

- a) en maksimumsfrist for udstedelse af visum
- b) en klar sondring mellem ansøgninger, der er uantagelige, og ansøgninger, der formelt gives afslag på
- c) fuld gennemsigtighed for så vidt angår listen over tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere der skal foretages en forudgående høring
- d) kortere svarfrister i tilfælde af forudgående høring
- e) en harmoniseret garantierklæring vedrørende invitation, underhold og logi
- f) en forpligtelse for medlemsstaterne til at give meddelelse om og begrunde negative beslutninger
- g) retsregler for at sikre en harmoniseret fremgangsmåde for så vidt angår samarbejdet både mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer og med eksterne kommercielle tjenesteydere

- h) bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer og kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere.

3.1.1. Forudgående høring

Kommissionen erkender, at medlemsstaternes centrale myndigheder kan have berettigede grunde til at ønske at blive hørt, inden der udstedes visa til statsborgere i visse tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere, og den foreslår, at den nuværende procedure for forudgående høring gøres hurtigere i lyset af den tekniske udvikling (hurtigere adgang til og udveksling af oplysninger) og for at undgå at forlænge behandlingen af visumansøgninger unødvendigt og forhindre bivirkninger såsom "visumshopping".

Det bør påpeges, at medtagelsen af yderligere tredjelande blandt de lande, i forbindelse med hvilke der skal foretages en forudgående høring, ved adskillige lejligheder har givet anledning til politisk utilfredshed hos de berørte tredjelande. Da det i de fleste tilfælde kun er en eller et par medlemsstater, der skal høres, straffer dette de resterende medlemsstater, eftersom de må afvente svar fra de hørte medlemsstater, før der kan træffes en beslutning om visumansøgninger. Derudover har visse medlemsstater fremlagt dokumentation for, at merværdien af den forudgående høringsprocedure for så vidt angår indvendinger mod udstedelse af et visum er meget begrænset.

For at undgå nogle af disse bivirkninger foreslår Kommissionen en væsentlig afkortelse af fristerne for at svare ved høringer og indføre mulighed for, at en medlemsstat kan anmode om blot at blive informeret om visa, der udstedes til statsborgere i bestemte tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere, da nogle medlemsstater har anført, at hovedformålet med høringen er, at deres centrale myndigheder informeres om udstedelser snarere end at kræve afslag på ansøgninger.

For at øge gennemsigtigheden går Kommissionen ind for at deklassificere listerne over tredjelande, i forbindelse med hvilke der skal foretages en forudgående høring, som på nuværende tidspunkt er klassificeret som "EU RESTREINT". Fortroligheden af dette bilag til de fælles konsulære instrukser er kun relativ, for i praksis afslører længden af den tid, det tager at behandle ansøgninger fra bestemte kategorier af personer, hvilke tredjelande der er på listen. Indholdet af disse klassificerede bilag er desuden allerede tilgængelige for offentligheden via medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationers websteder.

Derudover kan der stilles spørgsmål ved, om der, når VIS er operationel, også selv om systemet ikke er udstyret med en varslingsfunktion, vil være samme behov for at have en høringsprocedure, da de enkelte medlemsstaters centrale myndigheder vil have adgang til oplysninger om alle visa udstedt af alle andre medlemsstater.

3.1.2. Uantagelige ansøgninger

På nuværende tidspunkt er der ingen klar sondring mellem visumansøgninger, der formelt er givet afslag på, efter at de er blevet fuldt undersøgt, og sager, hvor der ikke er foretaget en sådan undersøgelse, fordi ansøgeren ikke har fremlagt supplerende oplysninger. I forordningen indføres begrebet "uantagelige ansøgninger", som skal anføres i VIS til forskel fra et formelt afslag.

3.1.3. Harmoniserede regler i forbindelse med afslag

På nuværende tidspunkt er meddelelsen af afslag til ansøgere samt begrundelsen herfor omfattet af medlemsstaternes nationale lovgivning med det resultat, at nogle hverken giver meddelelse om afslaget eller begrundet det over for ansøgere, mens andre kun begrundet afslag over for visse kategorier af ansøgere. I den nyligt vedtagne Schengen-grænsekodex indføres bestemmelser, i henhold til hvilke de relevante myndigheder skal begrundet beslutninger om afslag på indrejse og anføre de præcise årsager hertil ved hjælp af et standardskema, der gives til den tredjelandstatsborger, der har fået afslag.

Af hensyn til gennemsigtigheden og ligebehandlingen af visumansøgere og for at sikre sammenhængen i tilknyttede forskrifter skal den fælles visumpolitik også omfatte dette væsentlige spørgsmål. Med henblik herpå er der indført bestemmelser, der gør det obligatorisk for medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer i alle tilfælde både at give meddelelse om afslaget og årsagerne hertil.

3.2. Harmonisering af praksis på operationelt plan

3.2.1. Stempel, der viser, at der er indgivet en ansøgning

Selv om der findes fælles regler for anvendelsen af stemplet, der viser, at der er indgivet en ansøgning, og stemplets indhold, varierer praksis betydeligt. Der er således indført bestemmelser, der dækker begge aspekter for derved at sikre en harmoniseret gennemførelse.

3.2.2. En harmoniseret garantierklæring vedrørende invitation, underhold og logi

Bilag 15 til de fælles konsulære instrukser indeholder "harmoniserede" erklæringer, men kun tre medlemsstater har fremsendt eksempler, hvis indhold er forskelligt. Med denne forordning indføres der en harmoniseret erklæring, der skal anvendes af alle medlemsstater.

3.3 Det lokale konsulære samarbejde – en styrkelse af den harmoniserede anvendelse af den fælles visumpolitik

Kommissionen erkender, at kernelovgivningen finder direkte anvendelse i medlemsstaterne, men er også opmærksom på forskellene i de individuelle tilfælde, og de lokale forhold gør det meget svært at udforme detaljerede regler, der gælder under alle omstændigheder og dækker alle situationer. Det er derfor, at de diplomatiske og konsulære repræsentationers væsentlige rolle allerede anerkendes i den eksisterende fællesskabsret, navnlig for så vidt angår vurderingen af risikoen for indvandring (det skal bemærkes, at dette særlige aspekt af den nuværende fællesskabsret blev styrket ved en retlig ændring i 2003).

På grundlag af navnlig resultaterne af de målrettede tiltag vedrørende det lokale konsulære samarbejde (2004-2005), er der udarbejdet egentlige regler for det lokale konsulære samarbejde med fastlæggelse af de opgaver, der skal udføres på lokalt plan og sikring af den vigtige forbindelse til de relevante centrale myndigheder og Rådet for at sikre gennemsigtighed. I den nye organisation af det lokale konsulære samarbejde tages der også hensyn til Fællesskabets institutionelle rammer.

4. Præcisering af visse spørgsmål for at øge den harmoniserede anvendelse af retlige bestemmelser

- Visum med begrænset territorial gyldighed

På nuværende tidspunkt er bestemmelserne vedrørende visa med begrænset territorial gyldighed splittet op på forskellige artikler i flere retsinstrumenter (Schengen-konventionen og de fælles konsulære instrukser). Det har ført til usikkerhed for så vidt angår betingelserne for udstedelse af denne type visum og til en vis grad af misbrug og varierende praksis blandt medlemsstaterne. Det ser desuden ud til, at man på både operationelt og centralt plan kun i begrænset omfang er opmærksom på pligten til at informere andre medlemsstater om udstedte visa med begrænset territorial gyldighed. Alle bestemmelser vedrørende udstedelsen af visa med begrænset territorial gyldighed er blevet integreret i én artikel, og kravet om at informere andre medlemsstater om udstedelsen af visa med begrænset territorial gyldighed er blevet begrænset til de tilfælde, hvor grunden til at udstede et visum med begrænset territorial gyldighed er et negativt svar fra en medlemsstat inden for rammerne af proceduren for forudgående høring, eller hvis et visum er udstedt til en tredjelandstatsborger, der ikke opfylder betingelserne for indrejse i henhold til Schengen-grænsekodeksen.

- Rejsesygeforsikring

Rådets beslutning 2004/17/EF for så vidt angår tilføjelse af et krav om, at en rejsesygeforsikring skal indgå i den dokumentation, der kræves for at få udstedt et ensartet indrejsevisum trådte i kraft den 1. juni 2004. Da anvendelsen af denne nye foranstaltning var temmelig problematisk en række steder, bl.a. på grund af smuthuller og tvetydigheder i den oprindelige beslutning, blev der i oktober 2004 udarbejdet supplerende retningslinjer for anvendelsen af beslutningen. I denne forordning præciseres tvetydighederne i den oprindelige tekst, og nogle af de supplerende retningslinjer bliver til bindende regler. På grundlag af medlemsstaternes analyse af besvarelserne af et spørgeskema om anvendelsen af kravet om rejsesygeforsikring (rundsendt i oktober 2005) foreslår Kommissionen en strømlining og tydeliggørelse af bestemmelserne på området. Derudover bliver personer, der – undtagelsesvis - kan få visum ved grænsen, nemlig søfolk i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, samt personer med diplomatpas og personer, der ansøger om et lufthavnstransitvisum, systematisk fritaget fra dette krav. I første tilfælde gør de hastende omstændigheder, hvorunder disse personer ansøger om et visum, det urimeligt at kræve, at de skal have tegnet en rejsesygeforsikring. For så vidt angår søfolk er de generelt i tilstrækkelig grad dækket gennem deres ansættelsesaftale, der skal være i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser.

5. Præcisering af den retlige status af bilagene til de fælles konsulære instrukser

De nuværende fælles konsulære instrukser indeholder 18 bilag, herunder en række retlige bestemmelser og forskellige oplysninger, der er baseret på andre retsgrundlag eller meddelelser fra medlemsstaterne, nemlig lister over tredjelandstatsborgere, der har visumpligt, undtagelser for personer, der har bestemte typer rejsedokumenter, oversigt over repræsentation, dokumenter, der giver indehaveren ret til indrejse uden visum, tekniske specifikationer (eksempler på visummærkat, ensartede garantierklæringer vedrørende invitation m.m.), praktiske operationelle oplysninger (retningslinjer for udfyldelsen af visummærkat), oplysninger om individuel "praksis" (referencebeløb, oplysninger, der skal anføres i feltet beregnet til bemærkninger).

For at tydeliggøre disse bilags retlige status har Kommissionen besluttet, således som det var tilfældet med den seneste omarbejdning af Den Fælles Håndbog, kun at bevare de bilag, der er direkte knyttet til gennemførelsen af bestemmelserne i selve teksten, nemlig bilag I-XIII til forordningen. Disse bilag vil fremover blive ændret via udvalgsproceduren i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 202 og Rådets afgørelse 1999/468/EF, da Kommissionen finder, at disse praktiske bestemmelser reelt er foranstaltninger til gennemførelse af principperne i forordningens afsnit V.

6. Slettede bestemmelser

6.1. Nationale visa

Da forordningen vedrører udstedelsen af Schengen-visa til kortvarigt ophold og lufthavnsvisa samt lufthavnstransitvisa, er alle henvisninger til nationale visa ("D"-visa) blevet slettet.

6.1.2. Nationalt visum til længerevarende ophold med samme gyldighed som Schengen-visum til kortvarigt ophold ("D+C"-visa)

Denne type visa blev indført på grundlag af medlemsstaternes initiativ i 2001 (forordning (EF) nr. 1091/2001). D+C-visa er samtidig gyldige som ensartede visa til kortvarigt ophold på højst tre måneder fra den oprindelige udstedelsesdato. På grundlag af de foreliggende oplysninger ser det ud til, at de fleste medlemsstater enten ikke udsteder D+C-visa eller kun i et meget beskedent antal². Det er også ved adskillige lejligheder blevet bemærket, at der kun er begrænset eller intet kendskab overhovedet blandt de konsulære medarbejdere til denne type visum eller de betingelser, hvorpå de kan udstedes, hvorfor ansøgere ikke informeres om denne mulighed. Det er desuden blevet fastslået, at i mange tilfælde giver de nationale visumregistrerings- og behandlingsprogrammer ikke engang mulighed for at overveje at ansøge om et sådant visum eller at trykke visummærkatet. Samtidig tillader en række medlemsstater, at deres diplomatiske og konsulære repræsentationer udsteder opholdstilladelser, hvorved D+C-visa bliver overflødige. Når de tre måneder fra D+C-visas oprindelige gyldighedsdato er udløbet, har indehaverne – der på det tidspunkt opholder sig lovligt på den medlemsstats område, der udstedte visummet – desuden ikke lov til længere at rejse inden for alle medlemsstaters område.

Kommissionen foreslår derfor at afskaffe denne type visum for at forenkle og kræve, at medlemsstaterne fremmer udstedelsen af opholdstilladelser til de tredjelandstatsborgere, der har ret hertil.

6.2. Afskaffelse af kollektivvisa

Med indførelsen af biometriske identifikatorer som en del af de oplysninger, visumansøgeren skal fremlægge, og registreringen af individuelle ansøgere i VIS er det ikke længere muligt at bevare muligheden for udstedelse af et kollektivvisum. Hver ansøger, endog ægtefæller og børn, der rejser på samme pas, skal udfylde særskilte ansøgningsskemaer, og der skal udstedes individuelle visummærkater ved hjælp af det særskilte, ensartet udformede ark til påføring af visa.

² I henhold til statistiske oplysninger om visa i 2004 (dok. 9749/05) udstedte medlemsstaterne 1 017 348 "D"-visa og kun 20 938 "D+C"-visa.

6.3. "Flytning" af bilag 2 til de fælles konsulære instrukser

Det påpeges, at bilag 2 til de fælles konsulære instrukser indeholder listen over de tredjelande, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001, hvis statsborgere er fritaget fra visumkravet, når de har diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas, og listen over de tredjelande, der er anført i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, hvis statsborgere har visumpligt, selv om de har diplomatpas, officielle pas, tjenstepas eller særlige pas. På nuværende tidspunkt gælder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 789/2001 for procedurerne for medlemsstaternes meddelelse af ændringer af bilag 2, selv om retsgrundlaget for medlemsstaternes unilaterale undtagelser er forordning (EF) nr. 539/2001, hvori det fastsættes, at oplysninger om undtagelser fra visumpligten i medfør af artikel 4 i den forordning skal meddeles Kommissionen (der er ansvarlig for regelmæssigt og i tide at offentliggøre disse oplysninger). For at undgå en overlapning af procedurer, og da der ikke er en retlig forbindelse mellem undtagelserne fra visumkravet i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001 og forordningen vedrørende kodeksen om betingelser og procedurer for udstedelse af visa, er disse oplysninger ikke knyttet som bilag til visumkodeksen.

6.4. Sletning af bilag 6

I overensstemmelse med de i VIS-forordningen foreslåede regler for adgang til oplysninger har honorære konsulater ikke længere beføjelse til at udstede visa.

7. En harmoniseret anvendelse på operationelt plan af visumkodeksen

Som nævnt ovenfor indeholder visumkodeksen kun retsbestemmelser vedrørende udstedelse af visa til kortvarigt ophold og transitvisa samt lufthavnstransitvisa. For at sikre, at medlemsstaterne fremover afholder sig fra deres nuværende praksis med at udarbejde nationale instrukser oven i de fælles regler, udarbejdes der ét enkelt fælles sæt instrukser om den praktiske anvendelse af forskrifterne.

Ved forberedelsen af forslaget vedrørende visumkodeksen overvejede Kommissionen parallelt formatet og indholdet af de praktiske instrukser for den praktiske anvendelse af visumkodeksen ved at fastlægge harmoniserede praksisser og procedurer, som medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal følge, når de behandler visumansøgninger.

Disse instrukser, der skal udarbejdes inden for rammerne af proceduren i forordningens afsnit V, vil på ingen måde føje nye retlige forpligtelser til visumkodeksen, men være af ren praktisk art. De vil være færdigudarbejdet på datoen for kodeksens ikrafttrædelse.

6) KONSEKVENSER AF DE FORSKELLIGE PROTOKOLLER, DER ER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATERNE

Retsgrundlaget for forslagene til foranstaltninger vedrørende regler for kortvarigt ophold og transitvisa findes i EF-traktatens afsnit IV, hvilket betyder, at det system med variabel geometri, der er fastlagt i protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling, finder anvendelse.

Dette forslag bygger på Schengen-reglerne. Der skal derfor tages højde for følgende forhold i relation til de forskellige protokoller:

Island og Norge

De procedurer, der er fastsat i den associeringsaftale³, som er indgået mellem Rådet og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, finder anvendelse, da dette forslag bygger på Schengen-reglerne, jf. bilag A til aftalen.

Danmark

I medfør af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EU-traktaten og EF-traktaten, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Da forordningen udgør en foranstaltning, som sigter mod at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i EF-traktatens afsnit IV, finder artikel 5 i ovennævnte protokol anvendelse.

Det Forenede Kongerige og Irland

I medfør af artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland⁴ om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne og Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁵ deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af forordningen, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

Schweiz

Hvad angår Schweiz, udgør dette forslag til forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund har indgået om associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF⁶ om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen.

I aftalen med Schweiz, der blev undertegnet den 26. oktober 2004, fastsættes der bestemmelse om foreløbig anvendelse af visse bestemmelser efter undertegnelsen, navnlig Schweiz' deltagelse i det fælles udvalg, der behandler udviklingen af Schengen-reglerne.

7) FØLGERNE FOR DE NYE MEDLEMSSTATER AF DEN TOFASEDE GENNEMFØRELSESPROCEDURE FOR GENNEMFØRELSESINSTRUMENTER, DER VIDEREUDVIKLER SCHENGEN-REGLERNE

Ifølge artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten er bestemmelserne i Schengen-reglerne og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. bilag I til tiltrædelsesakten, bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra

³ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁴ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁵ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁶ EFT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

tiltrædelsesdatoen⁷. De bestemmelser og retsakter, som ikke er omhandlet i det pågældende bilag, er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen, men finder først anvendelse i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet afgørelse herom i overensstemmelse med den pågældende artikel (artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten).

Der er tale om den såkaldte Schengen-gennemførelsesprocedure i to faser, som betyder, at nogle af Schengen-reglerne er bindende og finder anvendelse ved tiltrædelsen af EU, mens andre - nemlig dem, der er tæt knyttet til ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser - er bindende ved tiltrædelsen, men først finder anvendelse i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet ovennævnte afgørelse.

Schengen-bestemmelserne om visumpolitikken (artikel 9-17 i Schengen-konventionen og gennemførelsesbestemmelserne hertil, særlig de fælles konsulære instrukser, undtagen bilag 1, 7, 8 og 15 hertil) er ikke anført i bilaget.

Som følge heraf vil dette forslag om en fællesskabskodeks for visa, som erstatter og bygger videre på de fælles konsulære instrukser og visse bestemmelser i Schengen-konventionen, efter vedtagelsen ikke finde anvendelse i de nye medlemsstater, undtagen bestemmelserne i forbindelse med udstedelsen af lufthavnstransitvisum.

8) BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

Generel bemærkning

For at tage hensyn til fællesskabsreglerne og -terminologien er begrebet "kontraherende part(er)" blevet erstattet af "medlemsstat(er)" i definitionerne og gennem hele forslaget. Det er klart, at henvisningen til "medlemsstat(er)" skal forstås under hensyntagen til på den ene side Schengen-protokollen, hvad angår Det Forenede Kongeriges og Irlands anvendelse af Schengen-reglerne (se punkt 6 ovenfor), og på den anden side tiltrædelsestraktatens artikel 3 om de nye medlemsstaters gennemførelse af Schengen-reglerne i to faser (se punkt 7 ovenfor). Der skal ligeledes tages højde for Norges, Islands og Schweiz' særlige situation i forhold til Schengen-reglerne som præciseret i punkt 6 i begrundelsen.

Afsnit I: Generelle bestemmelser

Artikel 1: Mål og anvendelsesområde

I stk. 1 i denne artikel defineres målet med forordningen, nemlig at fastsætte betingelser og procedurer for behandling af visumansøgninger for ophold af højst tre måneders varighed inden for en seks måneders periode.

I stk. 2 fastsættes det, at forordningen finder anvendelse på tredjelandsskatsborgere, der er omfattet af kravet i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001. Derudover gives der en generel henvisning til retten til fri bevægelighed, som specifikke kategorier af tredjelandsskatsborgere har i henhold til fællesskabsretten.

⁷ EFT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

Stk. 3 vedrører listerne over tredjelande, hvis statsborgere skal have lufthavnstransitvisum. Den fælles liste (bilag VII) defineres i denne forordning (og ikke Rådets forordning (EF) nr. 539/2001).

Artikel 2: Definitioner

De fleste af definitionerne i denne artikel er hovedsagelig taget fra Schengen-konventionen og de fælles konsulære instrukser, selv om der er taget hensyn til behovet for at præcisere og udvikle nogle af definitionerne og tilføje enkelte nye. Definitionerne i forordningen svarer til definitionerne i forordning (EF) nr. 539/2001 og Schengen-grænsekodeksen.

Begrebet "tredjelandstatsborger" er defineret negativt, idet definitionen udelukker EU-borgere som omhandlet i EF-traktatens artikel 17, stk. 1. Det omfatter således også flygtninge og statsløse.

Definitionen af "visum" svarer til definitionen i forordning (EF) nr. 539/2001 med tilføjelse af henvisningen til lufthavnstransit, som er forskellig fra "ophold" og den almindelige betydning af "transit". Denne tilføjelse er nødvendig, fordi den fælles aktion om lufthavnstransit er blevet integreret i fællesskabsretten.

Begrebet "ensartet udformet" i betydningen et visum, der giver indehaveren, når denne er rejst ind, ret til at rejse rundt i/transit i flere eller alle medlemsstater, er blevet bevaret i modsætning til visum med "begrænset territorial gyldighed, der giver indehaveren ret til ophold i kun én eller en række medlemsstater og "lufthavnstransitvisummet", som tredjelandstatsborgere har brug for til transit gennem internationale transitområder i medlemsstaternes lufthavne.

Da en af betingelserne for at udstede "ensartet udformede" visa er, at alle medlemsstater anerkender det rejsedokument, ansøgeren har fremlagt, er det blevet vurderet, at det er nødvendigt at specificere, hvad der forstås ved et "anerkendt rejsedokument". I de nuværende formuleringer i Schengen-konventionen og de fælles konsulære instrukser anvendes ordet "gyldigt" for at beskrive ægthed, tidsmæssig gyldighed og anerkendelse, hvilket giver anledning til nogen forvirring. Dette begreb er vigtigt, for at medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer kan vide, om der kan udstedes et ensartet udformet visum, eller der skal udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed. I lyset af dette forslags retsgrundlag er det ikke muligt at dække Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelser SCH/Com-ex (98) 56 og (99) 14, hvori der fastsættes bestemmelser vedrørende udformning af håndbogen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan bekræftes med et visum.

Det forekommer imidlertid kun logisk at medtage dette grundlæggende dokument i fællesskabsretten.

Definitionen af "visummærkat" henviser til definitionerne i forordning (EF) nr. 1683/95, og ordlyden er den samme som i VIS-forordningen.

Det "særskilte ark til påføring af visum" defineres under henvisning til forordning (EF) nr. 333/2002 vedrørende en ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark.

Afsnit II: Modtagelse og behandling af visumansøgninger

Kapitel I: Myndigheder, der deltager i behandlingen af visumansøgninger

Artikel 3: Myndigheder, der har kompetence til at behandle visumansøgninger

Disse bestemmelser er taget fra de fælles konsulære instrukser og Schengen-konventionen, med præcisering af begrebet behandling i betydningen at undersøge visumansøgninger, som altid bør udføres af medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer. Som følge af den seneste udvikling (øget antal visumansøgninger, sikkerhedsrisici for konsulære medarbejdere m.m.) og den kommende indførelse af indsamling af biometriske identifikatorer som et af kravene for at kunne ansøge om visum er medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer ikke længere de eneste, der kan modtage visumansøgninger.

Bilag 6 til de fælles konsulære instrukser er imidlertid blevet ophævet for at udelukke honorære konsuler fra at være involveret i behandlingen af visumansøgninger.

Bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 415/2003 om udstedelse af visum ved grænsen er medtaget i forordningen (stk. 2).

Artikel 4: Territorial kompetence

I de fælles konsulære instrukser anføres det, at "når" der indgives en visumansøgning i en anden stat end bopælsstaten, bør ansøgningen behandles på en bestemt måde. Da medlemsstaternes praksis varierer på dette punkt, fastsættes det tydeligt i forordningen, at tredjelandstatsborgere skal ansøge om visum i deres oprindelsesland (stk. 1), og kun personer, der lovligt opholder sig i et andet land end deres bopælsland, og som har begrundede årsager til at ansøge, kan ansøge i dette land (stk. 2). Generelt kontakter medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer i så tilfælde deres kolleger i ansøgerens bopælsland eller deres centrale myndigheder, inden de udsteder visum (stk. 3).

Artikel 5: Medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en visumansøgning

Disse bestemmelser er taget fra de fælles konsulære instrukser, og der fastsættes heri kriterier for at afgøre, hvilken diplomatisk eller konsulær repræsentation der er ansvarlig for behandlingen af en visumansøgning. Ansøgninger om visum til flere indrejser indgives til den konsulære repræsentation i den medlemsstat, hvortil ansøgeren normalt rejser (hvilket er begrundelsen for at ansøge om et visum til flere indrejser), selv om indehaveren har ret til at rejse til andre destinationer inden for medlemsstaterne. Grunden til, at sådanne visa kun kan udstedes i ansøgerens bopælsland, er, at kun den konsulære repræsentation vil være i stand til fuldt ud at vurdere ansøgerens integritet (stk. 2).

Artikel 6: Kompetence i forbindelse med udstedelse af visa til tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område

På nuværende tidspunkt er der udstedt et temmelig stort antal visa inden for medlemsstaternes område, selv om disse personer ikke passerer de ydre grænser. Der bør imidlertid indføres eksplicitte regler, der dækker situationer, hvor tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område, og som har begrundede årsager til at rejse til en anden medlemsstat, men uden at have de dokumenter, der giver dem ret til at rejse omkring.

Artikel 7: Repræsentationsordninger

Det meste af indholdet af denne artikel er taget fra de fælles konsulære instrukser. Der er imidlertid gjort en indsats for at omstrukturere bestemmelserne for at gøre dem tydeligere, og der er tilføjet specifikke regler, der sikrer, at ansøgere og andre medlemsstater både lokalt og central får oplysninger i tide om, at aftaler om repræsentation træder i kraft eller ophører. Medlemsstater, der tager initiativ til at outsource en del af visumbehandlingsproceduren, skal informere de(n) medlemsstat(er), de repræsenterer, inden samarbejdet indledes.

I stk. 6 tydeliggøres situationen i tilfælde, hvor den repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation har til hensigt at give afslag til en ansøger. I så tilfælde fremlægges hele sagsmappen for den repræsenterede medlemsstats centrale myndigheder, som skal træffe den endelige beslutning om afslag, og artikel 23, stk. 3, om informering af en ansøger, der har fået afslag, finder anvendelse. På den måde sikres det, at der træffes en endelig beslutning om ansøgningen, og ansøgeren anmodes ikke, som det på nuværende tidspunkt ofte er tilfældet, om bare at indgive ansøgningen igen på den repræsenterede medlemsstats nærmeste konsulære repræsentation.

Stk. 2 ændres for at tage hensyn til resultatet af forhandlingerne om forslaget om ændring af de fælles konsulære instrukser i forbindelse med indførelsen af biometri, herunder oprettelsen af fælles ansøgningscentre.

Artikel 8: Forudgående høring af medlemsstatens egne centrale myndigheder

Proceduren med forudgående høring af den udstedende diplomatiske eller konsulære repræsentations centrale myndigheder, inden der udstedes visa til specifikke kategorier af personer eller statsborgere i specifikke tredjelande, findes allerede, og bilag 5 til de fælles konsulære instrukser indeholder listen over tredjelande, i forbindelse med hvilke der kræves en forudgående høring (klassificeret "EU RESTREINT"). I stk. 2 fastsættes det, at denne høring ikke må forlænge behandlingen af visumansøgningen.

I stk. 3 fastsættes det, at inden for rammerne af repræsentationsordningerne er det den repræsenterende medlemsstats centrale myndigheder, der skal høre den repræsenterede medlemsstats kontrolmyndigheder (for tredjelande anført i bilag I).

Artikel 9: Forudgående høring og information af andre medlemsstaters centrale myndigheder

I stk. 1 fastsættes bestemmelser om, at en medlemsstats centrale myndigheder kan anmode om at blive hørt, inden andre medlemsstaters diplomatiske eller konsulære repræsentationer udsteder visa til specifikke kategorier af personer eller statsborgere i specifikke tredjelande.

I stk. 2 fastsættes den hørte medlemsstats frist for at svare, hvilket skal ske inden tre arbejdsdage. I mangel på et svar inden fristens udløb kan den medlemsstat, der hører en anden, tillade sin diplomatiske eller konsulære repræsentation at udstede det visum, for hvilket der blev iværksat en høring.

I stk. 3 indføres en procedure for informering, hvilket efterkommer det ønske, en række medlemsstater har givet udtryk for under drøftelserne i 2002-2003: snarere end at blive hørt ønsker medlemsstaternes centrale myndigheder at blive informeret om udstedelsen af visum til statsborgere i specifikke tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere.

I stk. 5 fastsættes det, at inden for rammerne af repræsentationsordningerne, er det den repræsenterende medlemsstats centrale myndigheder, der skal høre de repræsenterede medlemsstats centrale myndigheder (for tredjelande anført i bilag II).

Kapitel II: Ansøgninger

Artikel 10: Praktiske retningslinjer for indgivelse af en ansøgning

Denne artikel er ny, idet der her fastsættes et generelt princip om den "fysiske" indgivelse af ansøgningen og er knyttet til artikel 11, hvor begrebet "ansøgningers antagelighed" indføres. I stk. 1 anføres det, at der tidligst kan ansøges om visum tre måneder forud for den planlagte rejse, hvilket på nuværende tidspunkt kun nævnes i en henvisning i bilag 13 til de fælles konsulære instrukser. Det er vigtigt, at et visum ikke udstedes for lang tid, inden rejsen finder sted, for at undgå, at ansøgerens situation, som ligger til grund for udstedelsen af visummet, ikke har ændret sig.

Stk. 2 henviser til kravet om, at alle førstegangsansøgere skal indgive deres ansøgning ved personligt fremmøde, for at der kan registreres biometriske data, hvilket skal ske på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen.

Stk. 3 og 4 er nødvendige, da et stigende antal medlemsstats diplomatiske og konsulære repræsentationer har indført aftaleordninger. Stk. 5 skal læses sammen med artikel 11 og 19.

Artikel 11: Registrering af biometriske data

I denne artikel fastsættes der krav om registrering af biometriske data og bestemmelse om de kategorier af personer, der er fritaget herfor. Artiklens indhold svarer til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger, som Kommissionen fremlagde den 31. maj 2006 [KOM(2006) 269].

Artikel 12: Indgivelse af en visumansøgning

I denne artikel fastsættes de krav for så vidt angår dokumentation, som ansøgeren skal opfylde for, at hans eller hendes ansøgning kan antages. Ved at fastsætte sådanne regler bliver det lettere for ansøgere at forberede deres ansøgning og fremme behandlingen af den, da den diplomatiske eller konsulære repræsentation vil modtage fuldstændige ansøgninger. Da medlemsstaterne i stigende grad tillader deres diplomatiske og konsulære repræsentationer at samarbejde med eksterne tjenesteydere, er det desuden vigtigt - når der kommer et sådant mellemlid ind mellem ansøgeren og personalet, der behandler ansøgningen - at det fra begyndelsen sikres, at ansøgeren indgiver præcise oplysninger og undgår at skulle fremkomme med yderligere oplysninger. Herved defineres det i denne artikel, hvornår en visumansøgning kan anses for at være indgivet. Hvis alle de i artikel 12 nævnte elementer er til stede, kan visumansøgningen antages.

Det er også vigtigt for at kunne sondre mellem "afslag" på ansøgninger, inden der er indledt en ordentlig behandling heraf, fra formelt afviste ansøgninger. Indførelsen af denne sondring vil desuden give mere realistiske data, da der vil blive sondret mellem formelle afslag og sager, hvor ansøgningen ikke er blevet færdigbehandlet, og antallet af afslag vil give et korrekt billede af situationen. Sammenligninger af antallet af afslag udgør et vigtigt

styringsredskab for medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer inden for samme jurisdiktion.

Artikel 13: Ansøgningskemaet

Stk. 1 stammer fra de fælles konsulære instrukser, men det tilføjes, at ledsagende personer, der er medtaget i ansøgerens pas, skal udfylde individuelle ansøgningskemaer. Der vil følgelig blive udstedt individuelle visummærkat (artikel 26), og kollektivvisa vil ophøre med at eksistere.

I stk. 2 løses en række praktiske spørgsmål, der hidtil ikke var omfattet. I stk. 3 fastsættes bestemmelser for en eventuel oversættelse af ansøgningskemaet til værtslandets sprog og sådanne oversættelsers form. For at sikre en harmonisering og besparelser skal medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer inden for samme jurisdiktion anvende samme oversættelse. Stk. 2 og 3 er hovedsagelig baseret på Kommissionens arbejdsdokument RIA/723/2003.

I stk. 4 kræves det desuden, at medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer sikrer, at ansøgerne er informeret om de sprog, de kan bruge for at udfylde ansøgningskemaet.

Artikel 14: Dokumentation

Indholdet af denne artikel samt bilag IV, hvori der opstilles en ikke-udtømmende liste over den dokumentation, som ansøgere skal fremlægge, er taget fra de fælles konsulære instrukser, og begge er blevet struktureret på en mere brugervenlig måde. Derudover er dokumentationen blevet opstillet sådan, at der tages hensyn til formålet med det planlagte ophold/den planlagte transit. Der er blevet udformet en ensartet garantierklæring vedrørende invitation, underhold og logi for at udfylde hullet i de eksisterende retsforskrifter. Selv om de fælles konsulære instrukser indeholder et bilag med såkaldte harmoniserede skemaer, som de individuelle medlemsstater anvender, har kun tre af dem hidtil fremlagt sådanne skemaer, og de er temmelig forskellige. Denne artikel er i overensstemmelse med Schengen-grænsekodeksen.

Der kan være behov for at sondre mellem de typer dokumentation, som ansøgere skal og kan fremlægge afhængig af den lokale situation. Inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde skal behovet for at udarbejde lister over de dokumenter, der skal fremlægges med de formål, der er fastsat i denne artikel og det tilsvarende bilag, vurderes som et element, der er vigtigt for at undgå visumshopping.

Artikel 15: Rejsesygeforsikring

Denne artikel er overtaget fra de fælles konsulære instrukser, men bestemmelserne er blevet ændret for at tydeliggøre dem og fjerne en række smutholder og tvetydigheder, der var i den oprindelige afgørelse, og der er blevet taget hensyn til retningslinjerne for anvendelsen af denne foranstaltning, der blev udarbejdet i 2004, og til evalueringen af anvendelsen af foranstaltningen, der blev truffet på grundlag af et spørgeskema, der blev rundsendt til medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer i 2005.

Der er blevet indført en generel fritagelse for kravet om rejsesygeforsikring blandt indehavere af diplomatpas og søfolk, da det vurderes, at de i forbindelse med deres erhverv er tilstrækkeligt dækket. Derudover er tredjelandstatsborgere, der ansøger om visum ved

grænsen - hvilket kun bør ske undtagelsesvis og i nødstilfælde - blevet fritaget for dette krav, da det forekommer urimeligt og ofte umuligt for sådanne personer, at tegne en rejsesygeforsikring.

Artikel 16: Gebyr for behandling af visumansøgninger

I denne artikel fastsættes bestemmelser vedrørende det gebyr, ansøgere skal betale. Gebyret skal dække administrationsomkostningerne ved behandlingen af visumansøgningen. Gebyrets størrelse svarer til det beløb, der blev fastsat i Rådets beslutning 2006/440/EF af 1. juni 2006⁸. Den resterende del af stk. 1, hvori det fastsættes, at gebyret skal opkræves i euro eller værtslandets valuta, og at gebyret ikke refunderes, er fortsat gældende. I medfør af stk. 2 sikres det, at ansøgerne både modtager en kvittering og skriftligt informeres om, at gebyret ikke refunderes. Stk. 3 vedrører problemer i forbindelse med opkrævning af gebyret i den lokale valuta. For at undgå, at medlemsstaternes forskellige måde at beregne kurser med forskellige intervaller får negative konsekvenser for ansøgerne, foreslås det at bruge samme kurs, nemlig referencekursen for euro (ECB). I stk. 4 nævnes de kategorier af personer, der ikke skal betale et gebyr, således som det er fastsat i Rådets beslutning 2006/440/EF. Stk. 5 gør det muligt for medlemsstaterne fra sag til sag ikke at opkræve eller at mindske gebyret. Denne allerede eksisterende mulighed blev bekræftet i Rådets beslutning 2006/440/EF. I stk. 6 fastsættes det, at det eksisterende gebyr fastholdes i en overgangsperiode for borgere fra tredjelande, i forbindelse med hvilke der inden 1. januar 2007 er givet mandat til at forhandle om en visumaftale.

Stk. 7 er blevet tilføjet for at undgå at straffe tredjelandstatsborgere, der har et rejsedokument, der ikke anerkendes af en medlemsstat, og som har fået udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed, således at de pågældende ikke skal betale endnu et gebyr for at kunne ansøge om endnu et visum til at rejse ind i en medlemsstat, hvis område ikke er omfattet af det første visum.

I stk. 8 indføres et hastegebyr: gebyret fordobles, hvis en visumansøgning uden begrundelse indgives meget sent.

Artikel 17: Stempel, der viser, at der er indgivet en ansøgning

Kravet om, at medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal stemple ansøgnernes rejsedokument, når ansøgningen indgives, stammer fra de fælles konsulære instrukser. Formålet hermed er at forhindre, at samme person indgiver ansøgninger til flere medlemsstater samtidigt. I lyset af de store problemer med at anvende denne foranstaltning i praksis tydeliggøres reglerne for brugen af stemplet i forordningen, og der er blevet udformet et harmoniseret stempel. Det blev vurderet, at det var nødvendigt at udforme et sådant stempel, da der i årenes løb er blevet afsløret utallige eksempler på både ukorrekte stempler og supplerende uretmæssige koder. Der er i stk. 1 taget hensyn til ændringerne for så vidt angår modtagelsen af visumansøgninger (se artikel 33), da det skal være den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der skal stemple ansøgerens rejsedokument.

I henhold til de fælles konsulære instrukser kan medlemsstaterne ensidigt beslutte ikke at sætte dette stempel i diplomatpas. For at sikre en harmoniseret fremgangsmåde er denne undtagelse blevet gjort generel, hvorimod medlemsstaternes diplomatiske og konsulære

⁸ EFT L 175 af 29.6.2006, s. 77.

repræsentationer inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde skal enes om undtagelser for andre specifikke kategorier af personer.

For at undgå at ansøgerne eller de lokale myndigheder misforstår formålet med stemplet skal medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer informere den brede offentlighed om, at stemplet ingen retlige konsekvenser har, og at det blot tjener til at vise, at der er ansøgt om visum.

Når medlemsstaterne begynder at sende oplysninger til VIS, blive dette stempel overflødigt, da andre medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer vil få adgang til oplysninger om, hvorvidt ansøgeren eventuelt samtidigt har indgivet en ansøgning ved et andet konsulat.

Kapitel III: Undersøgelse og behandling af visumansøgninger

Artikel 18: Undersøgelse af ansøgninger

Stk. 1 og 2 i denne vigtige artikel er taget fra de fælles konsulære instrukser og fastsætter de grundlæggende kriterier for at behandle visumansøgninger: de to hovedspørgsmål, som de konsulære medarbejdere skal holde sig for øje, når de behandler visumansøgninger, nemlig risikoen for indvandring og sikkerhedsrisiciene. I lyset af de nye måder at indgive visumansøgninger på via forskellige typer formidlere understreges det, at hvis den skriftlige dokumentation, der indgives, ikke er tilstrækkelig til at bevise, hvad formålet med opholdet er, og at ansøgeren har til hensigt at rejse tilbage, kan den pågældende indkaldes til en personlig samtale.

Indholdet af stk. 4 er taget fra de fælles konsulære instrukser, men der gives yderligere detaljer for så vidt angår den kontrol, der skal foretages. Der lægges særlig vægt på litra e), hvor der henvises til subsistensmidler, idet der i forbindelse med vurderingen heraf skal tages hensyn til de referencebeløb, der er omhandlet i Schengen-grænsekodeksen samt erklæringen vedrørende indlogering/dækning af omkostningerne (bilag IV).

De referencebeløb, medlemsstaterne har fastsat, var tidligere indeholdt i bilag 7 til de fælles konsulære instrukser. Da det i henhold til Schengen-grænsekodeksen kræves, at medlemsstaterne skal give meddelelse om referencebeløbene, er det ikke nødvendigt at medtage et bilag med disse beløb i selve visumkodeksen. Af praktiske årsager vil disse beløb imidlertid blive medtaget i instrukserne om den praktiske anvendelse af visumkodeksen (artikel 45), som vil blive udarbejdet senere.

Da indehavere af lufthavnstransitvisa ikke kan rejse ind på medlemsstaternes område, fastsættes det i stk. 6, at kontrollen af sådanne ansøgninger kun skal omfatte kravene i stk. 2, litra a) (gyldigt rejsedokument), litra b) (ingen fare for den offentlige orden, den indre sikkerhed, folkesundheden og internationale relationer) og d) (anvendelsen af tidligere ensartede visa), selv om det skal kontrolleres, hvad formålet med rejsen er.

Stk. 7 er taget fra de fælles konsulære instrukser og kan resumeres som følger: i tilfælde af tvivl, udsted ikke visum.

Artikel 19: Uantagelige ansøgninger

Denne artikel er direkte knyttet til artikel 10, stk. 4. Hvis ansøgeren ikke indgiver de supplerende oplysninger, der kræves, vil den pågældendes ansøgning blive erklæret uantagelig og registreret som sådan i VIS. Begrebet uantagelig er blevet indført for at sondre mellem formelle afslag på grundlag af en undersøgelse af visumansøgningen og de tilfælde, hvor ansøgningen ikke er blevet behandlet, fordi ansøgeren ikke har indgivet de krævede oplysninger. På nuværende tidspunkt medregnes afslag og uafsluttede undersøgelser i statistikken som afslag, og det korrekte antal reelle afslag fremgår ikke.

Da det forhold, at en ansøgning er uantagelig, ikke udgør et formelt afslag på en ansøgning, kan ansøgeren ikke kræve at kunne klage. En ansøgning kan derfor også erklæres uantagelig af en repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation.

Artikel 20: Beslutning vedrørende visumansøgningen

For at sikre ligebehandling af visumansøgere indføres der i stk. 1 en fast maksimumsfrist for udstedelse af visum.

I stk. 2 fastsættes det generelle princip for bestemmelse af, hvilket visum der skal udstedes, og beregning af, hvor lang tid visummet skal være gyldigt, og hvor langt et ophold der skal tillades. For at give plads til uventede ændringer i tidsplanen for den planlagte rejse af årsager, der ligger uden for ansøgerens kontrol (f.eks. annullering af fly, udsættelse af kommercielle eller kulturelle begivenheder, forretningsmøder), skal der tilføjes et rimeligt antal supplerende dage til det antal dage, der er brug for til besøg/transit eller passage gennem det internationale transitområde i lufthavne.

Det skal bemærkes, at det nuværende bilag 13 til de fælles konsulære instrukser, der giver eksempler på udfyldte visummærkater, vil blive ajourført og gjort til en del af instrukserne for den praktiske anvendelse af visumkodeksen, der skal ledsage den endelige version af visumkodeksen.

Stk. 3 om udstedelse af visa til flere indrejser er medtaget fra de fælles konsulære instrukser, men der er fastsat en detaljeret profil af de ansøgere, til hvem der kan udstedes sådanne visa (f.eks. den pågældendes behov for hyppigt at rejse til medlemsstaterne og integritet).

Artikel 21: Visum med begrænset territorial gyldighed

Denne artikel dækker alle aspekter af udstedelsen af visa med begrænset territorial gyldighed, som på nuværende tidspunkt er spredt ud på flere instrumenter, hvori de samme bestemmelser desuden også gentages (artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, og artikel 16 i Schengenkonventionen og del V, punkt 3 og bilag 14 til de fælles konsulære instrukser).

Stk. 1 indeholder en detaljeret liste over de tilfælde, hvor der skal udstedes visa med begrænset territorial gyldighed.

I stk. 2 præciseres det, hvornår det er nødvendigt at informere andre medlemsstater. Selv om oplysningerne vil blive lagret i VIS, er det nødvendigt aktivt at informere de centrale myndigheder om de individuelle tilfælde, således at de kan kontrollere dem nærmere i VIS.

Da udstedelsen af visa med begrænset territorial gyldighed af de årsager, der er fastsat i litra a) og b), gør det muligt for personer, der ikke opfylder de sædvanlige betingelser for

indrejse på medlemsstaternes område, at rejse ind på den udstedende medlemsstats område, skal den udstedende medlemsstats centrale myndigheder informere de øvrige medlemsstaters centrale myndigheder herom.

I det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, opfylder indehaveren af rejsedokumentet, der ikke anerkendes af en eller flere medlemsstater, til gengæld indrejsebetingelserne, og det er således ikke relevant at informere om udstedelsen af et visum med begrænset territorial gyldighed.

Da det ikke er nogen af årsagerne i litra a) og b), der gør, at det er nødvendigt at udstede et visum med begrænset territorial gyldighed, der kun er gyldigt i den udstedende medlemsstat, i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, og den berørte person, der tidligere har fået udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed, ikke har misbrugt det, er det heller ikke nødvendigt at informere de øvrige medlemsstater.

Artikel 22: Lufthavnstransitvisum

I denne artikel fastsættes en harmoniseret fremgangsmåde vedrørende lufthavnstransitvisa. Den indeholder bestemmelserne fra de fælles konsulære instrukser, og for at øge gennemsigtigheden er medlemsstaternes individuelle undtagelser (hovedsagelig for indehavere af diplomatpas) fra dette krav blevet gjort generelle for statsborgere i de tredjelande, der er anført på en fælles liste.

I stk. 2, litra a)-d), nævnes de forskellige kategorier, der er undtaget. Ud over dem, der er omfattet af de fælles konsulære instrukser, er familiemedlemmer til EU-borgere blevet tilføjet.

Artikel 23: Afslag på visum

I de nuværende fælles konsulære instrukser henvises der til national ret for meddelelse og begrundelse af afslag, og det er kun, hvis det kræves i den nationale ret, at der gives meddelelse om og begrundelse for afslag; der bør indføres harmoniserede generelle bestemmelser om meddelelse af afslag. For at forbedre Fællesskabets strategi og sikre ligebehandling af ansøgere bliver det i medfør af denne artikel obligatorisk at informere om og begrunde afslag.

Stk. 1 indeholder en række præcise kriterier for at give afslag på visum, der er i overensstemmelse med Schengen-kodeksen. De nuværende fælles konsulære instrukser indeholder ikke en sådan liste.

I stk. 2 præciseres det, at der skal gives skriftlig meddelelse om afslag ved hjælp af skemaet i bilag IX. Det harmoniserede skema anvendes også, når der gives afslag på visum ved grænsen (jf. artikel 32 og 33).

I stk. 3 præciseres det, at klager over afslag på visum fortsat henhører under medlemsstaternes beføjelser.

Stk. 4 vedrører de tilfælde, hvor en medlemsstat, der repræsenterer en anden i forbindelse med udstedelse af visa, og hvor den repræsenterede medlemsstat træffer den endelige beslutning om at give afslag. Den repræsenterende medlemsstats diplomatiske repræsentation skal informere ansøgeren om den repræsenterede medlemsstats beslutning om at give afslag.

Stk. 5 er ment som en formel garanti for, at hver enkel ansøgning vurderes selvstændigt, og at der ses behørigt på ansøgerens situation på tidspunktet for ansøgningen.

Artikel 24: Rettigheder som følge af et udstedt visum

Det er vigtigt at gøre det grundlæggende og væsentlige princip om, at besiddelse af et visum kun giver ansøgeren lov til at møde frem ved den ydre grænse, synligt. Det er blevet vurderet at være nyttigt at udtrykke dette i denne artikel og derved minde om, at grænsekontrolmyndighederne kontrollerer, at indrejsebetingelserne er opfyldt, når indehaveren af et visum møder frem ved grænsen.

Artikel 25: Udfyldning af visummærkatet

Denne artikel er overtaget fra de fælles konsulære instrukser, og supplerende bestemmelser er fastsat i bilag X. Selv om visumkodeksen ikke omfatter nationale visa til langvarigt ophold, henvises der i bilag X, punkt 7, til den kode, der skal anføres på visummærkatet for sådanne visa. I overensstemmelse med artikel 18 i Schengen-konventionen giver nationale visa til langvarigt ophold (D-visa) indehaveren lov til transit gennem andre medlemsstatsers område for at nå frem til den medlemsstats område, som udstedte D-visummet, forudsat at indehaveren opfylder artiklens supplerende betingelser. Kommissionen finder derfor, at henvisningen til visumtypen er hensigtsmæssig.

Artikel 26: Annullering af en allerede udfyldt visummærkat

Denne artikel er overtaget fra de fælles konsulære instrukser, og der er tilføjet bestemmelser for at sikre, at en sådan annullering af visummærkatet registreres i VIS.

Artikel 27: Påføring af visummærkatet i rejsedokumenter

Denne artikel er overtaget fra de fælles konsulære instrukser. Stk. 1-3 dækker de mest almindelige situationer, hvor den visumudstedende medlemsstat anerkender ansøgerens rejsedokument. Stk. 1, andet afsnit, er taget fra bilag 10 (som ellers er slettet), da det i praksis ofte er set, at konsulære medarbejdere påfører mærkatet på en sådan måde, at den ikke kan maskinlæses. Stk. 4 dækker den situation, hvor den visumudstedende medlemsstat ikke anerkender ansøgerens rejsedokument. I så tilfælde bør der anvendes et særskilt ark til påføring af visum.

Kapitel IV: Ændring af det udstedte visums gyldighedsperiode

Artikel 28: Forlængelse

SCH/Com-ex (93) 2-afgørelsen om forlængelse af gyldigheden af et visum er ikke omfattet af de fælles konsulære instrukser og medtages hermed i forordningen; derudover tilføjes der mere detaljerede bestemmelser.

Titlen viser, at forlængelser af visa finder sted inden for medlemsstaternes område. Hvis indehaverens situation er ændret, før den pågældende anvender det udstedte visum, er den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der udstedte visummet, ansvarlig for at annullere det første visum og udstede et nyt, hvis der er behov herfor.

I stk. 1 fastsættes begrundelserne for at forlænge gyldighedsperioden og/eller opholdets varighed i forbindelse med det udstedte visum til kortvarigt ophold eller det transitvisum, der

skal forlænges, uden at visummets art ændres, eller opholdets varighed overstiger 90 dage (stk. 2). Den maksimale varighed af transit i tilfælde af forlængelse af et transitvisum er ikke omfattet af gældende forskrifter. Ved at tillade transit i op til højst 10 dage, hvilket kan forekomme overdrevet, fordi det fordobler den maksimale tilladte længde af transit, er der indført fælles standarder.

Den administrative myndighed kan beslutte at ændre den territoriale gyldighed af det udstedte visum ved at begrænse dets gyldighed til medlemsstatens område, når der anmodes om forlængelse (stk. 3) eller kun til en række medlemsstater.

Stk. 4 er delvis taget fra Com-ex-afgørelsen, og det fastsættes heri, at der skal gives meddelelse om, hvem de relevante kompetente myndigheder (på nuværende tidspunkt opstillet i Com-ex og ikke ajourført siden 2000), til Kommissionen, som derefter offentliggør listen (jf. artikel 47).

For at indføre en harmoniseret fremgangsmåde skal der i medfør af stk. 5 kræves et obligatorisk gebyr på 30 EUR for at forlænge et visum. Da en forlængelse ikke medfører registrering af biometriske identifikatorer, behøver dette gebyr ikke at svare til gebyret for at få udstedt et visum.

På nuværende tidspunkt kan medlemsstaterne forlænge et visum ved enten at udstede en ny visummærkat eller sætte et stempel på den oprindelige mærkat. I stk. 6 fastsættes det, at forlængelsen kun skal have form af et ensartet stempel som fastsat i bilag XI. Ved at indføre én enkelt metode sikres der klarhed omkring forlængelsers ægthed, og de lokale myndigheder (ofte politimyndighederne), der har beføjelse til at forlænge visa, er ikke nødt til konstant at have et lager af højt sikrede visummærkater.

Oplysninger om forlængelse af et visum indlæses som anført i stk. 7 i VIS.

Artikel 29: Annullering

Bestemmelserne i forordningens artikel 28, 29 og 30 er på nuværende tidspunkt "skjult" i bilag 14 til de fælles konsulære instrukser, som hovedsagelig gengiver indholdet af SCH/Com-ex (93) 24-afgørelsen. For tydeliggørelsens skyld er de tre spørgsmål blevet adskilt i individuelle artikler for at sondre mellem foranstaltningernes forskellige formål.

Formålet med en annullering er at forhindre indehaveren af et visum i at indrejse på medlemsstaternes område. I artikel 29, stk. 1, fastsættes det, hvilke myndigheder der kan annullere et visum og hvornår. Litra a) omfatter de tilfælde, hvor indehaveren af et visum endnu ikke har anvendt det udstedte visum, og den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der udstedte visummet, kan således annullere det.

Grænsekontrolmyndighederne (litra b)) kan, hvis indehaveren af visummet ikke opfylder indrejsebetingelserne, annullere visummet, eller de retshåndhævende myndigheder på medlemsstaternes område kan annullere visummet, hvis indehaveren ikke længere opfylder betingelserne for ophold, selv om visummet stadig er gyldigt.

Hvis et visum annulleres af en anden medlemsstats kompetente myndigheder end den, hvis diplomatiske eller konsulære repræsentation udstedte det, skal den udstedende medlemsstat informeres om annulleringen.

Artikel 30: Ophævelse af visum

En ophævelse er en annullering af den resterende del af opholdet, efter at indehaveren af visummet er rejst ind på medlemsstaternes område. I stk. 1 fastsættes to tilfælde, hvor et udstedt visum kan ophæves: a) hvis indehaveren anmoder om, at visummet ophæves, eller b) hvis de kompetente myndigheder finder, at indehaveren ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, efter at den pågældende er rejst ind på medlemsstaternes område.

Hvis et visum ophæves af en anden medlemsstats kompetente myndigheder end den, hvis diplomatiske eller konsulære repræsentation der udstedte det, skal den udstedende medlemsstat informeres om ophævelsen.

Artikel 31: Afkortelse af varigheden af et ophold, hvortil der er udstedt visum

Hvis grænsemyndighederne finder, at indehaveren af et visum ikke har tilstrækkelige midler til eget underhold under det forventede ophold, kan de afkorte varigheden af det ophold, der er givet tilladelse til ifølge visummet for at tilpasse det til de subsistensmidler, som indehaveren af visummet reelt har.

Kapitel V: Visa udstedt ved de ydre grænser

Artikel 32: Visa udstedt ved de ydre grænser

Artikel 32 og 33 er baseret på indholdet af Rådets forordning (EF) nr. 415/2003, idet det opdeles på to artikler for at adskille det fra de generelle bestemmelser om udstedelse af visa ved grænsen fra de særlige forhold, der gælder i forbindelse med søfolk i transit.

I artikel 32, stk. 6, specificeres det, at de generelle bestemmelser for meddelelse og begrundelse af afslag samt informering om klagemulighederne finder anvendelse, når der ansøges om visum – og der gives afslag - ved grænsen.

Artikel 33: Visa udstedt til søfolk ved de ydre grænser

Denne artikel indeholder specifikke bestemmelser vedrørende udstedelse af visa ved grænsen til søfolk i transit. De to bilag til Rådets forordning (EF) nr. 415/2003 ("arbejdsinstruks" og "formular for visumpligtige søfolk i transit") findes i bilag XII, del 1 og 2, til forordningen.

Afsnit III: Administration og organisation

Artikel 34: Visumafdelingernes interne organisation

Denne artikel er hovedsagelig taget fra de fælles konsulære instrukser, del VII. Trods de eventuelle ændringer i modtagelsen af visumansøgninger som fastsat i artikel 37, vil medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer fortsat være ansvarlige for behandlingen af visumansøgninger og eventuelle beslutninger vedrørende disse ansøgninger.

Lagringsperioden for de individuelle sagsmapper (i papirversion) er fastsat i stk. 3, andet afsnit, og svarer til den lagringsperiode, der er fastsat i VIS-forordningen.

Artikel 35: Ressourcer til behandling af visumansøgninger og kontrol med diplomatiske og konsulære repræsentationer

Denne artikel svarer til en artikel om samme spørgsmål i Schengen-grænsekodeksen.

Artikel 36: Personalets adfærd i forbindelse med behandling af visumansøgninger

Denne artikel er blevet indført for at sikre, at personalet på medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer overholder EU's charter om grundlæggende rettigheder, når de har med visumansøgere at gøre og behandler ansøgninger.

Artikel 37, 38 og 39: Samarbejdsformer i forbindelse med modtagelse og behandling af visumansøgninger

Formålet med disse artikler er at fastsætte retlige bestemmelser for medlemsstaternes ret til at vælge blandt en række organisatoriske muligheder for at kunne indsamle biometriske data fra visumansøgere.

I artikel 38 fastsættes en række specifikke bestemmelser, der skal respekteres, hvis medlemsstaterne beslutter at samarbejde med eksterne tjenesteydere.

Artikel 39 vedrører visse organisatoriske aspekter for navnlig at sikre gennemsigtighed i forbindelse med de samarbejdsformer, der vælges. Stk. 2 giver en medlemsstat ret til at beslutte, at visumansøgere trods valget af samarbejdsform kan få direkte adgang til dens konsulære repræsentationer.

Disse artikler ændres for at tage hensyn til resultatet af forhandlingerne om forslaget om ændring af de fælles konsulære instrukser i forbindelse med indførelsen af biometri, herunder oprettelsen af fælles ansøgningscentre.

Artikel 40: Indgivelse af visumansøgninger via kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere

Denne artikel omfatter indholdet af del VIII, afsnit 5, hvor den oprindelige formulering er noget uklar og forældet.

I stk. 1 defineres de opgaver, sådanne kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, kan udføre i stedet for som i de fælles konsulære instrukser at forsøge at definere de forskellige typer formidlere, da det nødvendigvis må blive meget upræcist. Det skal bemærkes, at de ikke kan indsamle biometriske data fra ansøgerne, og førstegangsansøgere kan således ikke gå via kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere.

I stk. 2 nævnes de forskellige aspekter, der skal kontrolleres, før der kan foretages en akkreditering.

I stk. 3 fastsættes bestemmelser om konstant kontrol med disse formidlere, og i stk. 4 fastsættes, at negative resultater af denne kontrol skal videreformidles til andre medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer via det lokale konsulære samarbejde. Generelt skal lister over akkrediterede kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere videreformidles til både andre diplomatiske og konsulære repræsentationer og den brede offentlighed (stk. 5).

Artikel 41: Oplysninger til den brede offentlighed

Det er vigtigt, at ansøgerne er velinformerede om hovedsagelig kriterierne og procedurerne for at ansøge om visum. I lyset af de seneste tiltag, hvor der anvendes callcentre, aftaleordninger og outsourcing, skal der gøres en indsats for at sikre, at ansøgerne er velinformerede om, hvor og hvordan de kan indgive en ansøgning.

I stk. 2 påpeges behovet for, at medlemsstater, der indgår aftaler om repræsentation, informerer den brede offentlighed herom mindst 3 måneder, før et sådan samarbejde indledes, og specificerer de kategorier af ansøgninger, denne repræsentation omfatter. Fristen på tre måneder svarer til maksimumsfristen for at indgive ansøgninger forud for et planlagt ophold (som fastsat i artikel 10, stk. 1).

I lyset af de problemer, dette har givet i praksis, indføres der i stk. 3 bestemmelse om, at den brede offentlighed skal informeres om, at et stempel, der viser, at der er indgivet en ansøgning, ingen retlige konsekvenser har.

I stk. 4 fastsættes det, at der skal gives klare oplysninger om udstedelsestid og krav om forudgående høring i forbindelse med statsborgere fra bestemte tredjelande eller specifikke kategorier af disse borgere.

I stk. 5 fastsættes krav om informering af den brede offentlighed om deres rettigheder i tilfælde af afslag.

I stk. 6 understreges behovet for at informere den brede offentlig om, at det forhold, at en person er i besiddelse af et visum, ikke automatisk giver den pågældende ret til indrejse, og at indehaveren af visummet kan blive anmodet om at fremlægge dokumentation ved grænsen, når det kontrolleres, om indrejsebetingelserne er opfyldt. Dette er ikke omfattet af gældende fællesskabsret.

Afsnit IV: Lokalt konsulært samarbejde

Artikel 42 Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationers anvendelse af det lokale konsulære samarbejde

De fælles konsulære instrukser indeholder et kapitel om det lokale konsulære samarbejde, hvori rammerne generelt for det lokale konsulære samarbejde afstikkes, og der fastsættes bestemmelser om en række spørgsmål, der skal tilpasses til de lokale forhold. Da den praktiske gennemførelse af det lokale konsulære samarbejde i forbindelse med udstedelse af visa imidlertid hidtil har været temmelig utilfredsstillende, som vist i rapporterne om målrettede tiltag, fastsættes det på grundlag af konklusionerne af nævnte rapporter, som relevante rådsorganer har stadfæstet, tydeligt i forordningen, hvilke opgaver der skal udføres af hvem og hvor hyppigt. Derudover er tilrettelæggelsen af det lokale konsulære samarbejde tilpasset Fællesskabets institutionelle rammer. Det er ikke foreneligt med disse rammer, at medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer træffer beslutninger, der skaber retligt bindende rettigheder og forpligtelser for visumansøgere. Det skal derfor inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde vurderes, om der er behov for at tilpasse visse bestemmelser til de lokale forhold. I tilfælde af en positiv vurdering skal der træffes beslutning om fælles "lokale" regler i overensstemmelse med udvalgsproceduren, selvfølgelig på grundlag af input fra det lokale konsulære samarbejde.

Stk. 1 vedrører bestemmelser med henblik på at vurdere behovet for at harmonisere praksis blandt medlemsstaterne diplomatiske og konsulære repræsentationer inden for samme jurisdiktion i forbindelse med informering af ansøgere, inden de indgiver deres ansøgning, og ligebehandling af ansøgere, når de har indgivet en ansøgning (litra a)-c)). En sådan ligebehandling vil også være med til at forhindre visumshopping. Litra c) vedrører rejsedokumenter udstedt af tredjelande, da det er vigtigt både lokalt og centralt, at der foreligger ajourførte lister over de rejsedokumenter, tredjelande udsteder. Sidste punktum i dette stykke vedrører det forhold, at visse medlemsstater på nuværende tidspunkt kræver, at bestemte typer officielle rejsedokumenter skal ledsages af verbalnoter, mens andre ikke gør det.

Det er også nødvendigt lokalt at vurdere behovet for en harmoniseret fremgangsmåde for så vidt angår inddragelse af enten eksterne tjenesteydere eller kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere for at undgå visumshopping (litra d)).

I stk. 2 fastsættes det, at for at sikre fuld gennemsigtighed og ligebehandling bør der inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde udarbejdes et fælles informationsark.

I stk. 3 fastsættes listen over de oplysninger, der skal udveksles enten hver måned (statistiske oplysninger (litra a)) eller regelmæssigt (specifikke oplysninger i tilknytning til de enkelte jurisdiktioner (litra b)).

Ved hver måned at udveksle og se nærmere på statistiske oplysninger har de lokale diplomatiske og konsulære repræsentationer hele tiden et ajourført billedet af tendenserne og pludselige ændringer heraf inden for deres jurisdiktion, og der kan straks findes en løsning på eventuelle negative virkninger af sådanne ændringer. Ved at indsamle generelle oplysninger om værtslandet/stedet (socioøkonomisk struktur, informationskilder på lokalt plan, brug af falske og forfalskede dokumenter, ruterne for ulovlig indvandring m.m.) vil denne vigtige "kollektive" viden ikke gå tabt, selv om de konsulære medarbejdere regelmæssigt skifter, og det vil gøre udsendte medarbejdere operationelle og bekendt med de lokale forhold hurtigere.

Stk. 4 indeholder bestemmelser om, hvordan det konsulære samarbejde kan gøres mere effektivt i forbindelse med den fælles visumpolitik, idet der tages hensyn til Fællesskabets institutionelle rammer. Da det konsulære samarbejde dækker en lang række spørgsmål, er det vigtigt at afholde specifikke møder vedrørende tekniske spørgsmål i forbindelse med udstedelse af visa, som har deltagelse af repræsentanter for de medlemsstater, der fuldt ud anvender fællesskabsretten og er involveret i behandlingen af visumansøgninger.

I stk. 5 indføres krav om, at der skal udarbejdes rapporter for hvert møde, og at den enkelte diplomatiske og konsulære repræsentation skal sende disse rapporter til deres centrale myndigheder. Det vil sikre forbindelsen mellem det operationelle niveau og de centrale myndigheder og i sidste ende lovgivningsplanet [i de relevante rådsorganer], jf. stk. 7.

Stk. 6 giver mulighed for på ad hoc-basis at invitere repræsentanter for de medlemsstater, der ikke fuldt ud anvender fællesskabsretten, eller for tredjelande, som kan bidrage til drøftelserne om særlige spørgsmål i forbindelse med udstedelse af visa i jurisdiktionen.

Afsnit V: Afsluttende bestemmelser

Artikel 43 Særlige ordninger

I 2004 var en medlemsstat, der anvender Schengen-reglerne, vært for De Olympiske Lege og De Paralympiske Lege for første gang. For at den pågældende medlemsstat på den ene side kunne overholde kravene i Schengen-reglerne og samtidig opfylde sine forpligtelser i henhold til det olympiske charter og på den anden side undgå at underminere fremtidige bud på organiseringen af disse begivenheder fra andre medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne, enedes man om, at den mest hensigtsmæssige løsning var at træffe særlige foranstaltninger for at lette udstedelsen af visa og passage af de ydre grænser. Grækenland gennemførte med succes forordningen i 2004, og der blev foretaget en række hensigtsmæssige ændringer i 2005, således at Italien kan følge samme procedure for udstedelse af visa til medlemmerne af den olympiske familie. For fremover at lette dette aspekt i forbindelse med organiseringen af De Olympiske Lege af en medlemsstat, der fuldt ud anvender Schengen-reglerne, er der til visumkodeksen knyttet specifikke procedurer og betingelser, der hurtigt kan anvendes for derved at undgå langvarige retlige procedurer.

Artikel 44 Ændringer i bilagene

I denne artikel fastsættes, at bilag III, IV, V, VI, VIII, IX, X og XI til forordningen ændres i overensstemmelse med udvalgsproceduren i artikel 46, stk. 2. Grunden til, at det foreslås at anvende udvalgsproceduren er, at der er tale om bilag med gennemførelsesforanstaltninger for generelle regler for modtagelse og behandling af visumansøgninger, jf. afsnit II i denne forordning.

Artikel 45 Instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af visumkodeksen

I denne artikel fastsættes det, at visumudvalget udarbejder ledsagende arbejdsinstrukser vedrørende den praktiske anvendelse af visumkodeksen. En sådan praktisk instruks er nødvendig for at sikre en harmoniseret anvendelse af forskrifterne på operationelt plan og for at undgå, at medlemsstaterne udarbejder en national parallelinstruks. Instruksen skal være færdigudarbejdet, når forordningen om en fællesskabskodeks for visa træder i kraft.

Artikel 46 Udvalg

Der er tale om en standardartikel om den udvalgsprocedure, der skal anvendes ved vedtagelsen af forordningens gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med afgørelse 1999/498/EF. Den foreskrevne procedure er forskriftsproceduren, da den anvendes ved generelle foranstaltninger ifølge artikel 2 i ovennævnte afgørelse; artikel 5 og 7 i samme afgørelse finder anvendelse.

Den frist, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, nemlig den frist inden for hvilken Rådet skal træffe afgørelse med kvalificeret flertal om det forslag, Kommissionen har forelagt om foranstaltninger, der skal vedtages, når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, er på to måneder.

Artikel 47 Meddelelser

Medlemsstaterne videregiver de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen, der har ansvaret for at offentliggøre dem.

Medlemsstaterne skal også meddele Kommissionen de påtænkte ændringer af bilag I og II (forudgående høring). Da disse ændringer direkte påvirker visumansøgers rettigheder og forpligtelser, er det ikke tilstrækkeligt med blot en procedure for meddelelse heraf inden for Fællesskabets institutionelle rammer. Ændringerne af disse bilag skal derfor besluttes ved hjælp af udvalgsproceduren.

Artikel 48 Ophævelse

Denne artikel omhandler de retsinstrumenter, der ophæves i medfør af forordningen.

Da VIS-forordningen er baseret på gældende fællesskabsret, skal den tilpasses den ændrede fællesskabsret, således som det er fastsat i visumkodeksen. Et sådant forslag skal baseres på et hensigtsmæssigt retsgrundlag (EF-traktatens artikel 66). Da VIS-forordningen desuden endnu ikke er vedtaget, er det umuligt på nuværende tidspunkt at fastsætte bestemmelser om de nøjagtige ændringer, der vil være påkrævet.

Artikel 49 Ikrafttrædelse

Der er tale om en standardbestemmelse om forordningens ikrafttrædelse og umiddelbare anvendelse.

Anvendelsen af forordningen udskydes til 6 måneder efter dens ikrafttrædelse, i betragtning af [foranstaltningens omfang og] nødvendigheden af at færdigudarbejde instrukserne om den praktiske anvendelse af visumkodeksen. Medlemsstaterne skal imidlertid begynde at give Kommissionen meddelelse om de forskellige spørgsmål, der er anført i artikel 47, straks efter ikrafttrædelsen. Udvalget bør også kunne forberede gennemførelsesforanstaltninger, og artikel 44 bør derfor finde anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen.

Bilag

Bilagene er opført i den rækkefølge, de findes i forordningen.

Den tilsvarende henvisning i de fælles konsulære instrukser for hver af de slettede bestemmelser kan findes i nedenstående tabel.

Bestemmelser i de fælles konsulære instrukser, der ikke er medtaget

Bestemmelser i de fælles konsulære instrukser, der ikke er medtaget	Årsag(er)
Del I, punkt 2.1.4 Kollektivvisum	Af hensyn til sikkerheden og i lyset af, at alle individuelle visumansøgere skal indgive individuelle ansøgningskemaer, og alle førstegangsansøgere skal fremlægge biometriske identifikatorer ved indgivelsen af ansøgningen, er kollektivvisa ikke længere acceptable.
Del I, punkt 2.2 Visum til længerevarende ophold	Fællesskabskodeksen for visa omfatter ikke udstedelse af visa til ophold på over 3 måneder (artikel 1, stk. 1), og visa til længerevarende ophold, der samtidigt er gyldige som ensartet udformede visa til kortvarigt ophold, er blevet afskaffet.
Del IV Retsgrundlag	I denne del gengives blot Schengenkonventionens bestemmelser (artikel 5, artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, artikel 15 og 16 er overflødige).
Del V, punkt 2.3 Proceduren for forudgående høring af de andre kontraherende parters centrale myndigheder	Denne del indeholder hovedsagelig retningslinjer af praktisk snarere end retlig art.

BILAG	
<p>Bilag 1</p> <p>Fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere er visumpligtige i de medlemsstater, der er bundet af forordning (EF) nr. 539/2001[*], som ændret ved forordning (EF) nr. 2414/2001^{**} og forordning (EF) nr. 453/2003^{***}.</p> <p>Fælles liste over de tredjelande, hvis statsborgere ikke er visumpligtige i de medlemsstater, der er bundet af forordning (EF) nr. 539/2001[*], som ændret ved forordning (EF) nr. 2414/2001^{**} og forordning (EF) nr. 453/2003^{***}.</p>	<p>I dette bilag gengives blot listerne i den forordning, der henvises til.</p>
<p>Bilag 2</p> <p>Bestemmelser om rejsetrafik for indehavere af diplomatpas, officielle pas og tjenestepas samt laissez-passes, som visse mellemstatslige internationale organisationer udsteder til deres ansatte. Liste A og B</p>	<p>Da fritagelser fra visumkravene for indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas og særlige pas er omfattet af forordning (EF) nr. 539/2001 - og ændringsforordninger - bør dette bilag ikke knyttes til visumkodeksen.</p>
<p>Bilag 3, del II</p>	<p>Fuldstændig harmonisering af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal have et lufthavnstransitvisum. Medlemsstaterne kan ikke længere kræve, at tredjelandstatsborgere opfylder dette krav.</p>

* EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1-7.

** EFT L 327 af 12.12.2001, s. 1-2.

*** EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10-11.

<p>Bilag 4</p> <p>Liste over dokumenter, som giver ret til indrejse uden visum</p>	<p>I artikel 5, stk. 1, litra b), i Schengen-grænsekodeksen fastsættes det, at tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse kan rejse ind på medlemsstaternes område, og i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a), skal der gives meddelelse om listen over sådanne opholdstilladelser til Kommissionen. Denne liste bør derfor ikke gengives i visumkodeksen.</p>
<p>Bilag 6</p> <p>Liste over honorære konsuler, som i undtagelsestilfælde og midlertidigt har bemyndigelse til at udstede ensartede visa</p>	<p>Da det i denne forordnings artikel 3 fastsættes, at kun medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer samt undtagelsesvis grænsekontrolmyndighederne har bemyndigelse til at behandle visumansøgninger, er dette bilag ikke medtaget.</p>
<p>Bilag 7</p> <p>Vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en udlænding mindst skal råde over ved grænsepassage</p>	<p>Som anført i titlen er bestemmelserne om referencebeløb knyttet til grænsepassage og dermed omfattet af Schengen-grænsekodeksen (artikel 5, stk. 3).</p>
<p>Bilag 8</p> <p>Model til visummærkat samt oplysninger om dens tekniske og sikkerhedsmæssige kendetegn</p>	<p>I dette bilag gengives blot Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og forordning (EF) nr. 334/2002, og det er således uhensigtsmæssigt at medtage i visumkodeksen.</p>
<p>Bilag 9</p> <p>Oplysninger, som de kontraherende parter om nødvendigt skal anføre i feltet "Bemærkninger"</p>	<p>Disse nationale bemærkninger bør meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 46, stk. 1, litra d), som har ansvaret for at offentliggøre dem.</p>

<p>Bilag 10</p> <p>Bestemmelser om udfyldelse af det maskinlæsbare felt</p>	<p>Definitionerne (1) i dette bilag er overflødige, og beskrivelserne af det maskinlæsbare felt er forældede, da det er ment som information til konsulære repræsentationer uden computerfaciliteter.</p>
<p>Bilag 11</p> <p>Rejsedokumenter, der kan forsynes med visum.</p>	<p>Indholdet af dette bilag er ikke omfattet af retsgrundlaget for visumkodeksen og er således ikke medtaget.</p> <p>Indholdet er knyttet til SCH/Com-ex (98) 57, som bør medtages i fællesskabsretten.</p>
<p>Bilag 12</p> <p>Gebyrer (i euro) svarende til de administrative omkostninger i forbindelse med behandlingen af en visumansøgning.</p>	<p>Da der i 2003 blev indført et standardgebyr for behandling af ansøgninger om alle typer visa, er der ikke behov for at gengive tabellen. Desuden dækker visumkodeksen ikke D-visa, D+C-visa er blevet afskaffet, og der bør ikke gives en generel fritagelse i forbindelse med visa, der ansøges om ved de ydre grænser.</p> <p>De tre "regler", der er fastsat i bilaget, er integreret i selve forordningen (artikel 16).</p>

<p>Bilag 13</p> <p>Udfyldning af visummærkatet</p>	<p>I dette bilag gengives eksempler på udfyldte visummærkatet. Sådanne praktiske instrukser bør ikke indgå som en del af et retsinstrument. Der bør derfor knyttes en ajourført udgave af bilaget til instrukserne om den praktiske anvendelse af visumkodeksen (artikel 43).</p> <p>Bestemmelsen på side 1 i dette bilag vedrørende maksimumsfristen for at ansøge om visum er blevet indsat i artikel 10, stk. 1.</p>
<p>Bilag 14</p> <p>Forpligtelser for så vidt angår de oplysninger, som de kontraherende parter skal give i forbindelse med udstedelse af visum med begrænset territorial gyldighed, annullering, ophævelse og afkortelse af gyldighedsperioden for ensartede visa samt udstedelse af nationale opholdstilladelser</p>	<p>Dette bilag vedrører en række aspekter, der ikke indbyrdes hænger sammen.</p> <p>Alle bestemmelser om:</p> <ul style="list-style-type: none"> - visa med begrænset territorial gyldighed er medtaget i artikel 21 - annullering af et visum er medtaget i artikel 29 - ophævelse af et visum er medtaget i artikel 30 - afkortelse af varigheden af et ophold, hvortil der er udstedt visum, er medtaget i artikel 31. <p>Del 3 i det nuværende bilag 14 vedrørende opholdstilladelser, er ikke relevant i visumkodeksen.</p>
<p>Bilag 17</p> <p>Forenklet transitdokument (FTD) og forenklet jernbanetransitdokument (FRTD)</p>	<p>I dette bilag gengives blot Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 og forordning (EF) nr. 694/2003, og det er således uhensigtsmæssigt at medtage i visumkodeksen.</p>

<p>Bilag 18</p> <p>Oversigt over repræsentationer i tredjelande der kan udstede ensartet visum</p>	<p>Disse tilfælde af repræsentation bør meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 46, stk. 1, litra a), da den har ansvaret for at offentliggøre dem.</p>
--	--

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en fællesskabskodeks for visa

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, stk. 2), litra a) og b), nr. ii),

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁹,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁰, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med traktatens artikel 61 bør indførelsen af et område, hvor der er fri bevægelighed for personer, ledsages af foranstaltninger for så vidt angår kontrol med de ydre grænser, asyl og indvandring.
- (2) I medfør af traktatens artikel 62, stk. 2, skal foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser fastlægge visumregler for forventet ophold i højst tre måneder, f.eks. medlemsstaternes procedurer og betingelser for udstedelse af visa.
- (3) For så vidt angår visumpolitikken udgør indførelsen af et fælles lovgivningskorpus, navnlig via konsolidering og udvikling af de eksisterende fællesskabsbestemmelser (de relevante bestemmelser i konventionen af 14. juni 1985¹¹ om gennemførelsen af Schengen-aftalen og de fælles konsulære instrukser¹²), et af de grundlæggende elementer i forbindelse med "en videre udbygning af den fælles visumpolitik som del af et system med flere niveauer, der skal lette den lovlige rejseaktivitet og håndtere den ulovlige indvandring gennem yderligere harmonisering af national lovgivning og behandlingspraksis ved de lokale konsulære missioner" som defineret i Haag-programmet: styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union¹³.
- (4) Medlemsstaterne bør med henblik på udstedelse af visa være repræsenteret i alle tredjelande, hvis statsborgere har visumpligt. De kan beslutte, at visumansøgninger, der indgives af statsborgere i bestemte tredjelande, eller at ansøgninger om en bestemt type visum skal indgives direkte til en repræsentation for den stat, som er ansøgerens bestemmelsessted.

⁹ EUT C ..., s. ...

¹⁰ EUT C ..., s. ...

¹¹ EFT L 230 af 22.9.2000, s. 19.

¹² EUT C 326 af 22.12.2005.

¹³ EUT C 53 af 3.3.2005.

- (5) Det lokale konsulære samarbejde er vigtigt for at sikre en harmoniseret anvendelse af den fælles visumpolitik og en passende vurdering af risikoen for indvandring. I lyset af forskellene i de lokale forhold bør den operationelle anvendelse af særlige retlige bestemmelser vurderes af medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer på de individuelle steder, da forskelle i anvendelsen af retlige bestemmelser ikke kun kan give anledning til "visumshopping", men også føre til forskellig behandling af visumansøgerne.
- (6) Det er nødvendigt at fastsætte regler for transit gennem internationale områder i lufthavne for at bekæmpe ulovlig indvandring. Det bør derfor kræves af statsborgere, der er opført på en fælles liste over tredjelande, at de har lufthavnstransitvisa, samtidig med at medlemsstaterne fratages muligheden for at kræve denne type visum af statsborgere fra andre tredjelande.
- (7) Når en medlemsstat er vært for De Olympiske Lege og De Paralympiske Lege, bør der anvendes en særlig ordning, der letter udstedelsen af visa til medlemmerne af den olympiske familie.
- (8) Bilaterale aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande med henblik på at lette behandlingen af ansøgninger om visum til kortvarigt ophold kan fravige bestemmelserne i denne forordning.
- (9) I forbindelse med forholdene for modtagelse af ansøgere bør der tages behørigt hensyn til den menneskelige værdighed. Behandlingen af visumansøgninger bør ske på en professionel og respektfuld måde og stå i forhold til de mål, der forfølges.
- (10) Medlemsstaterne bør sikre, at kvaliteten af den service, der tilbydes offentligheden, er rimelig og følger god administrativ praksis. Med henblik herpå bør de afsætte et passende antal uddannede medarbejdere samt tilstrækkelige midler.
- (11) Integreringen af biometriske identifikatorer er et vigtigt skridt hen imod brugen af nye elementer, der etablerer en mere pålidelig forbindelse mellem indehaveren af visummet og passet med henblik på at undgå falske identiteter. Det bør derfor være et grundlæggende krav for udstedelse af et visum med registrering af biometriske identifikatorer i visuminformationssystemet (VIS) – i det mindste ved indgivelsen af den første ansøgning – at visumansøgeren selv møder op; førstegangsansøgere bør ikke kunne indgive ansøgninger via kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, f.eks. rejsebureauer.
- (12) Der bør indføres en række andre muligheder for tilrettelæggelsen af konsulære repræsentationer såsom samhusning, fælles ansøgningscentre og outsourcing med henblik på modtagelse af visumansøgninger og registrering af biometriske data. Der bør indføres en passende retlig ramme for disse muligheder, navnlig for så vidt angår databeskyttelse. Disse former for konsulært samarbejde og outsourcing bør indføres under streng overholdelse af de generelle principper for udstedelse af visa, idet kravene om databeskyttelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger respekteres.

- (13) Ansøgeren bør selv møde op ved den første registrering af biometriske identifikatorer. For at forenkle proceduren i forbindelse med alle senere ansøgninger bør det være muligt at kopiere biometriske oplysninger fra den første ansøgning inden for en tidsramme på 48 måneder, idet der tages hensyn til den lagringsperiode, som er fastlagt i VIS. Når dette tidsrum er udløbet, bør de biometriske identifikatorer registreres igen.
- (14) Statistiske data er et vigtigt middel til at overvåge migrationsbevægelser og kan tjene som et effektivt styringsredskab. Sådanne data bør derfor regelmæssigt samles i et fælles format.
- (15) Der bør indføres en procedure, der giver Kommissionen mulighed for at tilpasse visse praktiske retningslinjer for udstedelse af korttidsvisa. I disse tilfælde bør de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages i medfør af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen¹⁴.
- (16) For at sikre en harmoniseret anvendelse af forordningen på operationelt niveau bør der udarbejdes instrukser om den praksis og de procedurer, medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer skal følge, når de behandler visumansøgninger.
- (17) Da Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (i det følgende benævnt "VIS-forordningen") er baseret på de nuværende retsfor skrifter, bør den ændres for at tage hensyn til de ændringer af forskrifterne, der er relevante for VIS.
- (18) For så vidt angår målsætningerne for den foreslåede handling, bør det påpeges, at i henhold til EF-traktatens artikel 62, stk. 1, og artikel 62, stk. 2, litra b), har Fællesskabet beføjelse - og endog forpligtelse - til at vedtage foranstaltninger vedrørende visumregler for forventet ophold i højst tre måneder; i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (20) Uanset traktatens artikel 299 er de eneste franske og nederlandske områder, denne forordning finder anvendelse på, områderne i EU, da de oversøiske områder ikke indgår som en del af området uden indre grænser.
- (21) Betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område eller udstedelse af visa berører ikke de gældende regler for anerkendelse af rejsedokumenters gyldighed.

¹⁴ EFT L 184 af 17.9.1999, s. 23.

- (22) For at give medlemsstaternes myndigheder mulighed for at forberede gennemførelsen af denne forordning bør den først finde anvendelse seks måneder efter datoen for dens ikrafttræden, med undtagelse af artikel 46 (udvalgsprocedure) og artikel 47 (meddelelse til medlemsstaterne).
- (23) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Da formålet med denne forordning imidlertid i overensstemmelse med artikel 5 i ovennævnte protokol er at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, skal Danmark inden seks måneder efter datoen for vedtagelsen af denne forordning, træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning eller ej.
- (24) Hvad angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne¹⁵, som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale¹⁶.
- (25) Der skal udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser, således som det bliver tilfældet i medfør af denne forordning. En sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Fællesskabet og Island og Norge¹⁷, der er knyttet som bilag til ovennævnte aftale. Kommissionen har forelagt Rådet et udkast til forordning med henblik på at forhandle om denne ordning.
- (26) Hvad angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund har indgået om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne¹⁸, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF¹⁹ om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne og om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i den aftale²⁰.

¹⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁶ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

¹⁷ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 53.

¹⁸ Rådskokument 13054/04, tilgængeligt på <http://register.consilium.eu.int>.

¹⁹ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

²⁰ EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26 og EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

- (27) Denne forordning udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne²¹. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (28) Denne forordning udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne²². Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.
- (29) Denne forordning udgør bestemmelser, der med undtagelse af artikel 22, bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengen-reglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I: Generelle bestemmelser

Artikel 1

Mål og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes regler for behandling af visumansøgninger for forventede ophold på medlemsstaternes område på højst tre måneder i en seks måneders periode.
2. Disse regler finder anvendelse på alle tredjelandstatsborgere, der i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001²³ skal have et visum, når de passerer de ydre grænser, uanset
 - a) tredjelandstatsborgeres ret til fri bevægelighed, når de er familiemedlemmer til en EU-borger
 - b) tredjelandstatsborgeres tilsvarende rettigheder, når de i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side er tillagt en ret til fri bevægelighed, der svarer til EU-borgernes og deres familiemedlemmers ret til fri bevægelighed.
3. I forordningen defineres listen over tredjelande, hvis statsborgere skal have lufthavnstransitvisa, og der fastsættes regler for behandlingen af visumansøgninger til transit gennem internationale transitområder i medlemsstaternes lufthavne.

²¹ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

²² EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

²³ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er EU-borger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1
- 2) " visum": en beslutning truffet af en medlemsstat med henblik på:
 - a) indrejse med henblik på et forventet ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater af højst tre måneders varighed i alt
 - b) indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstat eller flere medlemsstaters områder eller
 - c) transit gennem en medlemsstats internationale transitområder i lufthavne
- 3) "ensartet visum": et visum, der er gyldigt overalt på medlemsstaternes område, og som er enten:
 - a) et "visum til kortvarigt ophold" (type C), der giver indehaveren ret til ophold på medlemsstaternes områder i et tidsrum på højst tre måneder i en seks måneders periode at regne fra datoen for den første indrejse

eller
 - b) et "transitvisum" (type B), der giver indehaveren, der rejser fra et tredjeland til et andet, ret til at rejse gennem medlemsstaternes områder en gang, to gange eller undtagelsesvis flere gange, idet hver transit højst må være på fem dage
- 4) "visum med begrænset territorial gyldighed" (LTV-B eller LTV-C): et visum til kortvarigt ophold, som kun giver indehaveren ret til ophold på eller transit gennem den udstedende medlemsstat eller flere medlemsstaters område
- 5) "lufthavnstransitvisum" (type A): et visum, der kræves af statsborgere fra visse tredjelande med henblik på transit gennem medlemsstaternes internationale transitområder i lufthavne, som en undtagelse fra princippet om fri transit, der er fastsat i bilag 9 til Chicago-konventionen angående international civil luftfart
- 6) "anerkendt rejsedokument": et rejsedokument udstedt af et tredjeland, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et visum, når de passerer de ydre grænser, jf. Rådets forordning (EF) nr. 539/2001, og som er anerkendt af medlemsstaterne med henblik på påføring af visa
- 7) "visummærkat": den ensartede udformning af visa, der er defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og den fysiske form for visum, der defineres i stk. 3, 4 og 5
- 8) "særskilt ark til påføring af visum": en ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af

den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark som defineret i forordning (EF) nr. 333/2002.

AFSNIT II: Modtagelse og behandling af visumansøgninger

Kapitel I

Myndigheder, der deltager i behandlingen af visumansøgninger

Artikel 3

Myndigheder, der har kompetence til at behandle visumansøgninger

1. Med forbehold af artikel 37 er det kun medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer, der har ret til at behandle visumansøgninger.
2. Uanset stk. 1 kan visa til kortvarigt ophold og transitvisa undtagelsesvis udstedes ved grænsen af de myndigheder, der er ansvarlige for personkontrollen, herunder udstedelse af sådanne visa til søfolk.

Artikel 4

"Territorial" kompetence

1. Tredjelandstatsborgere ansøger om visum på en medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation i deres bopælsland.
2. Uanset stk. 1 kan tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold i et andet tredjeland end deres bopælsland, indgive ansøgninger i dette tredjeland. Sådanne ansøgere fremlægger en begrundelse for at indgive ansøgningen i det pågældende land, og der må ikke herske tvivl om, at ansøgeren har til hensigt at vende tilbage til sit bopælsland.

I disse tilfælde kan den diplomatiske eller konsulære repræsentation i ansøgerens bopælsland eller den udstedende medlemsstats centrale myndigheder høres.

Artikel 5

Medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en visumansøgning

1. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der er ansvarlig for at behandle ansøgningen om et visum til kortvarigt ophold er:
 - a) den medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation, på hvis område rejsens eneste eller væsentligste bestemmelsessted befinder sig, eller
 - b) hvis det ikke er muligt at fastslå, hvilken medlemsstat der er rejsens væsentligste bestemmelsessted, den medlemsstats diplomatiske eller konsulære

repræsentation, hvis ydre grænser ansøgeren har til hensigt at passere ved indrejse på medlemsstaternes område.

Når der ansøges om et visum til flere indrejser, er den medlemsstat, der er det sædvanlige bestemmelsessted, ansvarlig for at behandle ansøgningen. Sådanne visa udstedes kun i ansøgerens bopælsland.

2. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der er ansvarlig for at behandle ansøgningen om transitvisum, er:
 - a) i tilfælde af transit gennem kun én medlemsstat den diplomatiske eller konsulære repræsentation i den berørte medlemsstat, eller
 - b) i tilfælde af transit gennem flere medlemsstater den diplomatiske eller konsulære repræsentation i den medlemsstat, hvis ydre grænse ansøgeren har til hensigt at passere ved begyndelsen af transitten.

3. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om lufthavnstransitvisum, er:
 - a) i tilfælde af transit gennem en enkelt lufthavn den diplomatiske eller konsulære repræsentation i den medlemsstat, hvor transitlufthavnen befinder sig, eller
 - b) i tilfælde af transit gennem to eller flere lufthavne den diplomatiske eller konsulære repræsentation i den medlemsstat, hvor lufthavnen for første transit befinder sig.

Artikel 6

Kompetence i forbindelse med udstedelse af visa til tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område

Tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område uden at have opholdstilladelse i denne medlemsstat, som giver dem ret til at rejse uden visum, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 34, stk. 1, litra a), i Schengen-grænsekodeksen, og som af begrundede årsager rejser til en anden medlemsstat, skal ansøge om visum på bestemmelsesmedlemsstatens diplomatiske eller konsulære repræsentation.

Artikel 7

Repræsentationsordninger

1. Med forbehold af artikel 5 kan en medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation indgå aftale om at repræsentere en anden medlemsstat med henblik på behandling af visa til kortvarigt ophold, transitvisa og lufthavnstransitvisa. I ordningen præciseres varigheden af repræsentationen, hvis den er midlertidig, og procedurerne for at bringe den til ophør samt eventuelle ordninger for, at den repræsenterede medlemsstat stiller lokaler og personale til rådighed og udbetaler lønninger.

I sådanne bilaterale ordninger kan det fastsættes, at den repræsenterende medlemsstat skal videresende visumansøgninger fra bestemte kategorier af tredjelandstatsborgere til den repræsenterede medlemsstat med henblik på forudgående høring som fastsat i artikel 9, stk. 3.

2. En medlemsstat kan også repræsentere en eller flere andre medlemsstater med henblik på udelukkende at modtage ansøgninger og registrere biometriske identifikatorer. Modtagelsen og videresendelsen af sagsmapper og oplysninger til det repræsenterede konsulat sker under overholdelse af de relevante databeskyttelses- og sikkerhedsregler.
3. Den repræsenterede medlemsstat informerer Europa-Kommissionen om nye repræsentationsordninger eller opsigelse af sådanne ordninger senest tre måneder, inden aftalen herom træder i kraft eller ophører.
4. Samtidig informerer den repræsenterende medlemsstat både de andre medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer og Europa-Kommissionens delegation i den pågældende jurisdiktion, når der er indgået repræsentationsordninger, og om hvornår de træder i kraft.
5. Når den repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation handler på vegne af en anden medlemsstat, overholder den alle regler for behandling af ansøgninger om visa til kortvarigt ophold, transitvisa og lufthavnstransitvisa, som fastsat i denne forordning; fristerne i artikel 20, stk. 1, for udstedelse af visa finder anvendelse.
6. Når en repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation har til hensigt at give afslag på en ansøgning, sendes hele sagsmappen til den repræsenterede medlemsstats centrale myndigheder, således at de kan træffe den endelige beslutning om ansøgningen inden for den frist, der er fastsat i artikel 20, stk. 1.
7. Hvis den repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation beslutter at samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, eller at udlicitere visumbehandlingsproceduren, omfatter disse procedurer også ansøgninger, der indgives via en repræsenterende medlemsstat. Den repræsenterede medlemsstats centrale myndigheder informeres behørigt inden.

Artikel 8

Forudgående høring af medlemsstaternes egne centrale myndigheder

1. En medlemsstat kan kræve, at dens diplomatiske eller konsulære repræsentationer hører dens centrale myndigheder, inden der udstedes visa til statsborgere fra bestemte tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere.

Bilag I indeholder listen over de tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere eller specifikke kategorier af statsborgere der kræves en sådan høring.
2. Denne høring påvirker ikke fristen for behandling af visumansøgninger, der er fastsat i artikel 20, stk. 1.

3. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 7, stk. 1, repræsenterer en anden medlemsstat, foretager den repræsenterende medlemsstats centrale myndigheder den høring, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 9

Forudgående høring og information af andre medlemsstaters centrale myndigheder

1. En medlemsstat kan kræve, at andre medlemsstaters centrale myndigheder hører dens centrale myndigheder, inden der udstedes visa til statsborgere fra specifikke tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere.

De tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere eller specifikke kategorier af statsborgere der kræves en sådan høring, er anført i bilag II.

2. De hørte centrale myndigheder reagerer inden tre arbejdsdage at regne fra modtagelsen af anmodningen. Et manglende svar fra de hørte myndigheder inden fristens udløb betragtes som en tilladelse til de hørende centrale myndigheder om at lade deres diplomatiske eller konsulære repræsentation udstede et visum.

3. En medlemsstat kan kræve, at dens centrale myndigheder kun informeres om de visa, som andre medlemsstaters diplomatiske eller konsulære repræsentationer udsteder til statsborgere i specifikke tredjelande eller til specifikke kategorier af disse statsborgere.

De tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere der kræves en sådan information, er markeret med (*) i bilag II.

4. Den forudgående høring og information udføres i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i VIS-forordning nr.

5. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 7, stk. 1, repræsenterer en anden medlemsstat, foretager den repræsenterende medlemsstats centrale myndigheder den høring, der er omhandlet i stk. 1 og/eller den information, der er omhandlet i stk. 3.

Kapitel II Ansøgninger

Artikel 10

Praktiske retningslinjer for indgivelse af en ansøgning

1. Ansøgninger indgives højst tre måneder inden starten på det planlagte ophold.
2. Det kan kræves af ansøgere, at de har en aftale om indgivelse af en ansøgning. Aftalen kan træffes direkte med den diplomatiske eller konsulære repræsentation eller i givet fald via en formidler. Aftalen finder sted inden for en frist på to uger.

3. I behørigt begrundede tilfælde eller i begrundede hastetilfælde har ansøgerne lov til at indgive deres ansøgning enten uden forudgående aftale eller efter aftale, der træffes straks.
4. Hvis de oplysninger, der gives i forbindelse med ansøgningen, er ufuldstændige, informeres ansøgeren om, hvilken supplerende dokumentation der er påkrævet. Ansøgeren opfordres til straks at give den supplerende information/dokumentation og informeres om, at hvis den pågældende ikke giver de krævede oplysninger, vil ansøgningen efter 1 kalendermåned fra datoen for denne opfordring blive erklæret uantagelig.

Artikel 11

Registrering af biometriske data

1. Medlemsstaterne indsamler ansøgerens biometriske identifikatorer, som omfatter ansigtsbilledet og ti fingeraftryk, i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder og i FN's konvention om barnets rettigheder.

Hver ansøger skal give personligt fremmøde ved indgivelsen af sin første ansøgning. Ved den lejlighed indsamles følgende biometriske identifikatorer:

- a) et fotografi, som scannes eller tages, når ansøgningen indgives, og
 - b) ti fingeraftryk, som optages fladt og registreres digitalt.
2. I forbindelse med alle senere ansøgninger kopieres de biometriske identifikatorer fra den første ansøgning, forudsat at den sidste registrering højst er 48 måneder gammel. Efter denne periode anses en senere ansøgning for at være en "første ansøgning".
 3. De tekniske krav til fotografiet og fingeraftrykkene skal stemme overens med de internationale standarder, som er fastsat i ICAO-dokument 9303, del 1 (pas), 6. udgave²⁴.
 4. De biometriske identifikatorer registreres af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere ved den diplomatiske eller konsulære repræsentation eller under deres tilsyn af den eksterne tjenesteyder, der er omhandlet i punkt 37, litra c).

Oplysningerne må kun registreres i visuminformationssystemet (VIS) af behørigt bemyndigede konsulære medarbejdere i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 6, stk. 5 og 6, i VIS-forordningen.

5. Følgende ansøgere er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk:
 - a) Børn under 6 år

²⁴ De tekniske krav er de samme som for de pas, medlemsstaterne udsteder til deres statsborgere i overensstemmelse med direktiv (EF) nr. 2252/2004.

- b) Personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk. Hvis det er muligt at optage fingeraftryk af mindre end ti fingre, skal det respektive antal fingeraftryk dog optages.

En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra kravet om indsamling af biometriske identifikatorer for indehavere af diplomatpas, tjenstepas/officielle pas og særlige pas.

I hvert af disse tilfælde registreres der et "finder ikke anvendelse" i VIS.

- 6. For hvert sted udstyrer medlemsstaterne enten deres konsulat med det nødvendige udstyr til registrering/indsamling af biometriske identifikatorer eller, uden at dette berører de i artikel 7 omhandlede muligheder for repræsentation, beslutter at anvende en af de samarbejdsformer, der er beskrevet i artikel 37.

Artikel 12

Indgivelse af en visumansøgning

- 1. Ved ansøgning om visum foretager ansøgeren følgende:
 - a) udfylder det i artikel 13 omhandlede ansøgningsskema
 - b) fremlægger et gyldigt rejsedokument, der først udløber mindst tre måneder efter den forventede afrejse fra medlemsstaternes område, og som indeholder en eller flere tomme sider til påføring af visummet
 - c) fremlægger dokumentation, jf. artikel 14 og bilag IV, som bevis for opholdets formål og varighed
 - d) fremlægger bevis for at være i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i Schengen-grænsekodexen
 - e) tillader registrering af sine biometriske data i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2
 - f) betaler det gebyr for behandling af ansøgningen, der er omhandlet i artikel 16.
- 2. Ansøgeren fremlægger i givet fald bevis for at være i besiddelse af en passende rejsesygeforsikring som omhandlet i artikel 15. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer kan inden for rammerne af lokale konsulære samarbejdsordninger enes om, at dette bevis først skal fremlægges, når der er udstedt visum.
- 3. Ansøgerens pas påføres i givet fald et stempel som beskrevet i artikel 17.

Artikel 13

Ansøgningskemaet

1. Visumansøgere udfylder og underskriver ansøgningskemaet i bilag III. Ledsagende personer, der er omfattet af ansøgerens rejsedokument, udfylder særskilte ansøgningskemaer.
2. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation stiller ansøgningskemaet gratis til rådighed for ansøgere, og der skal være bred og let adgang til det i papirform og elektronisk form.
3. Ansøgningskemaet forefindes på følgende sprog:
 - a) på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum
 - b) værtslandets officielle sprog, eller
 - c) på det eller de officielle sprog i værtslandet og det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum.

Ud over de sprog, der er omhandlet i litra a) kan ansøgningskemaet foreligge på et andet af de officielle EU-sprog.

Hvis ansøgningskemaet kun findes på de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum, stilles en oversættelse af ansøgningskemaet på det eller de officielle sprog i værtslandet til rådighed for visumansøgerne separat.

Der udarbejdes en oversættelse af ansøgningskemaet på det eller de officielle sprog i værtslandet inden for rammerne af lokale konsulære samarbejdsordninger.

4. Ansøgere informeres om, hvilke(t) sprog der kan anvendes til at udfylde ansøgningskemaet.

Artikel 14

Dokumentation

1. Visumansøgeren fremlægger følgende dokumenter:
 - a) dokumentation for rejsens formål
 - b) dokumentation vedrørende logi
 - c) dokumentation vedrørende de til rådighed stående finansielle midler til dækning af udgifter til forplejning
 - d) dokumentation for ansøgerens hensigt om at vende tilbage til udrejselandet.

Garantierklæringen vedrørende invitation, underhold og logi er indeholdt i bilag V.

2. Bilag IV indeholder en ikke-udtømmende liste over den dokumentation, som den diplomatiske eller konsulære repræsentation kan kræve af visumansøgeren for at kontrollere, at betingelserne i artikel 12, stk. 1, litra c) og d), er opfyldt.
3. Inden for rammerne af det konsulære samarbejde vurderes behovet inden for hver enkelt jurisdiktion for at supplere og harmonisere listerne over dokumentation i bilag IV, således at der tages hensyn til de lokale forhold.

Artikel 15

Rejsesygeforsikring

1. Personer, der ansøger om visum til kortvarigt ophold og transitvisum skal bevise, at de har en passende og gyldig individuel rejsesygeforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af lægelige årsager, uopsættelig lægebehandling og/eller akut hospitalsbehandling.

Der fremlægges bevis for rejsesygeforsikring, når ansøgningen indgives, jf. dog artikel 12, stk. 2, sidste punktum.

2. Personer, der ansøger om visum til flere indrejser med lang gyldighed skal bevise, at de er i besiddelse af passende rejsesygeforsikring, der dækker tidsrummet for den første forventede rejse.

Herudover undertegner ansøgere en erklæring, der er anført på ansøgningskemaet, om, at de er bekendt med behovet for at have en rejsesygeforsikring for flere på hinanden følgende ophold.

3. Forsikringen skal gælde overalt på medlemsstaternes område og dække hele varigheden af den pågældendes ophold eller transit. Mindstedækningen skal være på 30 000 EUR.

Når der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed eller et transitvisum, kan forsikringens dækning begrænses til den eller de berørte medlemsstater.

4. Ansøgerne tegner i princippet en forsikring i deres bopælsland. Hvis dette ikke er muligt, bør de tilstræbe at tegne en forsikring i et andet land.

Personer, der underskriver det i bilag V omhandlede skema, kan tegne en forsikring for ansøgeren; i så tilfælde gælder betingelserne i stk. 3.

5. Indehavere af diplomatpas, søfolk, der er omfattet af ILO-konvention nr. 108 og 185, og tredjelandstatsborgere, der ansøger om visum ved grænsen, er fritaget for kravet om at have en passende og gyldig rejsesygeforsikring.

6. Det vurderes inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, om der er brug for yderligere undtagelser.

7. Forsikringskravet kan anses for at være opfyldt, hvis det fastslås, at der i betragtning af ansøgerens erhverv formodes at findes en tilstrækkelig forsikring. Denne fritagelse kan vedrøre særlige erhvervsgrupper, der allerede er dækket af en rejsesygeforsikring som følge af deres erhvervsaktiviteter.
8. Inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde i en given jurisdiktion vurderes det, om det er muligt at få en passende rejsesygeforsikring.
9. Ved vurderingen af, om en forsikring er passende, kan de diplomatiske eller konsulære repræsentationer undersøge, om krav mod forsikringsselskabet kan inddrives i en medlemsstat.
10. Hvis kravet om at have rejsesygeforsikring frafalder, påfører den relevante myndighed følgende kode, "N-INS" i den rubrik på visummærkatet, der er beregnet til bemærkninger.

Artikel 16

Gebyr for behandling af visumansøgninger

1. Ved indgivelsen af en visumansøgning betaler ansøgere et gebyr på 60 EUR, der svarer til de administrative udgifter til behandlingen af visumansøgningen. Gebyret opkræves i euro eller den nationale valuta i det tredjeland, hvor ansøgningen indgives; gebyret refunderes ikke.
2. Ansøgere modtager en kvittering for det betalte gebyr. På kvitteringen anføres det, at gebyret ikke refunderes.
3. Hvis gebyret opkræves i den lokale valuta i det tredjeland, hvor ansøgningen indgives, anvender medlemsstaternes diplomatiske og konsulære poster referencekursen for euro fastsat af Den Europæiske Centralbank. De sikrer inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, at alle medlemsstater tilpasser gebyrets størrelse til den lokale valuta samtidigt.
4. Der opkræves ikke gebyr for behandling af visumansøgninger fra personer i en af følgende kategorier:
 - a) børn under 6 år
 - b) skoleelever, studerende, universitetsuddannede under videreuddannelse og ledsagende lærere, der rejser i studie- eller uddannelsesøjemed, og
 - c) forskere fra tredjelands, der rejser inden for Fællesskabet med henblik på at udføre videnskabelig forskning som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2005/761/EF af 28. september 2005.
5. I individuelle tilfælde kan det undlades at opkræve gebyret, eller det kan mindskes i overensstemmelse med national ret, når denne foranstaltning har til formål at fremme kulturelle interesser samt interesser på området udenrigspolitik, udviklingspolitik, andre områder af vital offentlig interesse eller af humanitære årsager.

6. Indtil 1. januar 2008 betaler statsborgere fra tredjelande, for hvilke Rådet har givet Kommissionen mandat til at forhandle om en visumaftale inden 1. januar 2007, et gebyr på 35 EUR.
7. Når en indehaver af et visum med begrænset territorial gyldighed, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra c), inden for det pågældende visums gyldighedsperiode har brug for at rejse til en medlemsstat, der ikke er omfattet af visummets territoriale gyldighed, opkræves der ikke gebyr for at behandle endnu en visumansøgning.
8. Gebyret fordobles, hvis ansøgeren uden begrundelse indgiver ansøgningen tre eller færre dage inden datoen for den planlagte afrejse.

Artikel 17

Stempel, der viser, at der er indgivet ansøgning

1. For at undgå, at der samtidigt indgives flere ansøgninger, påfører medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer, som modtager ansøgningen, et stempel på ansøgerens rejsedokumenter, der viser, at den pågældende har ansøgt om visum. Stemplet placeres på den første disponible side i rejsedokumentet, der ikke indeholder tekst eller stempler, når den diplomatiske eller konsulære repræsentation modtager ansøgningen.
2. Stemplet har ingen retlige virkninger for fremtidige ansøgninger.
3. Stemplet er udformet som modellen i bilag VI og påføres i overensstemmelse med dette bilag.
4. Diplomatspas stemples ikke. Der aftales inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde en harmoniseret strategi for, om kravet for andre specificerede kategorier af personer skal fraviges.
5. Denne artikels bestemmelser ophører med at finde anvendelse på medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer fra den dato, hvor de sender visumoplysninger til VIS.

Kapitel III Undersøgelse og behandling af visumansøgninger

Artikel 18

Undersøgelse af ansøgninger

1. Ved undersøgelsen af visumansøgninger og dokumentation tages der særlig hensyn til risikoen for ulovlig indvandring og medlemsstaternes sikkerhed samt ansøgerens hensigt om at rejse tilbage.

2. Hvis der hersker tvivl om, hvad formålet med ansøgerens ophold, eller den pågældendes hensigt om at rejse tilbage, eller om den indgivne dokumentation, kan ansøgeren indkaldes til en samtale på den diplomatiske eller konsulære repræsentation for den medlemsstat, der er ansvarlig for at undersøge ansøgningen, således at den pågældende kan give yderligere oplysninger.
3. I forbindelse med hver enkelt visumansøgning konsulteres VIS i overensstemmelse med artikel 5 og 13 i VIS-forordningen
4. Undersøgelsen af visumansøgningen skal sikre, at ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen, og følgende kontrolleres:
 - a) gyldigheden og ægtheden af det rejsedokument, ansøgeren fremlægger
 - b) at den pågældende ikke udgør en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser ved at konsultere SIS og nationale databaser
 - c) den pågældende tredjelandstatsborgers afrejse- og bestemmelsessted samt formålet med den planlagte rejse ved at kontrollere den dokumentation, der er omhandlet i artikel 14 og bilag IV
 - d) i givet fald tidligere udstedte ensartede visa på den berørte tredjelandstatsborgers rejsedokument for at kontrollere, at personen ikke har opholdt sig i længere tid på medlemsstaternes område end det maksimalt tilladte
 - e) at ansøgeren har tilstrækkelige subsistensmidler under det forventede opholds varighed og til formålet hermed samt til at rejse tilbage til oprindelseslandet eller i transit til et tredjeland, som den pågældende er sikker på at kunne rejse ind i, eller at den pågældende er i stand til at få disse midler på lovlig vis; ved undersøgelsen heraf tages der hensyn til de referencebeløb, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Schengen-grænsekodeksen og bevis for indlogering eller dækning af omkostningerne som anført i skemaet i bilag V
 - f) at ansøgeren i givet fald har passende rejsesygeforsikring.
5. Hvis ansøgeren er statsborger i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I eller II, høres medlemsstatens/medlemsstaternes centrale myndigheder i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1 og 2, i VIS-forordningen.
6. Den kontrol, der er omhandlet i stk. 4, litra a), b) og d), udføres kun i forbindelse med tredjelandstatsborgere, der ansøger om et lufthavnstransitvisum. I sådanne tilfælde kontrolleres formålet med den videre rejse.
7. I tilfælde af tvivl med hensyn til ægtheden af den forelagte dokumentation, herunder tvivl om, hvorvidt indholdet er korrekt, samt troværdigheden af de udsagn, der er indsamlet ved samtalen, eller formålet med ansøgerens ophold eller den pågældendes hensigt om at rejse tilbage, udsteder den diplomatiske eller konsulære repræsentation ikke et visum.

Artikel 19

Uantagelige ansøgninger

1. Hvis ansøgeren ikke fremlægger den supplerende information, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4, inden én kalendermåned fra datoen for opfordringen til at fremlægge supplerende information/dokumentation, vil ansøgningen blive erklæret uantagelig.
2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde erstatter den diplomatiske eller konsulære repræsentation de statusoplysninger i VIS, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i VIS-forordningen.
3. Hvis ansøgningen er erklæret uantagelig, har ansøgeren ingen ret til at appellere denne beslutning.

Artikel 20

Beslutning vedrørende visumansøgningen

1. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer træffer beslutning om visumansøgningen inden 10 arbejdsdage fra datoen for indgivelsen af ansøgningen eller efter datoen for fremlæggelsen af den krævede dokumentation. Dette tidsrum kan i individuelle tilfælde forlænges til højst 30 dage, navnlig når det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere, herunder den i artikel 7, stk. 6, omhandlede situation.
2. De diplomatiske og konsulære repræsentationer træffer beslutning for så vidt angår længden af visummets gyldighed og længden af det tilladte ophold på grundlag af alle de oplysninger, de har til rådighed vedrørende formålet med og varigheden af det forventede ophold eller den forventede transit, idet de er opmærksomme på ansøgerens specifikke situation. For visa til en enkelt indrejse/transit og lufthavnstransitvisa kan der gives en supplerende frist på syv dage og for C-visa til en enkelt indrejse femten dage.
3. Der kan udstedes visa til flere indrejser, der giver indehaveren ret til indrejse flere gang, tre måneders ophold eller flere transitter hvert halve år, og som er gyldige i op til højst 5 år.

Følgende kriterier er navnlig relevante, når der skal træffes beslutning om udstedelsen af sådanne visa:

- a) ansøgerens behov for at rejse ofte og/eller regelmæssigt som følge af den pågældendes erhvervs- eller familiemæssige situation, f.eks. forretningsmænd, tjenestemænd, der er i regelmæssig officiel kontakt med medlemsstaterne og EU-institutionerne, familiemedlemmer til EU-borgere, medlemmer af tredjelandstatsborgeres familie, som har bopæl i medlemsstaterne og søfolk

- b) ansøgerens integritet og pålidelighed, navnlig lovlig anvendelse af tidligere Schengen-visa, den pågældendes økonomiske situation i oprindelseslandet og oprigtige hensigt om at rejse tilbage til det land.
4. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer indlæser de oplysninger, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i VIS-forordningen, i VIS, når der er truffet beslutning om udstedelse af visum.

Artikel 21

Visum med begrænset territorial gyldighed

1. Et visum med begrænset territorial gyldighed (LTV) udstedes undtagelsesvis i følgende tilfælde:
- a) hvis en diplomatisk eller konsulær repræsentation af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser finder det nødvendigt at fravige princippet om, at indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen skal opfyldes
 - b) hvis en diplomatisk eller konsulær repræsentation af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser finder det nødvendigt at udstede et visum selv om den hørte medlemsstat under den forudgående høringsprocedure kom med indvendinger, eller der af hastende årsager (humanitære hensyn, nationale interesser eller internationale forpligtelser) ikke er blevet gennemført en forudgående høring
 - c) hvis en diplomatisk eller konsulær repræsentation af hastende årsager, der er begrundet af ansøgeren, udsteder et nyt visum med henblik på et ophold, der skal foretages inden for samme seks måneders periode, til en ansøger som inden for den pågældende seks måneders periode allerede har fået visum til et ophold på tre måneder.

I de i første afsnit omhandlede tilfælde er et sådant visum kun gyldigt på den udstedende medlemsstats område.

Hvis ansøgeren har et rejsedokument, der er anerkendt af en eller flere, men ikke alle medlemsstater, udstedes der et visum, der er gyldigt på de medlemsstaters område, der anerkender rejsedokumentet. Hvis den visumudstedende medlemsstat ikke anerkender ansøgerens rejsedokument, er det udstedte visum kun gyldigt i den medlemsstat.

2. De centrale myndigheder i den medlemsstat, hvis diplomatiske eller konsulære repræsentation har udstedt visa med begrænset territorial gyldighed (LTV) i de tilfælde, der er beskrevet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), runder sender straks de relevante oplysninger til de øvrige medlemsstaters centrale myndigheder.

Artikel 22

Lufthavnstransitvisum

1. Det kræves af statsborgere i tredjelande, der er medtaget på listen i bilag VII, at de har et lufthavnstransitvisum, når de passerer gennem internationale transitområder i lufthavne, der befinder sig på medlemsstaternes område.
2. Følgende kategorier af personer er fritaget fra kravet om at have det i stk. 1 omhandlede lufthavnstransitvisum:
 - a) indehavere af et ensartet visum til kortvarigt ophold eller transitvisum udstedt af en medlemsstat
 - b) tredjelandstatsborgere, der har en opholdstilladelse udstedt af Andorra, Japan, Canada, Monaco, San Marino eller USA, som garanterer ubegrænset ret til tilbagerejse, og er anført på listen i bilag VIII
 - c) familiemedlemmer til EU-borgere
 - d) indehavere af diplomatpas
 - e) flybesætningsmedlemmer, som er statsborgere i en kontraherende part i Chicago-konventionen angående international civil luftfart.

Artikel 23

Afslag på visum

1. Med forbehold af artikel 21, stk. 1, gives der afslag på visum, hvis ansøgeren:
 - a) fremlægger et falsk eller forfalsket rejsedokument
 - b) ikke beviser, at han eller hun er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler under hele opholdets varighed og til at rejse tilbage til oprindelseslandet eller afrejselandet eller ikke er i stand til at få sådanne midler på lovlig vis
 - c) ikke giver tilstrækkeligt bevis for opholdets formål og varighed
 - d) ikke beviser, at han eller hun i givet fald har passende rejsesygeforsikring
 - e) allerede har opholdt sig i tre måneder i løbet af en seks måneders periode på medlemsstaternes område
 - f) er en person, om hvem der er indgivet indberetning til SIS eller et nationalt register med henblik på at nægte indrejse
 - g) anses for at udgøre en trussel mod EU eller EU-medlemsstaternes offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser.

2. Beslutningen med de præcise årsager til afslaget på visum videreformidles ved hjælp af standardskemaet i bilag IX. Dette skema anvendes også, når der gives afslag på visum ved grænsen.
3. Ansøgere, der får afslag på visum, har ret til at klage. Klagesager behandles i overensstemmelse med national ret. Ansøgere modtager skriftligt materiale med angivelse af de kontaktpunkter, der kan informere om repræsentanter, der har beføjelse til at handle på ansøgernes vegne i overensstemmelse med national ret.
4. I de i artikel 7, stk. 6, omhandlede tilfælde informerer den repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation ansøgeren om den beslutning, den repræsenterede medlemsstat har truffet.
5. Et afslag har ingen virkning for fremtidige visumansøgninger, der vil blive vurderet særskilt.

Artikel 24

Rettigheder som følge af et udstedt visum

Besiddelse af et visum til kortvarigt ophold eller et transitvisum giver ikke i sig selv ret til indrejse.

Artikel 25

Udfyldning af visummærkatet

1. Ved udfyldningen af visummærkatet indsætter medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer de obligatoriske anførelser, der er omhandlet i bilag X og udfylder det maskinlæsbare felt som fastsat i ICAO-dokument 9303, del 1, 6. udgave (juni 2006).
2. Medlemsstaterne kan tilføje nationale anførelser i den rubrik på visummærkatet, der er beregnet til bemærkninger, hvis de ikke er de samme som de obligatoriske anførelser i bilag X.
3. Alle anførelser på visummærkatet trykkes. Visummærkatet kan kun udfyldes manuelt i tilfælde af teknisk force majeure.

Artikel 26

Annullering af en allerede udfyldt visummærkat

1. På en trykt visummærkat må der ikke foretages manuelle rettelser.
2. Hvis der konstateres en fejl på en mærkat før påføringen i passet, destrueres den.
3. Hvis fejlen konstateres, efter at visummærkatet er indsat i passet, annulleres den ved at sætte et rødt kryds ind over mærkatet, og der påføres en ny visummærkat.

4. Hvis fejlen opdages, efter at de relevante oplysninger er blevet indlæst i VIS i overensstemmelse med artikel 8 i VIS-forordningen, rettes fejlen i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i VIS-forordningen.

Artikel 27

Påføring af visummærkater

1. Den trykte visummærkat, der indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 25 og bilag X, påføres den første side i passet, der hverken er stemplet eller påskrevet, bortset fra stemplet, der viser, at der er indgivet en visumansøgning.

Mærkatens rettes ind efter og påføres langs kanten af siden i rejsedokumentet. Den maskinlæsbare del af mærkatens rettes ind efter kanten af siden.

2. Den diplomatiske eller konsulære repræsentations stempel placeres i den rubrik, der er beregnet til bemærkninger på en sådan måde, at de går ud over mærkatens og ud på siden i rejsedokumentet.

Kun i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at undlade at udfylde den rubrik, der skal scannes elektronisk, kan stemplet anbringes i dette felt, som derved bliver ubrugeligt. Stemplets dimensioner og tekst samt den stempelfarve, der skal anvendes, fastlægges i henhold til den enkelte medlemsstats nationale bestemmelser.

3. For at undgå genanvendelse af en visummærkat, der er anbragt på det ensartet udformede ark, anbringes den udstedende diplomatiske eller konsulære repræsentations stempel til højre på arket ind over både mærkatens og arket på en sådan måde, at det ikke vanskeliggør læsningen af oplysningerne og bemærkningerne i rubrikkerne og heller ikke går ind over det maskinlæsbare felt, hvis dette er udfyldt.
4. Hvis den visumudstedende medlemsstat ikke anerkender ansøgerens rejsedokument, anvendes det særskilte ark til påføring af visum.
5. Individuelle visa, der udstedes til ledsagende personer i henhold til artikel 13, stk. 1, der er omfattet af ansøgerens rejsedokument, påføres rejsedokumentet.

Hvis det rejsedokument, hvori de ledsagende personer er opført, ikke anerkendes af den visumudstedende medlemsstat, påføres de individuelle visa det særskilte ark.

Kapitel IV **Ændring af det udstedte visums gyldighedsperiode**

Artikel 28

Forlængelse

1. Gyldighedsperioden og/eller varigheden af et udstedt visum til kortvarigt ophold eller et transitvisum forlænges, hvis indehaveren kan fremlægge dokumentation for force majeure, humanitære årsager, alvorlige erhvervsmæssige og/eller personlige årsager.
2. En forlængelse af et visum som omhandlet i stk. 1 medfører under ingen omstændigheder, at den pågældende type visum ændres, eller at opholdets varighed overstiger tre måneder (kortvarigt ophold) eller 10 dage (transit).
3. Medmindre den administrative myndighed, der forlænger visummet, træffer beslutning om andet, forbliver det forlængede visum det samme som det originale visum.
4. Den administrative myndighed, der har kompetence til at forlænge visummet, er myndigheden i den medlemsstat, på hvis område tredjelandstatsborgeren befinder sig på tidspunktet for ansøgningen om en forlængelse.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om, hvilke myndigheder der har kompetence til at forlænge visa.

5. Der opkræves et gebyr på 30 EUR for at forlænge et visum.
6. Forlængelsen af ensartede visa sker ved hjælp af et stempel, der svarer til det i bilag XI angivne. Den kompetente myndighed påfører desuden sit eget stempel.
7. Oplysninger om forlængede visa indlæses i VIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12 i VIS-forordningen.

Artikel 29

Annullering

1. Et visum kan annulleres:
 - a) af den udstedende diplomatiske eller konsulære repræsentation for at forhindre indehaveren i at rejse ind på medlemsstaternes område, hvis det efter udstedelsen af visummet bliver åbenlyst, at indehaveren ikke opfylder betingelserne for at få udstedt et visum
 - b) af grænsekontrolmyndighederne i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, og bilag V, del A, punkt 2, i Schengen-grænsekodeksen.

2. Oplysninger om annullerede visa indlæses i VIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 i VIS-forordningen.
3. Hvis en anden medlemsstats grænsemyndigheder end den udstedende medlemsstats annullerer et visum i medfør af stk. 1, litra b), informeres den udstedende medlemsstat om annulleringen af dens visa.

Artikel 30

Ophævelse af visum

1. Et visum kan ophæves i følgende tilfælde:
 - a) af den udstedende diplomatiske eller konsulære repræsentation på anmodning af indehaveren; i så tilfælde skal visummærkatens påføres et stempel, der viser, at visummet er ophævet på anmodning af indehaveren
 - b) af de kompetente myndigheder, efter at indehaveren er rejst ind på medlemsstaternes område, hvis indehaveren ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen.
2. Oplysninger om ophævede visa indlæses i VIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 i VIS-forordningen.
3. Hvis en anden medlemsstats grænsemyndigheder end den udstedende medlemsstats ophæver et visum i medfør af stk. 1, litra b), informeres den udstedende medlemsstat om ophævelsen af dens visa.

Artikel 31

Afkortelse af varigheden af et ophold, hvortil der er udstedt visum

1. Grænsekontrolmyndighederne kan beslutte at afkorte varigheden af det ophold, der er udstedt visum til, hvis det fastslås, at indehaveren ikke har tilstrækkelige subsistensmidler i den oprindeligt planlagte varighed af opholdet.
2. Oplysninger om afkortelse af varigheden af ophold, hvortil der er udstedt visum, indlæses i VIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 i VIS-forordningen.

Kapitel V **Visa udstedt ved de ydre grænser**

Artikel 32

Visa udstedt ved de ydre grænser

1. Der kan kun udstedes visa til kortvarigt ophold og transitvisa ved de ydre grænser, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen
 - b) ansøgeren har ikke været i stand til at ansøge om visum på forhånd
 - c) ansøgeren indgiver dokumentation, der viser, at der er tale om uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde, og
 - d) ansøgerens tilbagerejse til hjemlandet eller transitlandet gennem andre stater end medlemsstater, der fuldt ud har gennemført Schengen-reglerne, vurderes at være sikker.
2. Hvis der ansøges om visum ved de ydre grænser, ses der bort fra kravet, om at ansøgeren skal have en rejsesygeforsikring.
3. Et visum, der er udstedt ved den ydre grænse, kan i givet fald være enten
 - a) et visum til et enkelt kortvarigt ophold, der giver indehaveren ret til at opholde sig i højst 15 dage i alle medlemsstater, eller
 - b) et visum til en enkelt transit, der giver indehaveren ret til transit i højst 5 dage og er gyldigt i alle medlemsstater.
4. Hvis betingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen ikke er opfyldt, kan de myndigheder, der har ansvaret for at udstede visa ved grænsen, i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra a), udstede et visum med begrænset territorial gyldighed, der kun er gyldigt på den udstedende medlemsstats område.
5. En tredjelandstatsborger, der falder ind under en kategori af personer, for hvem der i overensstemmelse med artikel 9 kræves en forudgående høring, kan principielt ikke få udstedt et visum ved grænsen.

Der kan imidlertid i undtagelsestilfælde udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed for kun den visumudstedende medlemsstats område til sådanne personer ved grænsen, jf. artikel 21, stk. 1, litra b).
6. Bestemmelserne vedrørende begrundelse og meddelelse af afslag samt klagemulighederne, der er fastsat i artikel 23 og bilag IX, finder anvendelse.

Artikel 33

Visa udstedt til søfolk i transit ved grænsen

1. Der kan udstedes transitvisum ved grænsen til søfolk, som skal være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, såfremt de:
 - a) opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, og
 - b) passerer den pågældende grænse med henblik på at påmønstre, påmønstre igen eller afmønstre et skib.
2. Inden udstedelsen af et visum ved grænsen til en sømand i transit sikrer de nationale kompetente myndigheder, at reglerne i bilag XII, del 1, er overholdt, og at der er sket en udveksling af de nødvendige oplysninger vedrørende den pågældende sømand ved hjælp af en behørigt udfyldt formular for søfolk i transit, jf. bilag XII, del 2.
3. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af artikel 32, stk. 3, 4 og 5.

AFSNIT III: Administration og organisation

Artikel 34

Visumafdelingens interne organisation

1. Medlemsstaterne har ansvaret for den interne organisation af visumafdelingen på deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

For at forhindre mindre agtpågivenhed og beskytte personalet, der er udsat for pres på lokalt plan, oprettes der rotationsordninger for personale, der har direkte kontakt med ansøgere. Uanset kvaliteten af denne service eller kendskabet til opgaverne roterer personalet mindst hver sjette måned. Der lægges særlig vægt på klare arbejdsstrukturer og særsomt tildeling/opdeling af ansvarsområder i forbindelse med den endelige beslutning om visumansøgninger. Adgangen til at konsultere VIS og SIS og andre fortrolige oplysninger begrænses til et lille antal behørigt autoriserede, fastansatte og udsendte medarbejdere. Der træffes passende foranstaltninger for at forhindre uautoriseret adgang til sådanne databaser.

2. Lagringen og håndteringen af visummærkater er omfattet af strenge sikkerhedsforanstaltninger for at undgå svig og tab. Både udstedte visummærkater og annullerede visummærkater registreres.
3. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer fører arkiv med papirkopier af visumansøgninger. Hver enkelt sagsmappe indeholder ansøgningskemaet, kopier af relevant dokumentation, register over den kontrol, der er foretaget, og en kopi af det udstedte visum for at sætte personalet i stand til om nødvendigt at rekonstruere baggrunden for den beslutning, der træffes vedrørende ansøgningen.

De individuelle sagsmapper gemmes i fem år, både når der er udstedt visum, og når der er givet afslag på visum.

Artikel 35

Ressourcer til behandling af visumansøgninger og kontrol med diplomatiske og konsulære repræsentationer

1. Medlemsstaterne anvender hensigtsmæssigt personale i tilstrækkeligt antal til at udføre opgaverne i forbindelse med behandling af visumansøgninger på en sådan måde, at der sikres en effektiv og harmoniseret behandling af ansøgninger og ansøgere på deres diplomatiske og konsulære repræsentationer. Lokalerne bør opfylde en række hensigtsmæssige krav for så vidt angår funktion og gøre det muligt at træffe passende sikkerhedsforanstaltninger.
2. Medlemsstaternes centrale myndigheder sikrer en passende uddannelse af både udsendt personale og lokalt ansatte og er ansvarlig for at give dem fuldstændige, præcise og ajourførte oplysninger om relevant fællesskabsret og national ret.
3. Medlemsstaternes centrale myndigheder sikrer en hyppig og passende kontrol med adfærden i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger og træffer foranstaltninger til at rette op på forholdene, hvis der konstateres fravigelser fra bestemmelserne.

Artikel 36

Personalets adfærd i forbindelse med behandling af visumansøgninger

1. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer sikrer, at ansøgerne modtages høfligt.
2. Konsulære medarbejder udviser under udførelsen af deres opgaver fuld respekt for den menneskelige værdighed. Alle foranstaltninger, der træffes, står i forhold til de mål, der forfølges med foranstaltningerne.
3. Konsulære medarbejdere diskriminerer under udførelsen af deres opgaver ikke personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder og seksuel orientering.

Artikel 37

Samarbejdsformer i forbindelse med modtagelse af visumansøgninger

1. Medlemsstaterne kan indgå i følgende former for samarbejde:
 - a) "Samhusning": personale fra en eller flere medlemsstats diplomatiske og konsulære repræsentationer behandler ansøgninger (inklusive biometriske identifikatorer), de modtager på en anden medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation og deler udstyr med denne medlemsstat. De

pågældende medlemsstater aftaler varigheden og betingelserne for ophør af samhusningen og den del af det administrative gebyr, som tilkommer den medlemsstat, hvis diplomatiske eller konsulære repræsentation anvendes.

- b) "Fælles ansøgningscentre": personale fra en eller flere medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer er samlet i én bygning for at tage imod de visumansøgninger (inklusive biometriske identifikatorer), der sendes til dem. Ansøgerne henvises til den medlemsstat, der er kompetent til at behandle visumansøgningen. Medlemsstaterne aftaler varigheden og betingelserne for ophør af dette samarbejde samt fordelingen af omkostningerne mellem de deltagende medlemsstater. Én medlemsstat skal have ansvaret for kontrakter vedrørende logistik og diplomatiske forbindelser med værtslandet.
- c) "Samarbejde med eksterne tjenesteydere": hvis det af årsager i forbindelse med de lokale forhold på den konsulære repræsentation ikke er hensigtsmæssigt at udstyre den til at registrere/indsamle biometriske identifikatorer eller organisere samhusning eller skabe et fælles ansøgningscenter, kan en eller flere medlemsstater sammen samarbejde med en ekstern tjenesteyder om modtagelsen af visumansøgninger (inklusive biometriske identifikatorer). I så tilfælde har den eller de pågældende medlemsstater stadig ansvaret for, at bestemmelserne vedrørende databeskyttelse overholdes i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger.

Artikel 38

Samarbejde med eksterne tjenesteydere

1. Samarbejdet med eksterne tjenesteydere har følgende form:
 - a) den eksterne tjenesteyder fungerer som et callcenter, der giver generelle oplysninger om kravene i forbindelse med ansøgning om visum og har ansvaret for tidsbestillingssystemet og/eller
 - b) den eksterne tjenesteyder giver generelle oplysninger om kravene i forbindelse med ansøgning om visum, modtager ansøgninger og dokumentation og indsamler biometriske oplysninger fra visumansøgerne og opkræver gebyr for behandling af ansøgningen (jf. artikel 16) og sender de færdige sagsmapper og oplysninger til den diplomatiske eller konsulære repræsentation for den medlemsstat, der er kompetent til at behandle ansøgningen.
2. De pågældende medlemsstater udvælger en ekstern tjenesteyder, der kan iværksætte alle de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger og de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den eller de pågældende medlemsstater anmoder om, til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse af oplysninger i et net og modtagelse og fremsendelse af sagsmapper og oplysninger til den konsulære repræsentation, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

Når medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer udvælger eksterne tjenesteydere, skal de kontrollere selskabets solvens og pålidelighed (herunder de nødvendige licenser, registrering i handelsregistret, selskabsvedtægterne og aftaler med banker) og sikre, at der ikke er interessekonflikter.

3. Eksterne tjenesteydere har ikke adgang til VIS til noget formål. Adgangen til VIS er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere ved de diplomatiske eller konsulære repræsentationer.
4. Den eller de pågældende medlemsstater skal indgå en kontrakt med den eksterne tjenesteyder i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 95/46/EF. Inden den pågældende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation indgår en sådan kontrakt, skal den inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde meddele de andre medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer og Kommissionens delegation, hvorfor kontrakten er nødvendig.
5. Ud over de forpligtelser, som er fastsat i artikel 17 i direktiv 95/46/EF, skal kontrakten også indeholde bestemmelser, der:
 - a) fastlægger tjenesteyderens nøjagtige ansvar
 - b) pålægger tjenesteyderen at handle efter anvisning fra de ansvarlige medlemsstater og kun at behandle oplysningerne med henblik på behandling af personoplysningerne i visumansøgningerne på vegne af de kompetente medlemsstater i overensstemmelse med direktiv 95/46
 - c) pålægger tjenesteyderen at give ansøgerne de oplysninger, som kræves i henhold til VIS-forordningen
 - d) sikrer, at de konsulære medarbejdere når som helst kan få adgang til tjenesteyderens lokaler
 - e) pålægger tjenesteyderen at overholde fortrolighedsreglerne (herunder beskyttelse af de oplysninger, som indsamles i forbindelse med visumansøgninger)
 - f) indeholder en bestemmelse om suspension og ophør.
6. Den eller de pågældende medlemsstater skal overvåge gennemførelsen af kontrakten, herunder:
 - a) de generelle oplysninger, som tjenesteyderen giver visumansøgerne
 - b) tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger og de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse af oplysninger i et net og modtagelse og fremsendelse af sagsmapper og oplysninger til den konsulære repræsentation, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling

- c) registrering af biometriske identifikatorer
 - d) de foranstaltninger, der skal træffes for at overholde databeskyttelsesreglerne.
7. De samlede gebyrer, som den eksterne tjenesteyder opkræver for behandlingen af visumansøgningen, må ikke overstige det gebyr, der er anført i artikel 16.
8. Den eller de pågældende medlemsstaters konsulære medarbejdere skal give tjenesteyderne den nødvendige uddannelse, så de har den viden, som kræves for at give visumansøgerne en passende betjening og tilstrækkelige oplysninger.

Artikel 39

Organisatoriske aspekter

1. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal til brug for offentligheden opslå præcise oplysninger om, hvordan man bestiller tid og indgiver en visumansøgning.
2. Uanset hvilken form for samarbejde, der vælges, kan medlemsstaterne beslutte at bibeholde muligheden for at give ansøgerne adgang til at indgive en visumansøgning direkte i dens diplomatiske eller konsulære repræsentationers lokaler. Medlemsstaterne sikrer kontinuiteten i forbindelse med modtagelse og behandling af visumansøgninger, hvis samarbejdet med andre medlemsstater eller en hvilken som helst ekstern tjenesteyder pludselig bringes til ophør.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvordan de har til hensigt at organisere modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i hver konsulær repræsentation. Kommissionen sørger for en passende offentliggørelse.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de kontrakter, de indgår.

Artikel 40

Indgivelse af visumansøgninger via kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere

1. I forbindelse med gentagne ansøgninger, jf. punkt 11, stk. 2, kan medlemsstaterne tillade deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer at samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere (f.eks. private bureauer, transportselskaber eller rejsebureauer (rejsearrangører og forhandlere), i det følgende benævnt "kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere") om indsamling af ansøgninger, dokumentation og opkrævning af gebyr samt videreformidling af ansøgninger og dokumentation til den medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation, der er kompetent til at behandle ansøgningen.
2. Inden kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, akkrediteres til at udføre de i stk. 1 beskrevne opgaver, kontrollerer medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer navnlig følgende:

- a) formidlerens nuværende status, nuværende licens, handelsregistret, kontrakter med banker
 - b) eksisterende kontrakter med kommercielle partnere i medlemsstaterne, der tilbyder indlogering og andre pakkerejseydelser
 - c) kontrakter med flyselskaber, der skal omfatte en garanteret ud- og hjemrejse, der ikke kan ændres.
3. Akkrediterede kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, kontrolleres hele tiden ved hjælp af tilfældige stikprøver, hvor der arrangeres personlige samtaler eller telefonsamtaler med ansøgerne, gennemgang af rejser og indlogering, kontrol med, at den fremlagte rejsesygeforsikring er passende og dækker individuelle rejsende og så vidt muligt gennemgang af dokumentation for gruppens hjemrejse.
 4. Inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde udveksles der oplysninger om de konstaterede uregelmæssigheder, afslag på ansøgninger, der er indgivet af kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, og påviste former for rejsedokumentsvig og manglende gennemførelse af planlagte rejser.
 5. De diplomatiske og konsulære repræsentationer udveksler inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde lister over kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, og som de hver især har akkrediteret eller frataget akkrediteringen, i sidstnævnte tilfælde med oplysning om grunden hertil.

Den enkelte diplomatiske eller konsulære repræsentation sikrer, at offentligheden informeres om listen over de akkrediterede foretagender, der fungerer som formidlere, som den samarbejder med.

Artikel 41

Oplysninger til den brede offentlighed

1. Medlemsstaterne og deres diplomatiske og konsulære repræsentationer giver den brede offentlighed alle de relevante oplysninger i forbindelse med ansøgningen om visum:
 - a) kriterier, betingelser og procedurer for ansøgning om visum
 - b) måder til at få en aftale, hvis det er relevant
 - c) hvor ansøgningen bør indgives (den kompetente diplomatiske eller konsulære repræsentation, fælles ansøgningscenter eller en ekstern tjenesteyder).
2. Den repræsenterende medlemsstat og den repræsenterede medlemsstat informerer den brede offentlighed om repræsentationsordninger (jf. artikel 7), tre måneder før ordningerne træder i kraft. Oplysningerne skal indeholde nærmere detaljer om mulige kategorier af ansøgere, der skal ansøge direkte på den repræsenterede medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation.

3. Den brede offentlighed og værtslandets myndigheder informeres om, at det i artikel 17 omhandlede stempel ingen retlige følger har.
4. Den brede offentlighed informeres om fristen for behandling af visumansøgninger, der er fastsat i artikel 20, stk. 1. Den informeres også om de tredjelande, for hvis statsborgere eller specifikke kategorier af statsborgere der kræves en forudgående høring, jf. bilag I og II.
5. Den brede offentlighed informeres om, at ansøgeren skal have meddelelse om negative beslutninger vedrørende visumansøgninger, at det af sådanne beslutninger skal fremgå, hvilket grundlag de er truffet på, og at ansøgere, der har fået afslag, har ret til at klage. Der informeres om mulighederne for at klage, hvilken retsinstans der er kompetent samt fristen for at klage.
6. Den brede offentlig informeres om, at det forhold, at en person er i besiddelse af et visum, ikke automatisk giver den pågældende ret til indrejse, og at indehaveren af visummet kan blive anmodet om at fremlægge dokumentation ved grænsen.
7. Den brede offentlighed informeres om de valutakurser, medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer anvender, når de opkræver gebyr i den lokale valuta.

AFSNIT IV: Lokalt konsulært samarbejde

Artikel 42

Det lokale konsulære samarbejde mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer

1. For at sikre en harmoniseret anvendelse af den fælles visumpolitik, hvor der, når det er relevant, tages hensyn til de lokale forhold, samarbejder medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer inden for hver jurisdiktion og vurderer behovet for følgende:
 - a) en harmoniseret liste over den dokumentation, som ansøgere skal indgive, idet der tages hensyn til artikel 14 og bilag IV
 - b) fælles kriterier for undersøgelse af visumansøgninger, navnlig i relation til kravet om, at ansøgeren skal have en rejsesygeforsikring (herunder undtagelser og manglende mulighed for lokalt at få en passende rejsesygeforsikring), gebyret for behandling af ansøgninger, anvendelsen af stemplet, der viser, at der er ansøgt om visum, og forhold, der vedrører ansøgningskemaet
 - c) fælles kriterier for behandling af forskellige typer rejsedokumenter og en udtømmende liste over rejsedokumenter udstedt af værtslandet, som regelmæssigt ajourføres
 - d) en harmoniseret fremgangsmåde i forbindelse med samarbejdet med eksterne tjenesteydere og kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere.

Hvis det i betragtning af et eller flere punkter under litra a)-d) inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde bekræftes, at der er behov for en lokal harmoniseret strategi, vedtages der foranstaltninger vedrørende en sådan harmoniseret strategi i henhold til proceduren i artikel 46, stk. 2.

2. Inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde udformes der et fælles informationsark vedrørende visum til kortvarigt ophold, transitvisum og lufthavnstranitvisum (de rettigheder, det giver, og betingelserne for at ansøge herom).
3. Følgende oplysninger udveksles inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde:
 - a) månedlige statistikker over visa til kortvarigt ophold, visa med begrænset territorial gyldighed, transitvisa og lufthavnstranitvisa, der er udstedt, samt antallet af afslag på visumansøgninger
 - b) oplysninger om
 - i) værtslandets socioøkonomiske struktur
 - ii) informationskilder på lokalt plan (social sikkerhed, sygesikring, skatteregister, registrering af ind- og udrejser m.m.)
 - iii) anvendelsen af falske eller forfalskede rejsedokumenter
 - iv) ulovlige indvandringsruter
 - v) afslag
 - vi) samarbejde med flyselskaber
 - vii) forsikringselskaber, der yder en passende rejsesygeforsikring (herunder kontrol med dækningstype, eventuelt for store beløb).
4. Der afholdes en gang om måneden lokale konsulære samarbejds møder mellem medlemsstaterne og Kommissionen for specifikt at behandle operationelle spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af den fælles visumpolitik. Kommissionen indkalder til møderne, medmindre andet på Kommissionens anmodning aftales inden for jurisdiktionen.

Der kan afholdes møder om ét enkelt emne og nedsættes undergrupper, der skal se nærmere på specifikke spørgsmål inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde.
5. Der udarbejdes systematisk sammenfattende rapporter om møderne inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, som rundsendes lokalt. Kommissionen kan uddelegere udarbejdelsen af rapporterne til en medlemsstat. Hver medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentationer sender rapporterne til deres centrale myndigheder.

På grundlag af disse månedsrapporter udarbejder Kommissionen en årsrapport inden for hver jurisdiktion, som forelægges Rådet.

6. Repræsentanter for medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer, der ikke anvender de eksisterende fællesskabsbestemmelser vedrørende visa, eller for tredjelandes diplomatiske eller konsulære repræsentationer kan på ad hoc-basis inviteres til at deltage i møderne med henblik på udveksling af oplysninger om specifikke spørgsmål i forbindelse med udstedelse af visa.
7. Kommissionen kan forelægge Rådet spørgsmål af særlig interesse, eller som ikke kan løses lokalt, med henblik på at det ser nærmere på dem.

AFSNIT V: Afsluttende bestemmelser

Artikel 43

Særlige ordninger

Medlemsstater, der er vært for De Olympiske Lege og De Paralympiske Lege, anvender de specifikke procedurer og betingelser for lettere udstedelse af visum, der er fastsat i bilag XIII.

Artikel 44

Ændringer af bilagene

- (1) Bilag III, IV, V, VI, VIII, IX, X og XI ændres i overensstemmelse med proceduren i artikel 46, stk. 2.
- (2) Der træffes beslutning om ændringer af bilag I og II i overensstemmelse med proceduren i artikel 46, stk. 2, jf. dog artikel 47, stk. 2.

Artikel 45

Instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af visumkodeksen

I overensstemmelse med proceduren i artikel 46, stk. 2, udarbejdes der arbejdsinstrukser til fastsættelse af harmoniserede praksisser og procedurer, som medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal følge, når de behandler visumansøgninger.

Artikel 46

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt "visumudvalget"
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med artikel 8 i samme afgørelse anvendelse, under forudsætning af at

de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter denne fremgangsmåde, ikke ændrer de væsentlige bestemmelser i denne forordning.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Visumudvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 47

Meddelelser

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om:
 - a) tilfælde af repræsentation, jf. artikel 7
 - b) listen over tredjelande, for hvilke der kræves den informationsprocedure, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3
 - c) de supplerende nationale påtegninger i den rubrik på visummærkatene, der er beregnet til bemærkninger, jf. artikel 25, stk. 2
 - d) de myndigheder, der har kompetence til at forlænge visa, jf. artikel 28, stk. 3
 - e) tilfælde af samarbejde, jf. artikel 37
 - f) statistiske oplysninger om alle typer visa, der udstedes hver seks måneder (1. marts og 1. september i hvert kalenderår) ved brug af den ensartede tabel for udveksling af statistiske oplysninger.

Kommissionen stiller de oplysninger, den får meddelelse om i overensstemmelse med stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden via en løbende ajourført elektronisk publikation.

2. Medlemsstaterne informerer desuden Kommissionen om de påtænkte ændringer af listerne over tredjelande, for hvilke der kræves en forudgående høring, jf. artikel 8 og 9.

Artikel 48

Ophævelse

1. Artikel 9-17 i konventionen af 14. juni 1985 om gennemførelse af Schengen-aftalen erstattes.
2. Følgende retsforskrifter ophæves:
 - a) De fælles konsulære instrukser, inklusive bilag.
 - b) Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelser af 14. december 1993 (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com-ex (93) 24) (SCH/Com-ex (94) 25), (SCH/Com-ex (98) 12) SCH/Com-ex (98) 57.

- c) Fælles aktion 96/197/RIA af 4. marts 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i EU-traktaten om en ordning for lufthavnstransit
 - d) Forordning (EF) nr. 789/2001.
 - e) Forordning (EF) nr. 1091/2001.
 - f) Forordning (EF) nr. 415/2003.
3. Henvisninger til ophævede instrumenter forstås som henvisninger til denne forordning sammenholdt med sammenligningstabellen i bilag XIV.

Artikel 49

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse seks måneder efter ikrafttrædelsen. Artikel 46 og 47 finder anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

**BILAG I: LISTE OVER TREDJELANDE, I FORBINDELSE MED HVILKE DER
SKAL FORETAGES EN FORUDGÅENDE HØRING AF MEDLEMSSTATERNES
EGNE CENTRALE MYNDIGHEDER, JF. ARTIKEL 8 I
FÆLLESSKABSKODEKSEN FOR VISA**

Inden for rammerne af aftaler om repræsentation skal de centrale myndigheder i den repræsenterende medlemsstat høre myndighederne i den repræsenterede medlemsstat, jf. artikel 9, stk. 2, i fællesskabskodeksen for visa.

**BILAG II: LISTE OVER TREDJELANDE, I FORBINDELSE MED HVILKE DER
SKAL FORETAGES EN FORUDGÅENDE HØRING OG INFORMATION AF
ANDRE MEDLEMSSTATERS CENTRALE MYNDIGHEDER , JF. ARTIKEL 9 I
FÆLLESSKABSKODEKSEN FOR VISA**

Angivelsen (*) betyder, at det kun er nødvendigt med information om udstedte visa, jf. artikel 9, stk. 3, i fællesskabskodeksen for visa.

BILAG III: STANDARDANSØGNINGSSKEMA

FOTO

Ambassadens eller
konsulatets stempel

Ansøgning om Schengen-visum

Dette ansøgnings-skema er gratis

1. Efternavn(e)			Forbeholdt ambassaden/konsulatet
2. Fødenavn(e) (tidligere efternavn(e))			
3. Fornavn(e)			Ansøgningsdato: Ansøgning indgivet hos Ambassade/konsulat Fælles ansøgningscenter Rejsebureau Navn: Sagsbehandler Navn: Andet Navn:
4. Fødselsdato (år, måned, dag)	5. Fødested og fødeland	6. Nationalitet	
7. Køn ☐ Mand ☐ Kvinde	8. Civilstatus: ☐ Ugift ☐ Gift ☐ Separeret ☐ Skilt ☐ Enke/enkemand Andet		
9. Type rejsedokument ☐ Nationalt pas ☐ Diplomtpas ☐ Tjenestepas ☐ Særligt pas ☐ Andet rejsedokument (angiv)			Ansøgning behandlet som: Invitation Transportmiddel Forbindelse med anden ansøgning Andet Visum Afslået Meddelt LTV A B C D Antal indrejser 1 2 Flere Gyldigt fra til.....
10. Rejsedokumentets nummer	11. Udstedt af Gyldigt indtil		
12. Hvis De bor i et andet land end Deres hjemland, har De tilbagerejsetilladelse til dette land? Nej Ja (nummer og gyldighed)			
* 13. Nuværende beskæftigelse			
* 14. Arbejdsgiver og arbejdsgivers adresse og telefonnummer. For studerende anføres navn og adresse på uddannelsesinstitutionen			
15. Vigtigste bestemmelsesland			
16. Ønsket antal indrejser En indrejse To indrejser Flere indrejser		17. Varighed af ophold eller transit Der ansøges om visum til: ☐ Ophold, angiv antal dage _____ ☐ Lufthavnstransit	
* 18. Andre visa (udstedt inden for de sidste tre år)			
19. Indrejsetilladelse til det endelige bestemmelsesland (hvis der søges om transit- eller lufthavnstransitvisum) Udstedt af: _____ Gyldigt indtil: _____			

* Punkter markeret med * skal ikke udfyldes af familiemedlemmer til EU- eller EØS-borgere (ægtefælle, barn eller slægtning i opstigende linje). Familiemedlemmer til EU- eller EØS-borgere skal fremlægge dokumenter som bevis for slægtskabet og udfylde punkt XX.

20. Rejsens formål Turisme Forretning Besøg hos familie eller venner Kulturelt formål Sport Officielt besøg Lægelige grunde Andet (angiv):		Forbeholdt ambassaden/ konsulatet
* 21. Forventet ankomstdato	* 22. Forventet afrejsedato	
* 23. Navn på vært i medlemsstaterne. Hvis dette ikke er muligt, angives navn på hotel eller midlertidig adresse i medlemsstaterne		
Værtens adresse (og e-mail)	Telefon (og telefax)	
24. Navn og adresse (inviterende firma/organisation)	Firmas/organisations telefon (og telefax)	
Navn, adresse, telefon (og telefax) (og e-mail) for kontaktpersonen i firmaet/organisationen:		
* 25. Rejse- og leveomkostninger under ansøgerens ophold dækkes af ansøgeren selv? Andre sponsorer? Subsistensmidler under opholdet Kontanter Rejsechecks Kreditkort Indlogering Andet:		
* 26. Hvis rejse- og leveomkostninger under ansøgerens ophold dækkes af ansøgeren selv, angives subsistensmidler under opholdet Kontanter Rejsechecks Kreditkort Indlogering Andet: Er der fremlagt bevis for invitation, sponsorering og indlogering?		
27. Rejse- og/eller sygeforsikring Forsikringsselskabets navn	Ikke relevant Policenummer:	
Gyldigt indtil: ,,,,		
28. Personoplysninger om det familiemedlem, der er EU- eller EØS-borger		
Efternavn	Fornavn	
Fødselsdato	Nationalitet	Pasnummer
Slægtskab med en EU- eller EØS-borger ægtefælle barn slægtning i opstigende linje		
29. Ansøgerens hjemadresse/og e-mail	Telefon	
30. Sted og dato	31. Underskrift (for mindreårige underskriver indehaveren af forældremyndigheden/værger)	
Denne erklæring skal underskrives, hvis der søges om visum til flere indrejser (jf. punkt 16). Jeg har fremlagt bevis for at være i besiddelse af den nødvendige rejse- og sygeforsikring til mit første ophold/transit, og jeg er bekendt med, at jeg skal være i besiddelse af den nødvendige rejse- og sygeforsikring til efterfølgende ophold på medlemsstaternes område. <div style="text-align: center;">Underskrift</div>		

Denne erklæring skal underskrives af ansøgeren:

Jeg er bekendt med og accepterer følgende: fotografering og eventuelt fingeraftryk er obligatorisk for behandling af en visumansøgning. Personlige oplysninger om mig, der anføres på visumansøgningskemaet, samt mine fingeraftryk og mit fotografi meddeles de relevante myndigheder i medlemsstaterne og behandles af disse med henblik på afgørelsen vedrørende min visumansøgning.

Sådanne oplysninger samt afgørelsen vedrørende min ansøgning eller en afgørelse om at annullere, ophæve eller forlænge et visum vil blive indlæst og lagret i VIS i en femårig periode og være tilgængelige for de myndigheder, der udfører visumkontrol ved de ydre grænser, og for medlemsstaternes indvandrings- og asylmyndigheder med henblik på at kontrollere, om betingelserne for lovlig indrejse, ophold og bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, identificere personer, der ikke eller ikke længere opfylder disse betingelser, behandle en asylansøgning og beslutte, hvem der har ansvaret for en sådan behandling. På visse betingelser vil oplysningerne også være tilgængelige for de myndigheder, der har ansvaret for medlemsstaternes indre sikkerhed. Den myndighed, der har ansvaret for behandling af oplysningerne er: [*indenrigs-/udenrigsministeriet i den pågældende medlemsstat og kontaktoplysninger*].

Den konsulære repræsentation, der behandler min ansøgning, kan efter min udtrykkelige anmodning oplyse mig om, hvordan jeg kan udøve min ret til at få indsigt i mine personoplysninger og få dem berigtiget eller slettet navnlig i tilfælde af, at de er ukorrekte, i overensstemmelse med det pågældende lands nationale lovgivning.

Jeg er bekendt med, at jeg i alle medlemsstater har ret til at få udleveret de oplysninger, der er registreret om mig i VIS, og i den medlemsstat, der har oversendt oplysningerne, og at jeg kan kræve, at oplysninger om mig, der er ukorrekte, bliver ændret, og at oplysninger, der er ulovligt registreret, slettes. Den konsulære repræsentation, der behandler min ansøgning, oplyser mig efter min udtrykkelige anmodning om, hvordan jeg kan udøve min ret til at få indsigt i mine personoplysninger og få dem berigtiget eller slettet, herunder om de relevante retsmidler ifølge det pågældende lands nationale lovgivning. Denne medlemsstats nationale tilsynsmyndighed [*kontaktoplysninger*] vil bistå og rådgive mig om udøvelsen af disse rettigheder.

Jeg erklærer, at samtlige oplysninger, som jeg har anført, efter min bedste overbevisning er sande og fuldstændige. Jeg er klar over, at eventuelle urigtige oplysninger medfører, at min ansøgning afslås, eller at et allerede meddelt visum annulleres, og at jeg kan retsforfølges ifølge lovgivningen i den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

Jeg forpligter mig til at forlade medlemsstaternes område efter visummets udløb, hvis jeg får meddelt visum. Jeg er gjort bekendt med, at besiddelse af et visum kun er en af betingelserne for indrejse på medlemsstaternes europæiske område. Den kendsgerning, at jeg har fået meddelt visum, betyder ikke, at jeg har krav på erstatning, hvis jeg ikke opfylder de relevante betingelser i artikel 5, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen og derfor nægtes indrejse. Betingelserne for indrejse kontrolleres igen ved indrejsen på medlemsstaternes europæiske område.

BILAG IV: IKKE-UDTØMMENDE LISTE OVER DOKUMENTATION

Den dokumentation, der er nævnt i artikel 14, som visumansøgerne skal fremlægge, kan omfatte følgende:

A. DOKUMENTATION FOR REJSENS FORMÅL

- 1) forretningsrejser
 - i) en invitation fra en virksomhed eller en myndighed til at deltage i møder, konferencer eller begivenheder i relation til handel, industri eller andre erhvervsaktiviteter
 - ii) andre dokumenter, der etablerer handelsrelationer eller andre erhvervsrelationer
 - iii) eventuelt indgangsbilletter til messer og kongresser
 - iv) dokumenter, der beviser virksomhedens forretningsaktivitet
 - v) dokumenter, der beviser ansøgernes beskæftigelse [status][stilling] i virksomheden
- 2) for rejser med henblik på studier eller anden form for uddannelse:
 - i) bevis for tilmelding ved et uddannelsesinstitut med henblik på faglig eller teoretisk uddannelse som led i en grunduddannelse eller en videregående uddannelse
 - ii) studenterkort eller bevis for gennemførte uddannelseskurser
- 3) for rejser med henblik på turisme eller af private grunde:
 - i) dokumenter vedrørende indlogering:
 - en invitation fra en eventuel vært
 - et dokument fra det foretagende, der tilbyder indlogering, eller andre relevante dokumenter med oplysning om den påtænkte indlogering
 - ii) dokumenter vedrørende rejserute:
 - bekræftelse for booking af en grupperejse eller andre relevante dokumenter med oplysninger om de påtænkte rejseplaner
- 4) for rejser med henblik på politiske, videnskabelige, kulturelle, sportslige eller religiøse begivenheder eller andre grunde:
 - invitationer, indgangsbilletter, tilmeldinger eller programmer, der om muligt angiver navnet på værtsorganisationen og opholdets varighed eller andre relevante dokumenter, der oplyser om formålet med besøget.

B. DOKUMENTATION, DER GIVER MULIGHED FOR AT VURDERE
ANSØGERENS HENSIGT OM AT REJSE TILBAGE

- 1) returbillet
- 2) bevis for økonomiske midler
- 3) bevis for beskæftigelse; bankudtog
- 4) bevis for ejerskab af fast ejendom
- 5) bevis for integration i bopælslandet; familieband; erhvervsmæssig status.

C. DOKUMENTATION FOR ANSØGERENS FAMILIESITUATION

- 1) forældresamtykke (når mindreårige rejser uden forældre)
- 2) bevis for familieband med den inviterede person.

**BILAG V: STANDARDFORMULAR VEDRØRENDE BEVIS FOR INDLOGERING
OG/ELLER AFHOLDELSE AF UDGIFTER**

[Medlemsstat]

**Bevis for indlogering* afholdelse af udgifter*
i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i visumkodeksen med
henblik på invitation af en visumpligtig tredjelandstatsborger**

(Denne formular udstedes og behandles gratis af den kompetente myndighed)

Undertegnede		
Efternavn	Fornavn	
Fødselsdato	Fødested	
Nationalitet		
Identitetskortnummer	Pasnummer	
Opholdstilladelsesnummer		
Udstedelsesdato	Udstedelsessted	
Adresse		
☐ Ejer	☐ Lejer	
Beskæftigelse:		
 ☐ erklærer at kunne indlogere*:		
1. Efternavn	Fornavn	Nationalitet
Fødselsdato	Fødested	
Adresse		
Forbindelse til den inviterede		
Pasnummer		
2. Efternavn	Fornavn	Nationalitet
Fødselsdato	Fødested	
Adresse		
Forbindelse til den inviterede		
Pasnummer		
3. Fra	Til	
☐ på ovennævnte adresse.		
☐ på følgende fritidsadresse:		
 ☐ erklærer at kunne afholde leveomkostninger og repatriering*		
- for de(n) person(er), der er nævnt under* 1. ☐ 2. ☐		
- i den opholdsperiode, der er nævnt under 3.		

* Sæt kryds i de relevante kasser

Yderligere oplysninger:

- De(n) person(er), der er nævnt* under 1. under 2. tegner selv rejse- og sygeforsikring under opholdet, som krævet i artikel 12, stk. 1, litra b), i visumkodeksen.
 Jeg tegner sygeforsikring på deres vegne under opholdet.

Jeg er bekendt med, at de personlige oplysninger i denne formular lagres og behandles af de myndigheder, der modtager formularen, at den lagres i visuminformationssystemet (VIS) og gøres tilgængelig for myndighederne i de andre medlemsstater, og at jeg har ret til at få oplysningerne ændret eller slettet, navnlig hvis de er ukorrekte.

Jeg er bekendt med, at [*liste over nationale bestemmelser, som den berørte medlemsstat skal indsætte*]:

- angivelse af straf for falske oplysninger
- angivelse af straf for at muliggøre ulovligt ophold
- ...
- den originale erklæring, behørigt stemplet af den kompetente myndighed, skal indgives i original inden for en frist på seks måneder til den konsulære repræsentation, der har ansvaret for at behandle de(n) inviterede person(er)s visumansøgning

Jeg erklærer på tro og love, at de ovenfor anførte oplysninger er korrekte

Læst og godkendt

Til vitterlighed om underskriftens ægthed

Dato og den inviteredes underskrift

Dato Den kompetente myndigheds stempel

Dokumenter, der skal vedlægges:

- **kopi af den inviteredes id-kort eller af passiden med biometriske oplysninger**
- **bopælsbevis (f.eks. skøde, lejekontrakt, el-/vand-/gasregninger)**
- **bevis for indkomst (lønseddel, pensionsoverførsel, officielt dokument om indkomst)**
- **eventuelt de(n) inviterede person(er)s sygeforsikringspolice**

Denne del er forbeholdt de kompetente myndigheder

Bevis for indlogering

Bevis for afholdelse af udgifter

Indlogeringsforhold

Den inviteredes økonomiske midler

Er ikke kontrolleret

Er ikke kontrolleret

Er skønnet i overensstemmelse med invitationen

Er skønnet tilstrækkelige i forhold til gældende referencebeløb og varigheden af de(n) inviterede person(er)s ophold

Dato:

Sted:

Den kompetente myndigheds stempel:

BILAG VI: ENSARTET UDFORMNING AF STEMPEL SOM BEVIS FOR, AT DER ER INDGIVET ANSØGNING

... ²⁵ visa	... ²⁶	R/ ... ²⁷
xx/xx/xxxx ²⁸ ²⁹	

Eksempel:

C visa	FR	R/ IT
22/04/2006	Consulat de France	
	Djibouti	

²⁵ Kode for den visumtype, der ansøges om.

²⁶ Kode for den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

²⁷ Eventuelt kode for den medlemsstat, der repræsenteres af den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

²⁸ Dato for ansøgningen (seks tal: xx dag, xx måned, xxxx år)

²⁹ Myndighed, der behandler visumansøgningen

**BILAG VII: FÆLLES LISTE OVER TREDJELANDE IFØLGE FORORDNING (EF)
NR. 539/2001, BILAG I, HVIS STATSBOGGERE SKAL VÆRE I BESIDDELSE AF
ET LUFTHAVNSTRANSITVISUM, NÅR DE PASSERER DET INTERNATIONALE
TRANSITOMRÅDE I LUFTHAVNE BELIGGENDE PÅ MEDLEMSSTATERNES
OMRÅDE**

AFGHANISTAN

BANGLADESH

CONGO (Den Demokratiske Republik)

ERITREA

ETIOPIEN

GHANA

IRAN

IRAK

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

SRI LANKA

**BILAG VIII: LISTE OVER OPHOLDSTILLADELSER, DER GIVER
INDEHAVERNE RET TIL TRANSIT I MEDLEMSSTATERNES LUFTHAVNE
UDEN KRAV OM LUFTHAVNSTRANSITVISUM**

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (midlertidig opholds- og arbejdstilladelse) (hvid). Tilladelsen udstedes med henblik på sæsonarbejde; gyldigheden afhænger af arbejdsforholdets længde, men kan aldrig overstige seks måneder. Tilladelsen kan ikke forlænges.
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (opholds- og arbejdstilladelse) (hvid). Tilladelsen udstedes for seks måneder og kan forlænges med ét år.
- *Tarjeta de estancia* (opholdstilladelse) (hvid). Tilladelsen udstedes for seks måneder og kan forlænges med ét år.
- *Tarjeta temporal de residencia* (midlertidig opholdstilladelse) (lyserød). Tilladelsen udstedes for ét år og kan forlænges to gange for ét år ad gangen.
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (almindelig opholdstilladelse) (gul). Tilladelsen udstedes for tre år og kan forlænges med tre år.
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (særlig opholdstilladelse) (grøn). Tilladelsen udstedes for fem år og kan forlænges med fem år ad gangen.
- *Autorización de residencia* (bopælstilladelse) (grøn). Tilladelsen udstedes for ét år og kan forlænges med tre år ad gangen.
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (midlertidig opholds- og arbejdstilladelse) (lyserød). Tilladelsen udstedes for to år og kan forlænges med to år.
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (almindelig opholds- og arbejdstilladelse) (gul). Tilladelsen udstedes for fem år.
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (særlig opholds- og arbejdstilladelse) (grøn). Tilladelsen udstedes for ti år og kan hver gang forlænges med ti år.

CANADA:

- *Permanent Resident Card* (opholdstilladelse) (kreditkortformat)

JAPAN:

- *Re-entry permit to Japan* (tilladelse til tilbagerejse til Japan)

MONACO:

- *Carte de séjour de résident temporaire de Monaco* (midlertidig opholdstilladelse)

- *Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco* (almindelig opholdstilladelse)
- *Carte de séjour de résident privilégié de Monaco* (særlig opholdstilladelse)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (opholdstilladelse for ægtefællen til en person, som er statsborger i Monaco)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* [almindelig opholdstilladelse (ubegrænset gyldighed)]
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* [særlig, permanent opholdstilladelse (ubegrænset gyldighed)]
- *Carta d'Identità di San Marino (validità illimitata)* [identitetskort fra San Marino (ubegrænset gyldighed)]

USA

- *Form I-551 permanent resident card* (gyldigt i 2-10 år)
- *Form I-551 Alien registration receipt card* (gyldigt i 2-10 år)
- *Form I-551 Alien registration receipt card* (ubegrænset gyldighed)
- *Form I-327 Re-entry document* (gyldigt i 2 år - udstedes til indehavere af I-551)
- *Resident alien card* (identitetskort for udlændinge med bopæl i USA; gyldighed i 2 eller 10 år eller ubegrænset. Dette dokument giver kun ret til tilbagerejse, hvis opholdet uden for USA ikke har oversteget ét år)
- *Permit to reenter* (tilbagerejsetilladelse, gyldighed 2 år. Dette dokument giver kun ret til tilbagerejse, hvis opholdet uden for USA ikke har oversteget to år)
- *Valid temporary residence stamp* i et gyldigt pas (gyldigt i et år efter udstedelsesdatoen).

**BILAG IX: STANDARDFORMULAR TIL UNDERRETNING OM OG
BEGRUNDELSE AF AFSLAG PÅ VISUM**

**EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER
KONSULÆRE REPRÆSENTATION**

AFSLAG PÅ VISUM

i overensstemmelse med artikel 23 i fællesskabskodeksen for visa

Hr./Fr. _____,

Den/Det _____ ambassade/generalkonsulat/konsulat i
_____ har [på vegne af (*navnet på den repræsenterede medlemsstat*)]
behandlet Deres visumansøgning af xx måned 200x. Ansøgningen er blevet afslået.

Afslaget på visumansøgningen er baseret på en af følgende grunde (afkrydset), der udelukker udstedelse af visum.

- der er indgivet falsk/forfalsket rejsedokument
- formålet og betingelserne for Deres ophold kunne ikke konstateres med sikkerhed
- Deres hensigt om at rejse tilbage til hjemlandet kunne ikke konstateres med sikkerhed
- der er ikke fremlagt tilstrækkelige beviser for subsistensmidler i forhold til opholdets varighed og form, eller for midler til at rejse tilbage til hjem- eller transitland
- De har allerede haft ophold i tre måneder inden for de sidste seks måneder på medlemsstaternes område
- De er indberettet som uønsket
 - i SIS af(*angivelse af medlemsstat*)
 - i det nationale register
- en eller flere medlemsstater betragter Dem som en trussel for den offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller de internationale relationer i en eller flere af Den Europæiske Unions medlemsstater (*hver medlemsstat skal angive henvisninger til national lovgivning for sådanne tilfælde af nægtelse af indrejse*)
- De har ikke fremlagt tilstrækkelige beviser for sagens hastende karakter, der kan berettigg til ansøgning om visum ved grænsen

³⁰ Der kræves ikke logo for Norge, Island og Schweiz.

Dato og den diplomatiske eller konsulære repræsentations stempel

Den pågældende persons underskrift

BILAG X: UDFYLDNING AF VISUMMÆRKATEN

I. Felt til fælles angivelser

1.1. Rubrikken "GYLDIGT TIL":

I denne rubrik anføres visummets territoriale gyldighed.

Denne rubrik kan kun udfyldes på en af følgende måder:

- a) Schengen-staterne
- b) Angivelse af den eller de Schengen-stater, hvortil visummet er gyldigt (i dette tilfælde anvendes følgende landekoder):

A = Østrig

BNL = Belgien, Nederlandene og Luxembourg

CY = Cypern

CZE = Den Tjekkiske Republik

D = Tyskland

DK = Danmark

E = Spanien

EST = Estland

F = Frankrig

FIN = Finland

GR = Den Helleniske Republik

H = Ungarn

I = Italien

LT = Litauen

LVA = Letland

M = Malta

P = Portugal

PL = Polen

S = Sverige

SK = Slovakiet

SVN = Slovenien

IS = Island

N = Norge

- c) Den medlemsstat (angivelse af landekode som i b)), der har udstedt det nationale visum til længerevarende ophold

1.2. Hvis visummærkatens udstedes som visum til kortvarigt ophold eller som transitvisum udfyldes rubrikken "gyldigt til" med ordene "Schengen-stater" på sproget i den medlemsstat, der udsteder visummet.

1.3. Hvis visummærkatens udstedes som visum, hvor ind- og udrejsen samt opholdet er begrænset til en medlemsstats område, anføres i dette felt på landets eget sprog navnet på den medlemsstat, til hvis område visumindehaverens indrejse, ophold og udrejse er begrænset.

1.4. Hvis visummærkatene udstedes som visum med begrænset territorial gyldighed, jf. artikel 21, stk. 1, litra c), i denne forordning, er der følgende valgmuligheder for de koder, der skal angives:

- a) de berørte medlemsstaters koder anføres i feltet
- b) angivelsen "Schengen-stater" anføres i feltet fulgt i parentes af tegnet minus og koderne for de medlemsstater, for hvis område visummet ikke er gyldigt.

2. Rubrikken "FRA ... TIL":

Her anføres den periode, hvor visummet er gyldigt.

Efter ordet "FRA" angives den første dag, fra hvilken indrejse til det område, som følger af visummets territoriale gyldighed, er tilladt:

- to cifre for datoen; for den 1.-9. i en måned sættes et nul foran
- bindestreg
- to cifre for måneden; ved måneder, som angives med encifrede tal, sættes et nul foran
- bindestreg
- for årstallet angives de to sidste tal
- eksempel: 05-12-07 = 5. december 2007.

Efter ordet "TIL" angives visummets sidste gyldighedsdag. Visumindehaveren skal forlade det område, hvor visummet er gyldigt, inden kl. 24.00.

Denne dato angives på samme måde som første gyldighedsdag.

3. Rubrikken "ANTAL INDREJSER":

I denne rubrik angives, hvor mange gange visumindehaveren kan rejse ind på det område, hvor visummet er gyldigt, dvs. det antal mulige ophold, der kan fordeles over hele gyldighedsperioden, jf. punkt 4.

Der kan gives tilladelse til én, to eller flere indrejser. Antallet anføres i feltet til højre for teksten med "01", "02" eller "MULT", hvis der er givet tilladelse til mere end to indrejser.

I et transitvisum kan der kun gives tilladelse til én eller to indrejser (som angives med "01" eller "02"). Flere indrejser angives med "MULT".

Visummet udløber, når antallet af udrejser er lig med antallet af tilladte indrejser, uanset om det samlede antal dage, opholdet må vare, ikke er opbrugt.

4. Rubrikken "OPHOLDETS VARIGHED ... DAGE":

Her angives det antal dage, som visumindehaveren må opholde sig i det område, hvor visummet er gyldigt. Det kan dreje sig enten om et uafbrudt ophold eller om flere dage under

forskellige ophold inden for det tidsrum, der er anført i punkt 2, og i overensstemmelse med det antal indrejser, som der er givet tilladelse til i punkt 3.

Mellem ordene "OPHOLDETS VARIGHED" og "DAGE" anføres antallet af dage, som opholdet må vare, ved hjælp af to cifre, idet det første tal er et nul, hvis antallet af dage er under ti.

Opholdet må højst vare 90 dage pr. halvår.

Når der udstedes et visum med en gyldighed på over seks måneder, vil angivelsen 90 dage betyde 90 dage pr. halvår.

5. Rubrikken "UDSTEDT I ... DEN ...":

Angivelse af den by, hvor den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der har udstedt visummet, er beliggende. Udstedelsesdatoen indsættes efter ordet "DEN".

Denne dato angives på samme måde som angivet i punkt 2.

6. Rubrikken "PASNUMMER":

I denne rubrik anføres nummeret på det rejsedokument, visummet anbringes i.

Hvis den person, som visummet er udstedt til, er opført i ægtefællens, moderens eller faderens pas, skal nummeret på denne persons rejsedokument anføres.

Når en ansøgers rejsedokument ikke anerkendes af den visumudstedende medlemsstat, skal det ensartet udformede ark til påføring af visum, anvendes til påføring af visum.

Det nummer, der anføres i denne rubrik, i de tilfælde, hvor visummet anbringes på det ensartet udformede ark, er ikke pasnummeret, men det samme trykte nummer som det, der er anført på arket, bestående af seks cifre.

7. Rubrikken "VISUMTYPE":

For at kontrolpersonalet hurtigt kan se, hvilken visumtype der er tale om, anføres visumtype med A, B, C eller D således:

A: Lufthavnstransitvisum

B: Transitvisum

LTV B: Transitvisum med begrænset territorial gyldighed

C: Visum til kortvarigt ophold

LTV C: Visum til kortvarigt ophold med begrænset territorial gyldighed

D: Nationalt visum til længerevarende ophold.

8. Rubrikken "EFTERNAVN OG FORNAVN":

Her anføres i nævnte rækkefølge det første ord, der er anført i rubrikken "efternavn", og derefter det første ord i rubrikken "fornavn" i visumindehaverens rejsedokument. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation skal kontrollere, om der er overensstemmelse mellem de efternavne og fornavne, der er anført i rejsedokumentet, og de navne, der er anført i visumansøgningen, der skal anføres i såvel denne rubrik som i det maskinlæsbare felt.

9. Obligatoriske angivelser i feltet "BEMÆRKNINGER"

- a) Kode, som angiver "Der kræves ingen forsikring"

Hvis visumindehaveren er fritaget for kravet om en syge- og rejseforsikring, som nævnt i artikel 15, skal koden "N-INS" anføres i dette felt.

- b) Kode, der angiver, at den inviterede person har fremlagt bevis vedrørende indlogering og/eller afholdelse af udgifter.

Hvis ansøgeren har fremlagt

- bevis for indlogering sammen med visumansøgningen, anføres koden "Annex IV-H"
- bevis for afholdelse af udgifter sammen med visumansøgningen, anføres koden "Annex IV-G".

Når der er fremlagt bevis for begge, anføres koden "Annex IV-H+G".

II. Nationale angivelser i feltet "BEMÆRKNINGER"

Dette felt skal også indeholde bemærkninger på sproget i den visumudstedende medlemsstat om de nationale bestemmelser. Sådanne bemærkninger må imidlertid ikke overlape de obligatoriske bemærkninger, der er nævnt i dette bilags del I.

III. Felt til indsættelse af foto

Foto af visumindehaveren skal være et farvefoto og fylde hele det dertil beregnede felt. Følgende regler iagttages med hensyn til det foto, der skal indsættes på visummærkatet:

Hovedet (fra hage til isse) skal udfylde mellem 70 og 80 % af fotografiets lodrette dimension.

Mindstekrav til opløsningen:

- scanner: 300 ppi uden at komprimere billedet
- farveprinter: 720 dpi for et trykt fotografi.

IV. Maskinlæsbart felt

Dette felt består af to linjer med hver 36 tegn (OCR B-10 cpi).

**BILAG XI: ENSARTET UDFORMNING AF STEMPEL TIL FORLÆNGELSE AF
VARIGHEDEN AF OPHOLDET IFØLGE VISUMMET**

VISA n°	
---------	--

7.3.06 ³¹	15.3.06 ³²
30 ³³	35 ³⁴
Ausländeramt ³⁵	20.2.06 ³⁶

-
- ³¹ Gyldighedsperiodens udløb.
³² Varigheden af det oprindeligt tilladte ophold.
³³ Ny dato for gyldighedsperiodens udløb.
³⁴ Ny varighed for tilladt ophold.
³⁵ Myndighed, der træffer afgørelse om forlængelsen.
³⁶ Dato for afgørelsen om forlængelse.

BILAG XII, Del 1: ARBEJDSINSTRUKS FOR UDSTEDELSE AF VISUM VED GRÆNSEN TIL VISUMPLIGTIGE SØFOLK I TRANSIT

Denne arbejdsinstruks indeholder reglerne for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der anvender fællesskabsreglerne, for så vidt angår visumpligtige søfolk i transit. Udstedes der visum ved grænsen på grundlag af de udvekslede oplysninger, er det den medlemsstat, der udsteder visummet, der har ansvaret herfor.

I denne arbejdsinstruks forstås ved:

"Havn i medlemsstat": en havn, der udgør en ydre grænse og er beliggende i en medlemsstat

"Lufthavn i medlemsstat": en lufthavn, der udgør en ydre grænse og er beliggende i en medlemsstat og

- I. Forhyring på et skib, der er anløbet eller forventes at anløbe en havn i en medlemsstat
 - a) Indrejse på medlemsstatens område via en lufthavn, der er beliggende i en anden medlemsstat
 - Rederiet eller skibsagenten underretter de nationale myndigheder i den havn, hvor skibet er anløbet eller forventes at anløbe, om at visumpligtige søfolk forventes at indrejse via en medlemsstats lufthavn. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garantierklæring for de pågældende søfolk.
 - De kompetente myndigheder kontrollerer snarest, om de oplysninger, rederiet eller skibsagenten har givet, er nøjagtige, og undersøger, om de øvrige betingelser for indrejse på medlemsstatens område er opfyldt. Rejseruten inden for medlemsstaternes område skal også kontrolleres, f.eks. på grundlag af flybilletterne.
 - De kompetente myndigheder i medlemsstatens havn underretter ved hjælp af et behørigt udfyldt ark for visumpligtige søfolk i transit (jf. bilag XIII, del 2), som sendes med telefax, som e-mail eller på anden måde, de kompetente myndigheder i den medlemsstats lufthavn, hvor indrejsen finder sted, om resultaterne af kontrollen og angiver, om der i princippet kan udstedes visum ved grænsen.
 - Hvis resultatet af kontrollen af de foreliggende oplysninger er positivt og stemmer overens med sømandens angivelser eller dokumenter, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstats lufthavn, hvor indrejsen eller udrejsen finder sted, udstede et transitvisum ved grænsen med en gyldighed på højst fem dage. Endvidere forsynes sømandens rejsedokument i sådanne tilfælde med et indrejse- eller udrejsestempel fra en medlemsstat og udleveres til den pågældende.
 - b) Indrejse på medlemsstaternes område via en land- eller søgrænse, der er beliggende i en anden medlemsstat
 - Der anvendes samme procedure som ved indrejse via en medlemsstats lufthavn, bortset fra, at de kompetente myndigheder ved det grænseovergangssted, via

hvilket de pågældende søfolk rejser ind på medlemsstatens område, skal underrettes.

II. Afmønstring af et skib, der er anløbet en medlemsstats havn

- a) Udrejse fra medlemsstaternes område via en lufthavn, der er beliggende i en anden medlemsstat
 - Rederiet eller skibsagenten underretter de kompetente myndigheder i ovennævnte medlemsstats havn om, at der indrejser visumpligtige søfolk, som afmønstrer og vil forlade medlemsstaternes område via en medlemsstats lufthavn. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garantierklæring for de pågældende søfolk.
 - De kompetente myndigheder kontrollerer snarest, om de oplysninger, rederiet eller skibsagenten har givet, er nøjagtige, og undersøger, om de øvrige betingelser for indrejse på medlemsstaternes område er opfyldt. Rejseruten inden for medlemsstaternes område skal også kontrolleres, f.eks. på grundlag af flybilletterne.
 - Hvis resultatet af gennemgangen af de foreliggende oplysninger er positivt, kan de kompetente myndigheder udstede et transitvisum med en gyldighed på højst fem dage.
- b) Udrejse fra medlemsstaternes område via en land- eller søgrænse, der er beliggende i en anden medlemsstat
 - Der anvendes samme procedure som ved udrejse via en medlemsstats lufthavn.

III. Overførsel fra et skib, der er anløbet en medlemsstats havn, til et skib, der afsejler fra en havn i en anden medlemsstat

- Rederiet eller skibsagenten underretter de kompetente myndigheder i ovennævnte medlemsstats havn om, at der indrejser visumpligtige søfolk, som afmønstrer og vil forlade medlemsstaternes område via en anden medlemsstats lufthavn. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garantierklæring for de pågældende søfolk.
- De kompetente myndigheder kontrollerer snarest, om de oplysninger, rederiet eller skibsagenten har givet, er nøjagtige, og undersøger, om de øvrige betingelser for indrejse på medlemsstaternes område er opfyldt. Som led i denne gennemgang kontaktes de kompetente myndigheder i den medlemsstats havn, hvorfra søfolkene vil forlade medlemsstaternes område med skib. Der foretages kontrol af, om det skib, de skal påmønstre, ligger ved kaj i den pågældende havn eller forventes at anløbe. Rejseruten på medlemsstaternes område skal også undersøges.
- Hvis resultatet af gennemgangen af de foreliggende oplysninger er positivt, kan de kompetente myndigheder udstede et transitvisum med en gyldighed på højst fem dage.

BILAG XII: Del 2

**FORMULAR
FOR VISUMPLIGTIGE SØFOLK I TRANSIT**

TIL TJENESTEBRUG

UDSTEDER: (STEMPEL) EFTERNAVN/TJENESTEMANDS KODE	MODTAGER: MYNDIGHED
--	------------------------

OPLYSNINGER OM SØMANDEN:

EFTERNAVN(E):	1A	FORNAVN(E):	1B
NATIONALITET:	1C	BESÆTNINGSKATEGORI:	1D
FØDESTED:	2A	FØDSELSDATO:	2B
PASNUMMER	3A	SØFARTSBOGNUMMER:	4A
UDSTEDELSESDATO:	3B	UDSTEDELSESDATO:	4B
GYLDIGHEDSPERIODE:	3C	GYLDIGHEDSPERIODE:	4C

OPLYSNINGER OM SKIB OG SKIBSAGENT:

SKIBSAGENTENS NAVN:			5
SKIBETS NAVN:	6A	FLAG:	6B
ANLØBSDATO:	7A	SKIBETS AFREJSEHAVN:	7B
AFSEJLINGSDATO:	8A	SKIBETS DESTINATION:	8B

OPLYSNINGER OM SØMANDENS FÆRDEN:

SØMANDENS ENDELIGE DESTINATION:				9
BEGRUNDELSE FOR ANSØGNINGEN	OVERFØRSEL	AFMØNSTRING	PÅMØNSTRING	10
TRANSPORT-MIDDEL	BIL	TOG	FLY	11
DATO:	ANKOMST:	TRANSIT:	AFREJSE:	12
	BIL* REGISTRERINGSNUMMER:	TOG* REJSERUTE:		
FLYINFORMATION:	DATO:	TIDSPUNKT:	FLYNUMMER:	

Erklæring underskrevet af skibsagenten eller rederen som bekræftelse på dennes pligt til at afholde udgifterne til ophold og om nødvendigt hjemrejse for sømanden. 13

* = udfyldes kun, hvis der foreligger oplysninger.

DETALJERET BESKRIVELSE AF FORMULAREN

De første fire punkter vedrører sømandens identitet.

- 1)
 - A. Efternavn(e)³⁷
 - B. Fornavn(e)
 - C. Nationalitet
 - D. Besætningskategori

- 2)
 - A. Fødested
 - B. Fødselsdato

- 3)
 - A. Pasnummer
 - B. Udstedelsesdato
 - C. Gyldighedsperiode

- 4)
 - A. Søfartsbognummer
 - B. Udstedelsesdato
 - C. Gyldighedsperiode

For at skabe større klarhed er punkt 3 og 4 opført særskilt, da et pas eller en søfartsbog, afhængig af sømandens nationalitet og den medlemsstat, hvor indrejsen finder sted, kan anvendes i identifikationsøjemed.

De næste fire punkter vedrører skibsagenten og det pågældende skib.

- (5) Skibsagentens navn (personen eller selskabet, der repræsenterer rederiet på stedet i forbindelse med alt, hvad der vedrører rederens forpligtelser med hensyn til skibets udstyr)

- 6)
 - A. Skibets navn
 - B. Flag (som handelsskibet sejler under)

- 7)
 - A. Skibets anløbsdato
 - B. Skibets afrejsehavn
 Bogstavet "A" vedrører skibets anløbsdato i den havn, hvor sømanden påmønstrer.

- 8)
 - A. Dato for skibets afsejling
 - B. Skibets destination (næste havn)

Punkt 7A og 8A er en angivelse af den frist, den pågældende sømand har til påmønstringen. Det bør erindres, at den fulgte rute er stærkt afhængig af ydre og uventede påvirkninger og faktorer som f.eks. uvejr, havarier mv.

De fire følgende punkter angiver de nærmere årsager til den søfarendes rejse og destination.

- 9) "Endelig destination" er den søfarendes endelige bestemmelsessted. Det kan være den havn, hvor den pågældende påmønstrer, eller det land, den pågældende rejser til i tilfælde af afmønstring.

- 10) Begrundelse for ansøgningen
 - a) Hvis ansøgeren påmønstrer, er den endelige destination den havn, hvor sømanden skal påmønstre.

³⁷ Anfør efternavn(ene) som i passet.

- b) Hvis den pågældende overføres for at påmønstre et andet skib, der befinder sig på medlemsstaternes område, er destinationen den havn, hvor den pågældende påmønstrer. Overførsel til et skib, der befinder sig uden for medlemsstaternes område, skal betragtes som afmønstring.
- c) Afmønstring kan ske af forskellige årsager, som f.eks. kontraktens udløb, arbejdsulykke, tvingende familiemæssige årsager mv.

11) Transportmiddel

Liste over de transportmidler, den visumpligtige sømand i transit har anvendt inden for medlemsstaternes område for at rejse til sin endelige destination. På formularen findes følgende tre muligheder:

- a) Bil (eller bus)
- b) Tog
- c) Fly

12) Dato for ankomst (på medlemsstaternes område)

Gælder især for den første medlemsstats lufthavn eller det første grænseovergangssted (da det ikke nødvendigvis altid er en lufthavn) ved den ydre grænse, hvor den pågældende ønsker at rejse ind på medlemsstaternes område.

Dato for transit

Den dato, hvor sømanden afmønstrer i en havn på medlemsstaternes område og rejser til en anden havn, der også ligger på medlemsstaternes område.

Dato for afrejse

Den dato, hvor sømanden afmønstrer i en havn på medlemsstaternes område for at påmønstre et andet skib, der befinder sig i en havn uden for medlemsstaternes område, eller den dato, hvor sømanden afmønstrer i en havn på medlemsstaternes område for at rejse hjem (uden for medlemsstaternes område).

Ud over de tre transportmidler bør der anføres foreliggende oplysninger om:

- a) bil, bus: registrering
- b) tog: navn, nummer osv.
- c) flyinformation: dato, tidspunkt, nummer

13) Formel erklæring underskrevet af skibsagenten eller rederen som bekræftelse på dennes pligt til at afholde udgifterne til ophold og om nødvendigt hjemrejse for sømanden.

Rejser søfolk i en gruppe, skal hver enkelt udfylde punkt 1A-4C.

**BILAG XIII: SÆRLIGE PROCEDURER OG BETINGELSER FOR AT LETTE
UDSTEDELSE AF VISUM TIL MEDLEMMER AF DEN OLYMPISKE FAMILIE,
DER DELTAGER I DE OLYMPISKE OG DE PARALYMPISKE LEGE**

Kapitel I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Følgende særlige procedurer og betingelser skal lette ansøgning om visum og udstedelse af ensartet visum til kortvarigt ophold til medlemmer af den olympiske familie under De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] .

Endvidere vil de relevante bestemmelser i fællesskabsreglerne om procedurer for ansøgning om og udstedelse af ensartet visum finde anvendelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "ansvarlige organisationer": i forbindelse med planlagte foranstaltninger for at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege [år], de officielle organisationer, der i overensstemmelse med det olympiske charter har ret til at forelægge Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] lister over medlemmer af den olympiske familie med henblik på udstedelse af akkrediteringskort til legene
- 2) "medlem af den olympiske familie": alle personer, der er medlemmer af Den Internationale Olympiske Komité, Den Internationale Paralympiske Komité, de internationale forbund, de nationale olympiske og paralympiske komitéer, organisationskomitéerne for De Olympiske Lege og nationale foreninger af f.eks. idrætsudøvere, dommere, trænere og andre idrætsteknikere, lægeligt personale tilknyttet holdene eller idrætsudøverne samt journalister akkrediteret i medierne, ledende medarbejdere, sponsorer og andre officielle gæster, der indvilliger i at følge det olympiske charter, handler under Den Internationale Olympiske Komités kontrol og myndighed, er opført på listen fra de ansvarlige organisationer og er akkrediteret af Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] til at deltage i De Olympiske Lege og/eller De Paralympiske Lege i [år]
- 3) "olympisk akkrediteringskort" udstedt af Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] i overensstemmelse med [*henvisning til national lovgivning*]: et sikkert dokument enten til De Olympiske Lege eller til De Paralympiske Lege med foto af indehaveren, og som fastslår identiteten på medlemmet af den olympiske familie og giver den pågældende adgang til de områder, hvor idrætskonkurrencerne og andre begivenheder under legene finder sted

- 4) "De Olympiske Leges og De Paralympiske Leges varighed": tidsrummet fra ... til ... for De Olympiske Vinterlege [år] og tidsrummet fra ... til ... for De Paralympiske Lege [år]
- 5) "Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år]": den komité, der er nedsat i medfør af [henvisning til national lovgivning] om afholdelse af De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] i ..., og som træffer beslutning om akkreditering af de medlemmer af den olympiske familie, der deltager i disse lege
- 6) "visumudstedende myndigheder": de myndigheder, som [den medlemsstat, der er værtsland for De Olympiske og De Paralympiske Lege] pålægger at behandle ansøgninger om og udstede visum til medlemmer af den olympiske familie.

Kapitel II

UDSTEDELSE AF VISUM

Artikel 3

Betingelser

Der må kun udstedes visum efter bestemmelserne i denne forordning til ansøgere, der

- a) er udpeget af en af de ansvarlige organisationer og akkrediteret af Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] til at deltage i De Olympiske Lege og/eller De Paralympiske Lege [år]
- b) er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, som tillader passage af de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 5 i Schengen-grænsekodeksen³⁸
- c) ikke er indberettet som uønsket
- d) ikke udgør en trussel for nogen af medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Artikel 4

Indgivelse af ansøgning

1. Når en ansvarlig organisation udarbejder en liste over de personer, der er udvalgt til at deltage i De Olympiske Lege og/eller De Paralympiske Lege [år], kan organisationen sammen med ansøgningen om udstedelse af olympiske akkrediteringskort til de udvalgte deltagere indgive en gruppeansøgning om visum til udvalgte personer, der i medfør af forordning (EF) nr. 539/2001 skal være i besiddelse af visum, medmindre de omhandlede personer er indehavere af en opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat eller en opholdstilladelse udstedt af Det Forenede Kongerige eller Irland, jf. direktiv 2004/38/EF.

³⁸ EUT L 105 af 13.4.2006.

2. Gruppeansøgningen om visum sendes til Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] sammen med anmodningen om udstedelse af olympiske akkrediteringskort efter den procedure, denne komité har fastsat.
3. Der indsendes én ansøgning om visum pr. person, der deltager i De Olympiske Lege og/eller De Paralympiske Lege [år].
4. Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] fremsender hurtigst muligt gruppeansøgningen om visum til de visumudstedende myndigheder sammen med kopier af anmodningerne om udstedelse af olympiske akkrediteringskort, hvorpå de væsentligste personoplysninger om de pågældende er anført, dvs. det fulde navn, nationalitet, køn, fødselsdato og -sted, pasnummer og pastype samt passets udløbsdato.

Artikel 5

Behandling af gruppeansøgninger om visum og visumtype

1. De visumudstedende myndigheder udsteder et visum, når de har sikret sig, at betingelserne i artikel 3 er opfyldt.
2. Det udstedte visum skal være et ensartet visum til kortvarigt ophold og flere indrejser, der giver opholdsret i indtil tre (3) måneder under De Olympiske Lege og/eller De Paralympiske Lege [år].
3. Hvis det pågældende medlem af den olympiske familie ikke opfylder betingelserne i artikel 3, litra c) og d), kan de visumudstedende myndigheder i overensstemmelse med artikel 21, i visumkodeksen udstede et visum, der kun gælder for et begrænset geografisk område.

Artikel 6

Visummets udformning

1. Visummet består konkret i påføring af to numre på det olympiske akkrediteringskort. Det første nummer er visumnummeret. For så vidt angår det ensartede visum, består visumnummeret af syv (7) skrifttegn sammensat af bogstavet "C" efterfulgt af seks (6) tal. For så vidt angår visum med begrænset geografisk gyldighedsområde, består visumnummeret af otte (8) skrifttegn sammensat af bogstaverne "IT" efterfulgt af seks (6) tal. Det andet nummer er den pågældendes pasnummer.
2. De visumudstedende myndigheder meddeler visumnumrene til Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] med henblik på udstedelse af akkrediteringskort.

Artikel 7

Gebyrfrihed

De visumudstedende myndigheder opkræver ikke gebyr for at behandle de pågældende visumansøgninger og udstede disse visa.

Kapitel III

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

Annullering af visum

Hvis listen over de personer, der er udvalgt til at deltage i De Olympiske Lege og/eller De Paralympiske Lege [år], ændres inden legenes start, underretter de ansvarlige organisationer straks Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] herom, således at denne kan inddrage akkrediteringskortet for de personer, der er blevet slettet af listen. Organisationskomitéen meddeler de visumudstedende myndigheder numrene på de visa, det drejer sig om.

De visumudstedende myndigheder annullerer de pågældendes visum. De underretter omgående grænsemyndighederne herom, og disse videresender straks oplysningerne til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater.

Artikel 9

Kontrol ved de ydre grænser

1. Når medlemmerne af den olympiske familie, til hvem der er udstedt visum i overensstemmelse med denne forordning, passerer medlemsstaternes ydre grænser, begrænses indrejsekontrollen til at sikre, at betingelserne i artikel 3 er overholdt.
2. Under De Olympiske og De Paralympiske Lege:
 - a) anbringes ind- og udrejsestempel på første ubenyttede side i passet for de medlemmer af den olympiske familie, for hvilke det er nødvendigt at påføre sådanne stempler i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen. Ved første indrejse angives visumnummeret på samme side.
 - b) anses indrejsebetingelserne i Schengen-grænsekodeksens artikel 5, stk. 1, litra c), for at være opfyldt, når et medlem af den olympiske familie er blevet behørigt akkrediteret.
3. Bestemmelserne i stk. 2 finder anvendelse på medlemmer af den olympiske familie, der er tredjelandstatsborgere, uanset om de er visumpligtige i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001.

BILAG XIV: SAMMENLIGNINGSTABEL

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
Afsnit I Generelle bestemmelser	
Artikel 1 Formål og anvendelsesområde	CCI, I.1. Anvendelsesområde (CSA artikel 9 og 10)
Artikel 2 Definitioner Stk. 1-4	CCI: I. 2. Definitioner og visumkategorier (s. 10) CCI: Del IV "Retsgrundlag" CSA: Artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, artikel 15 og 16
Artikel 2, stk. 5 Lufthavnstransitvisum	Fælles aktion 96/197/RIA (L 63/1996), CCI 2.1.1
Artikel 2, stk. 6, 7 og 8 Anerkendt rejsedokument Visummærkat Ark til påføring af visum	Forordning 333/2002, artikel 1, stk. 1
Afsnit II Modtagelse og behandling af visumansøgninger Kapitel I Myndigheder, der deltager i behandlingen af visumansøgninger	
Artikel 3 Myndigheder, der har kompetence til at behandle visumansøgninger	CCI, II 1.1 a) og b) & II. 4. Bilag 6=slettet CSA, artikel 12, stk. 1 og 2
Artikel 4 Territorial kompetence	CCI, II, 1.1 & 3

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
<p>Artikel 5</p> <p>Kriterier til bestemmelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandling af en visumansøgning</p>	<p>CCI, II 1.1 a) og b) & II. 4. Bilag 6=slettet</p> <p>CSA, artikel 12, stk. 1 og 2</p>
<p>Artikel 6, stk. 1</p> <p>Kompetence i forbindelse med udstedelse af visa til tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område</p>	-
<p>Artikel 6, stk. 2</p>	<p>Rådets afgørelse af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat</p>
<p>Artikel 7</p> <p>Aftaler om repræsentation</p>	CCI, II, 1.2
<p>Artikel 8</p> <p>Forudgående høring af medlemsstaternes egne centrale myndigheder</p>	CCI, II, 2.1
<p>Artikel 9</p> <p>Forudgående høring af de andre medlemsstaters centrale myndigheder</p>	CCI, II, 2.3 & V, 2.3 a) - d)
<p>Kapitel II</p> <p>Ansøgningen</p>	
<p>Artikel 10</p> <p>Indgivelse af ansøgning</p>	-
<p>Artikel 11</p> <p>Registrering af biometriske data</p>	-

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
Artikel 12 Ansøgningens antagelighed	-
Artikel 13 Ansøgningskemaet	CCI, III .1
Artikel 14 Dokumentation	CCI, III.2 og V. 1.4
Artikel 15 Rejsesygeforsikring	CCI, V, 1.4
Artikel 16 Gebyr	CCI VII, 4 og bilag 12
Artikel 17 Stempel, der viser, at der er indgivet en ansøgning	Del VIII, 2
Kapitel III	
Gennemgang og behandling af visumansøgninger	
Artikel 18 Undersøgelse af ansøgninger	CCI, III .4, V.1, CSA artikel 13, stk. 2
Artikel 19 Uantagelige ansøgninger	-
Artikel 20 Beslutning vedrørende visumansøgningen	CCI, V. 2.1 (2. led), 2.2
Artikel 21 Visum med begrænset territorial gyldighed	CCI, V, 3 & bilag 14, CSA artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, og artikel 16.

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
Artikel 22 Lufthavnstransitvisum	CCI, I, 2.1.1 – Fælles aktion 96/197/RIA (L 63/1996)
Artikel 23 Afslag på visum	CCI, 2.4
Artikel 24 (& bilag X) Udfyldning af visummærkat	CCI, VI; 1-2-3-4
Artikel 25 Annullering af en allerede udfyldt visummærkat	CCI, VI, 5.2
Artikel 26 Påføring af visummærkater	CCI, VI, 5.3
Artikel 27 Ensartet udformning af ark til påføring af visum	Forordning (EF) nr. 333/2002
Kapitel IV Ændring af det udstedte visums gyldighedsperiode	
Artikel 28 Forlængelse af visum	Com-ex (93) 21
Artikel 29 Annullering af visum	Com-ex (93) 24 og bilag 14 til CCI
Artikel 30 Ophævelse af visum	

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
<p>Artikel 31</p> <p>Afkortelse af varigheden af et ophold, hvortil der er udstedt visum</p>	
<p>Kapitel V</p> <p>Visum udstedt ved de ydre grænser</p>	
<p>Artikel 32</p> <p>Visa udstedt ved de ydre grænser</p>	Forordning (EF) nr. 415/2003
<p>Artikel 33</p> <p>Visa udstedt til søfolk i transit ved de ydre grænser</p>	

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
Afsnit III	
Administration og organisation	
Artikel 34 Visumafdelingens interne organisation	CCI , VII, 1-2-3
Artikel 35 Ressourcer til behandling af visumansøgninger og kontrol med de diplomatiske og konsulære repræsentationer	-
Artikel 36 Personalets adfærd i forbindelse med behandling af visumansøgninger	-
Artikel 37 Samarbejdsformer i forbindelse med modtagelse af visumansøgninger	-
Artikel 38 Samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere	CCI, VIII, 5.2
Artikel 39 Oplysninger til den brede offentlighed	-
Afsnit IV	
Lokalt konsulært samarbejde	
Artikel 40 Det lokale konsulære samarbejde mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer	CCI , VII, 1-3-4

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
Afsnit V	
Afsluttende bestemmelser	
Artikel 41 Særlige ordninger	-
Artikel 42	Forordning (EF) nr. 789/2001
Artikel 43	-
Artikel 44 og 45 Udvalg	Forordning (EF) nr. 789/2001, artikel 1 Forordning (EF) nr. 333/2002, artikel 6
Artikel 46 Meddelelser	Forordning (EF) nr. 789/2001, artikel 2
Artikel 46, stk. 1, litra f)	SCH Com-ex (94) 25 og (98) 12
Artikel 47 Ændring af VIS-forordningen	-
Artikel 48 Ophævelse	-
Artikel 49 Ikrafttrædelse	-

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
BILAG	
Bilag I Forudgående høring af medlemsstaternes egne centrale myndigheder	CCI, bilag 5 A og C
Bilag II Forudgående høring eller information af andre medlemsstaters centrale myndigheder	CCI, bilag 5 B
Bilag III Standardansøgningsskema	CCI, bilag 16
Bilag IV Ikke-udtømmende liste over dokumentation	Delvis CCI, V, 1.4
Bilag V Standardformular vedrørende bevis for indlogering og/eller afholdelse af udgifter	CCI, bilag 15 Com-ex (98) 57
Bilag VI Ensartet udformning af stempel som bevis for, at der er indgivet ansøgning	CCI, VIII, 2
Bilag VII Fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum	CCI, bilag 3, del I
Bilag VIII Liste over opholdstilladelser, der giver indehaverne ret til transit i medlemsstaternes lufthavne uden krav om lufthavnstransitvisum	CCI, bilag 3, del III
Bilag IX Standardformular til begrundelse af afslag	-

<i>Bestemmelse i denne forordning</i>	<i>Bestemmelse i Schengen-konventionen (CSA), de fælles konsulære instrukser (CCI) eller Schengen-eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex), som er ændret</i>
Bilag X Udfyldning af visummærkatet	CCI, del VI, afsnit 1-4
Bilag XI Ensartet udformning af stempel til forlængelse af visum	Delvis Com-ex (93) 21
Bilag XII Del 1: Arbejdsinstruks for udstedelse af visum ved grænsen til visumpligtige søfolk i transit Del 2: Formular for visumpligtige søfolk i transit	Forordning (EF) nr. 415/2003, bilag I og II
Bilag XIII Særlige procedurer og betingelser for at lette udstedelse af visum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske og Paralympiske Lege	
Bilag XIV Sammenligningstabel	